Petit recull
de
Cançons de la terra

117

Fábrica de libros rayados de A. SANPONS.
Barberá 1 y 3-Aviñó 25-Rambla Canaletas 8

Montserrat Civil

Lema: Amor y Art.

4ª tenor R5

1906

Petit recull

de

Cançons

de la

Terra.

Lema:

Amor y Art

CV 58

Festa de la Música Catalana

Any III - Concurs de 1906

Autor: Montserrat Civil

CV_Festes de la Música
1904 - 1906
Núm. 5
(OCIM CV 57)
58

Concurs de Música Catalana

Any III.

Montserrat Civil
Primera Mercio honorífica
Festa de la Música Catalana
Any III — 1906

Petit recull de cançons de la Terra

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

Lema:

Amor y Art

Taula

Nos	Títols	Procedencia
1	A l'hostal de la Peyra	Molins de Rey
2	" " "	Vilafranca
3	" " "	Molins de Rey
4	Bon petit bailet	Olot
5	" " "	Centelles
6	El Mestre	Olot
7	" "	Rubí
8	El Fadri	Molins de Rey
9	" "	Barcelona
10	Agneta	Molins de Rey
11	"	"
12	Los tres tambors	"
13	" " "	"
14	A la vila de Tortosa	"
15	A la ciutat de Lleyda	"
16	A la vila de Reus	Olot
17	La Porqueyrola	Molins de Rey
18	" "	" "

Núm.	Títols	Procedencia
19	La Porqueyrola	~~Olot~~ ~~Molins de Rey~~
20	Paraules d'amor	Molins de Rey
21	"	"
22	"	"
23	"	"
24	El dia de Sant Joan	"
25	"	Rubí
26	Un pobre terrissé	Olot
27	"	Rubí
28	Vicens Ferrer	Molins de Rey
29	"	"
30	Lo soldat y la damoiseleta	Olot
31	Lo pastoret y la pastoreta	Molins de Rey
32	D. Lluis de Montalbá	Barcelona.
33	La Pastora y el confessor	Molins de Rey
34	La soltera	"
35	La rosa vera	"
36	D. Pere	"
37	Lo fill del Rey	"
38	Sirbana	"
39	Dey Tabona	"

Núm.	Títols	Procedencia
40	Lo testament de la filla del Rey	Molins de Rey
41	La esquerpa	"
42	Sota'l pont de Leyó	"
43	El Jutjé	"
44	El cassador	"
45	Tres dias vaig estar	"
46	La Samaritana	"
47	Adriana	"
48	La mala mare y el testament de la filla	Vilafranca
49	L'Arcanjaló	"
50	La condemnada	Rubí
51	En Florencis	"
52	¡Ay mares, qui'n tenin fillas	"
53	Bielet y l'Esperansona	"
54	L'honor dels pagesos	Centellas
55	Els mauresins	Manresa
56	La Mundeta y en Francisco	"
57	La Molinera	Olot
58	La vila d'Olot	"
59	La serrana	"

Nº	Títols	Procedencia
60	La nineta de Tona	Olot
61	Angeleta de Manresa	"
62	La dona	"
63	Aquí dalt de la montanya	"
64	El soldat cap à la guerra	"
65	¡Ay la ciutat de Barcelona	"
66	La Mare de Deu del Cuerpo	"
67	Lo jovenet y la Teresí	"
68	Lo soldat forsat	"
69	La mala muller	"
70	El gran compte d'Olivé	"
71	La presó de Perpiguá	"
72	El cor entristit	"
73	El pobre pessetjant	"
74	L'Anyuda maresa	"
75	¿Hont anéu Mare de Deu?	"
76	La dama desconeguda	"
77	La muller de D. Albert	"
78	Una carbassa més	"
79	El segador	"
80	El matrimoni pals	"

Vol.	Títols	Procedencia
81	El compte de l'Arouge	Olot
82	El Joan y la Rita	"
83	El cavaller viudo	"
84	La bona mossota.	"
85	Terra de Sut Feliu	"
86	Agneta del Grie	"
87	D. Isidro	"
88	Diumenge de Rams	"
89	La Passio	"
90	La muller del jugador	"
91.	El Tinent de Guerra	"

BIBLIOTECA
G.R.E.C.
CHIA
BARCELONA

1

Al' hostal de la Peyra

xiribic, etc. (com a la solfa)

A l'hostal de la Peyra, ~~olá~~ — damas n'hi van anar, ~~olá~~,
— Ja m'en diréu mestressa „ — que'n tenim per sopar — ~~olá~~
— Tenim tunyina ab ceba — ~~y tunyina~~ bolets an ab bacallá. —
La una no'n te gana, — l'altre no vol sopar,
L'altre tampoch te gana, — vólen anâr á descansar.
Demá á punta d'alba — totas tres hem d'afiar.
(1) Acompányê las criada, — al cuarto destinat.
La criada n'és traydora — pel pany las va espiar;
Mentres se despullavan, — calsons els ven portá,
Pistolas á la faixa, — ganivets á la mà.
La criada n'es traydora — y s'els posa á escoltar;
Entre la una y l'altre. — deyen l'hora per robar.
— Quant ne serán 12 hores, — que tot hom ja dormirá.
La criada n'es traydora — y al ascon s'en va posar,
Ja las dotze horas tocadas, — los lladres van baixar.
Quant al ascó ja foren, — élla es posa á roncar.
Tres gotas de cera verda, — al pit ni hi van tirar.
L'un ne deya al altre: — "ben dormideta está."
Un bras de criatura, — al foch ne van tirar

Perque ben fort dormissen — y no's poguessin despertar.
Ja s'en surten al defora, — d'altres ne van cridar:
La criada n'es traydora — y á fora 'ls va tancar.
— Criada obra la porta? — cent escuts t'en vull dar.
— Ni per cent ni pel doble, — la porta s'obrirá.
— Donchs dónem aquell ciri — que sobre l'ascó hi ha?
— Per ahont vos el daría, — per ahont vos el puch dar?
— Per dessota de la porta, — per aquell forat que hi ha.
La criada n'es traydora — y á la cuyna s'en va anar
Y un gros tallant n'agafa — qu'era per estrenar.
— Trenca lo bras lo lladre, — qu'el ciri t'en vull dar.
La criada n'es traydora — y 'l bras li va tallar.
Al hostal de la Reyna, — de sen poden alabar;
Y á la criada que tenen, — de la podan estimar.
Que 'ls ha salvat la vida — y al hostal de robar.
Y ab un dels fills que tenen — de la poden casar.

(1) A Olot hi dihuent:
— Encen el llum criada — y vestos á acompanyar
— A la torre mes alta — ó á la de mes enlla?
— A torre mes alta — no hi volem pas anar.

Nota Aquesta cansó la recullirem a Molins de Rey

De las tres tonades dos son de Molins de Rey y l'altre de Vilafranca del panadés

Altre [A Molins de Rey uns la cantan ab el nom de A l'hostal de la =Peyra= y altres ab el nom de =Penya=] y [à Vilafranca dihuent A l'hostal de la Pera.]

[ ] cedules Molins de Rei

[ ] cèdula de Vilafranca

Cada un dels tres es creu tenir rahó No obstant d'això hem totas hi hem posat el mateix nom de =Peyra= per ser el mes adinés y conegut.

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

altra cedula

A l'hostal de la Peyra

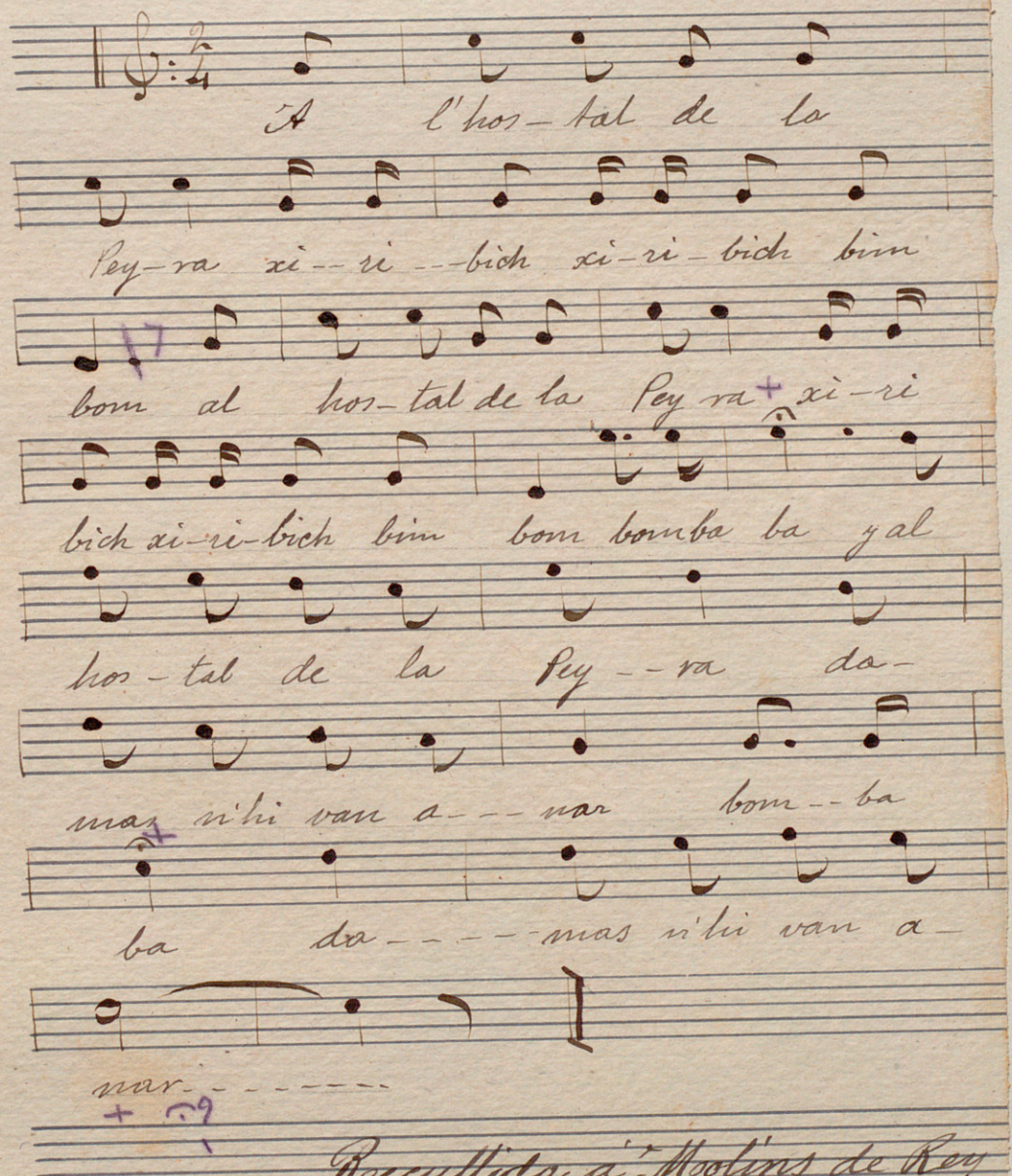

2

A l'hostal de la Peyra

A l'hostal de la Peyra — olá
Damas n'hi van anar — olá
Damas n'hi van anar — olá-olá

La lletra va seguint igual

Lletra tercera

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent de Vilafranca del Panadés

5

A l'hostal de la Peyra

Al hos-tal de la

Pey---ra o---lá----- da-

mas ni van a----nar o-----

lá---- da--mas ni van a---

nar o-------lá o---lá----

BIBLIOTECA
CATALUNYA
BARCELONA

Recullida á Molins de Rey,
pro's canta ab, aquesta tonada á
Vilafranca del Panadés

3

A l'hostal de la Peyra

A l'hostal de la Peyra,
Barrabom, bomba ba;
A l'hostal de la Peyra
dansas ni van anar.
olé olá
dansas ni van anar.

La lletra segueix igual

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

Procedent de Molins de Rey

L'hostal de la Peyra

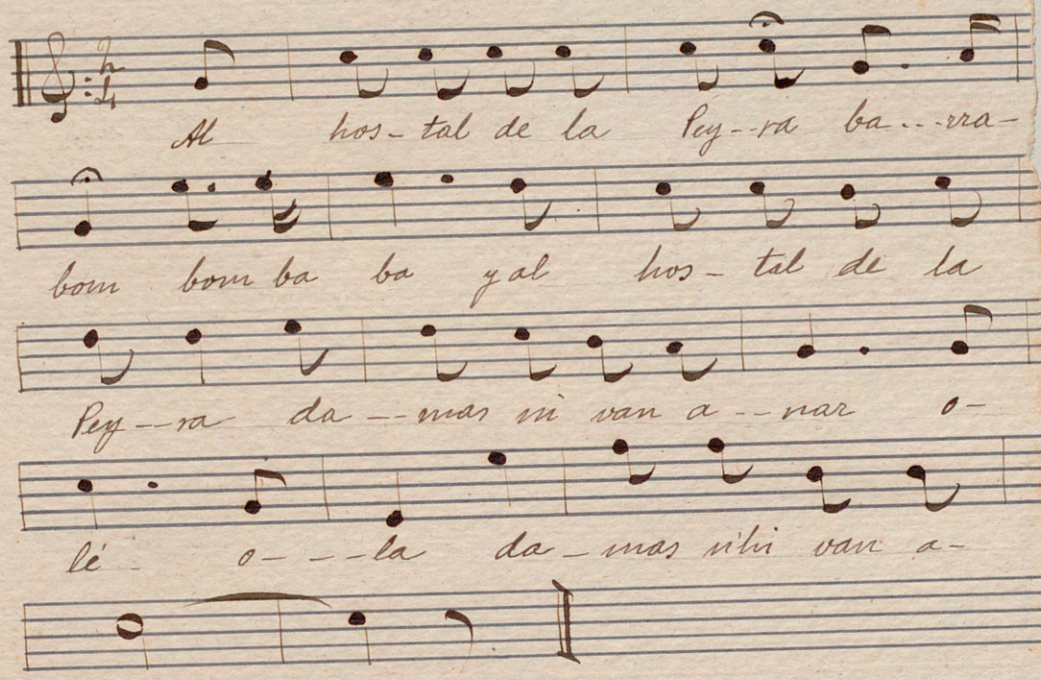

De Molins de Rey

16 6

El bon petit bailet

Bon petit bailet — demati s'llevá,
Agafa la llaura — y s'en va á llaurar
Tarum, lairum, laireta,
Tarum, lairum, lairá.
Darrera la casa — hi ha un camp que li toca,
La mastressa és jova — li porta'l dinar:
Un tupi de sopas, — un crostó de pa
Y la carbasseta — per fer xarricar.
— Vina aquí bailet, — passa ençá á dinar. —
— Aquet camp que llauro — tinch de conrear. —
Al mitj d'aquell camp — una herbeta hi ha,
Al mitj de l'herbeta — una font hi ha. —
— Anèm á la font — cap á refrescar: —
Els qui hi van á veurer — s'han d'ajonollar,
Mentres ell bebía — l'amo va passar.
— Bailet, ¿si t'en sembla — qui això es trevallar!
Vina aquí gran mosso — que't vull despatxar.
— Tres dobles de cuatre — me n'hauréu de dar —
— T'en resquito una — pel mal trevallar —

T'en resquito una altre — per lo que'm fas portar:
Me fas dû unâs banyas — que semblo un marrá;
Pels carrers y plassas — no hi puch pas anar,
La canallá'm dihuent: — Miréus qu'in marrá.

Tarum, lairum, laireta,
Tarum, lairum, lairá.

Aquesta cansó es recullida á = Olot =

El bon petit bailet

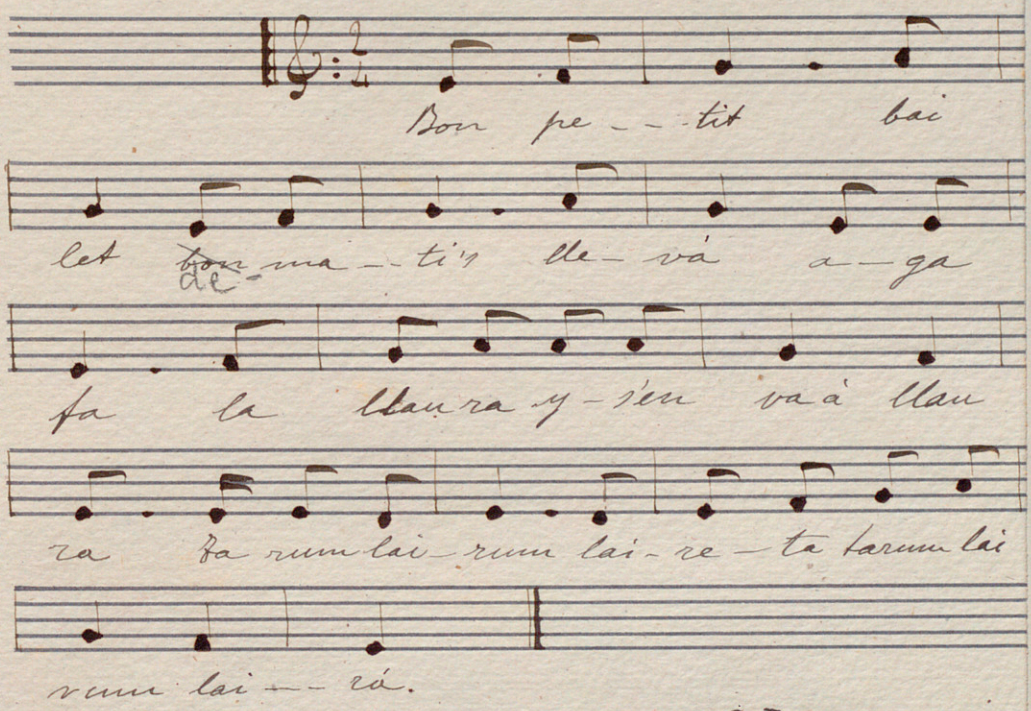

BIBLIOTECA

Procedent d'Olot

5

El bon petit bailet

Bon petit bailet
Dematí 's llevá,
Agafa la llaura
I s'en va á llaurar
Taril-lará
lairá;
lairá, lairá, lairá.

Llaura

La lletra segueix com l'altre d'Olot.

BIBLIOTECA
CORFEO CATALÀ BARCELONA

Procedent de Centellas

13

El bon petit bailet

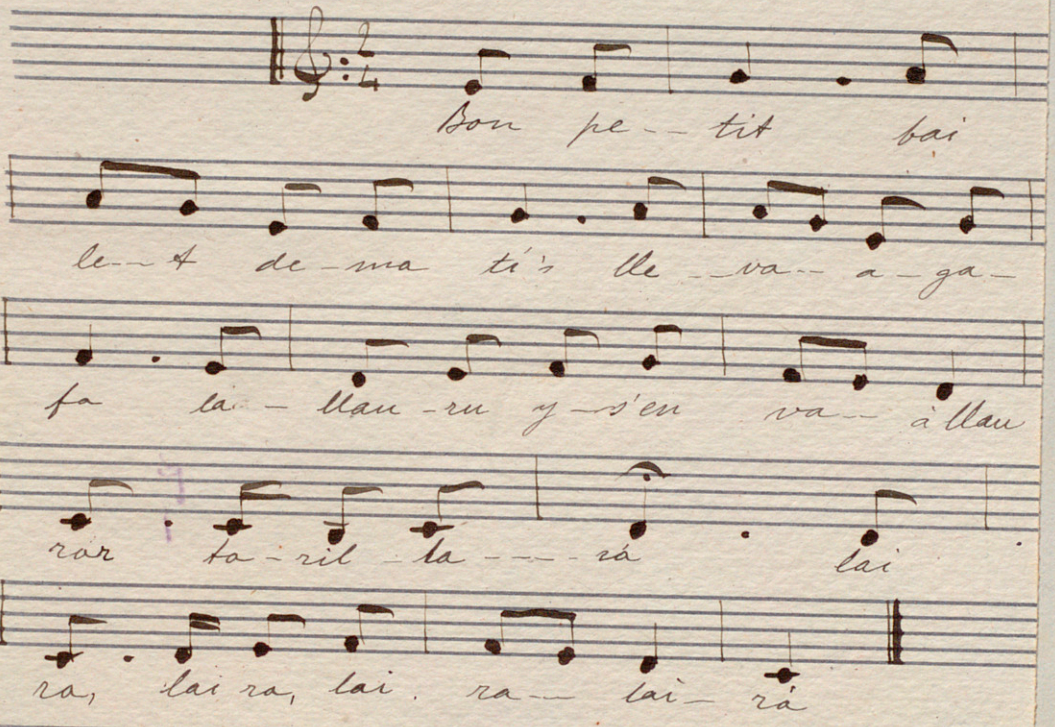

Procedent de Centellas

6

El Mestre

Mon pare y mona mare — no 'n tenen sinó á mí;
Men fan anar à costura — à apendrer de llegir.

Xiribic cumbic,
Xiribic marchánt.
Pere gallaric tal n'eres tú,
turururururú
Tal n'eres tú mundí.

El mestre que m'ensenya — s'ha enamorat de mí.
Ja m'en diu à l'orella: — Noya't vols casar ab mí.
— Jo'n soch massa petita — no'l sabría servir.
Tú farás com las altres — quant me veurás venir
Men tindrás taula parada — del bon pa y del bon ví,
Y à cada cap de taula — posi un colomí.

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

Procedent de Olot

El Mestre

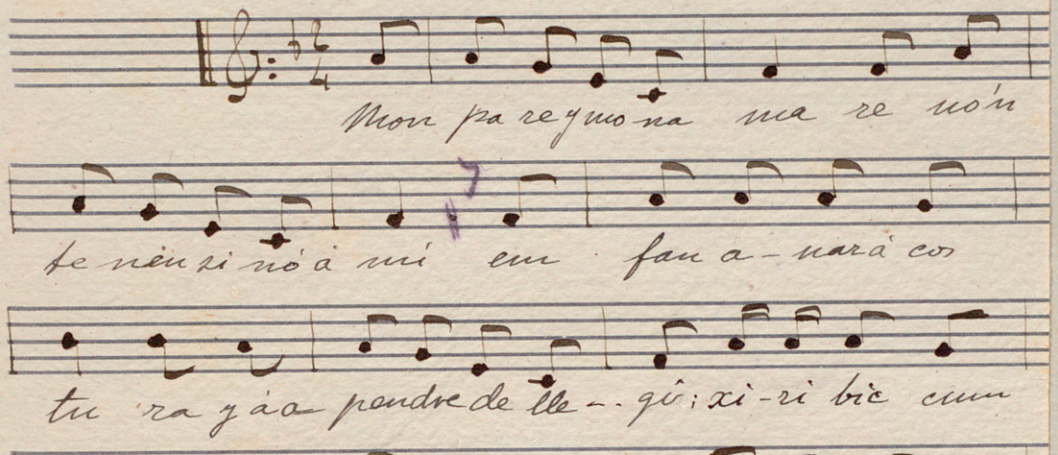

Procedent d'Olot

7

El Mestre

El pare y la mare — biribom, biribom, biroudeta,
El pare y la mare — no'n tenen sinó à mí
Men fan anar à custura — á apendrer de llegir.
El mestre que ni ensenya — s'ha enamorat à mí.
Ja ni en din à l'ovella: — Noya 't vols casar ab mí?
— Jo'n soch massa petita — no'l sabría servir.
— Men tindrás tanta parada — quant me veurás venir
Y després d'haber sopat — marcharém cap à dormir.

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent de Rubí

17

El Mestre

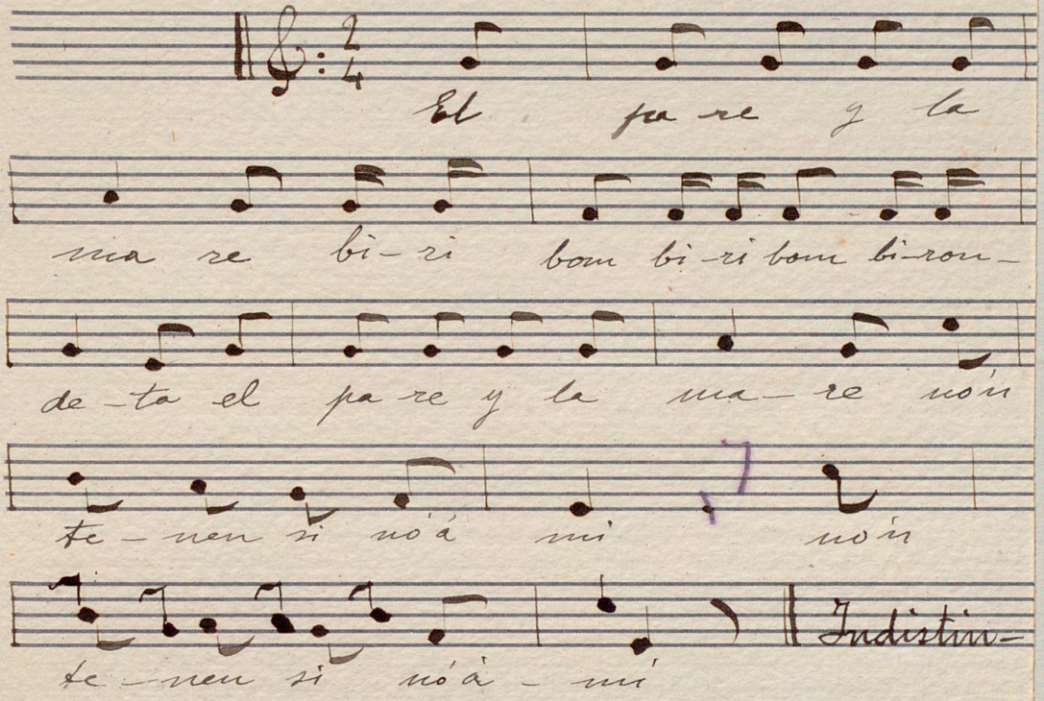

tament, tant se fa un final com l'altre.

Procedent de Rubí

8

El Fadrí

Si la prench petita
S'hauré de criar,
Per poch que la renyi
Es Le posará à plorar.
Vehins y vehinas
Cridarán ab mí.

Ba, val més que nó'm casi
Y qué'm quedi fadrí.

Si la prench molt jove
Será un estornell.
Si darán à entendrer
De que jo soch vell,
No estará be à casa
M'aborrirá à mí,

23
23

Ba, val més que nó'm casi
Y qué'm quedi fadrí.

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Si la prench massa alta
Semblarà un jegant,
No hi haurà prou roba
Per ella, al encant,
Els portals de casa
S'haurán d'engrandí

Ba, val más que no m'en casi
Y que'm quedi fadrí.

Si la prench baixeta
Semblarà un timbal,
Ella massa baixa
Y jo massa alt;
Marxarà de casa
No'n voldrà estar ab mí

Ba, val más que no'm casi
Y que'm quedi fadrí.

Si la prench modista
S'haurà malvestat

Ella anirá maca
I jo apadassat (óbé=estripat)
Cusirá per altres
No'n sabrá per mí

Ba, val més que no m casi
I que'm quedi fadri.

Si la prench minyona
Ja se lo que fan,
D'amagat dels amos
S'atipan en grant,
Estant malvesado
No fará per mí

Ba, val més que no m casi
I que'm quedi fadri.

Si la prench carbonera
Sempre fará por
Ab la cara bruta
I la nitja al garró

S'embrutará ella
M'embrutará á mí
Ba, val més que nóm casi
Y que'm quedi fadri.

Aquesta es la lletra tal com se canta á Molins de Rey. [També 's canta un altre = Fadri = lletra y tonada diferents.]

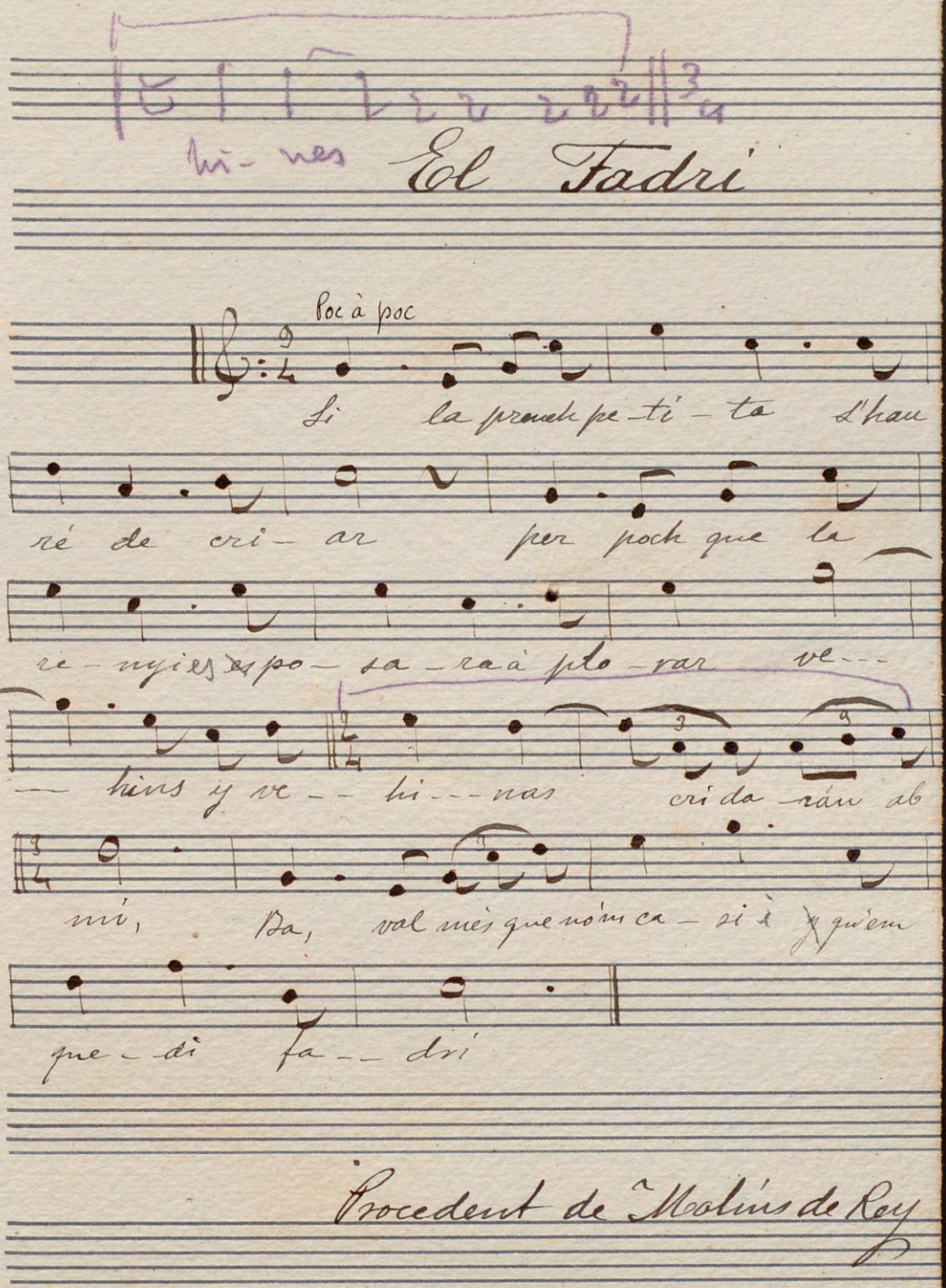

hi-nes

El Fadri

Poc à poc

Si la prench pe-ti-ta s'hau

ré de cri-ar per poch que la

re-nyies ~~es~~ po-sa-ra à plo-rar ve---

--hins y ve--hi---nas cri da-rán ab

mi, Ba, val més que nóm ca-si è ~~y~~ qu'em

que-di fa--dri

Procedent de Molins de Rey

9

El Fadri

Jo'n tinch un armari
Molt ben ordenat;
Un plat y una olla,
Y un got foradat;
Un cantí sense ansa
Y un porró sense vi,

—

Tot aixó será teu
Si't casas ab mí.

—

Jo'n tinch una màrfega
Y un matelás,
Qu'entre palla y llana
Nos puja tres quarts;
De polls y de xinxas
No podrás dormí,

Tot aixó será teu
Si't casas ab mí.

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

25 Recullida a Barcelona.

9

El Fadrí

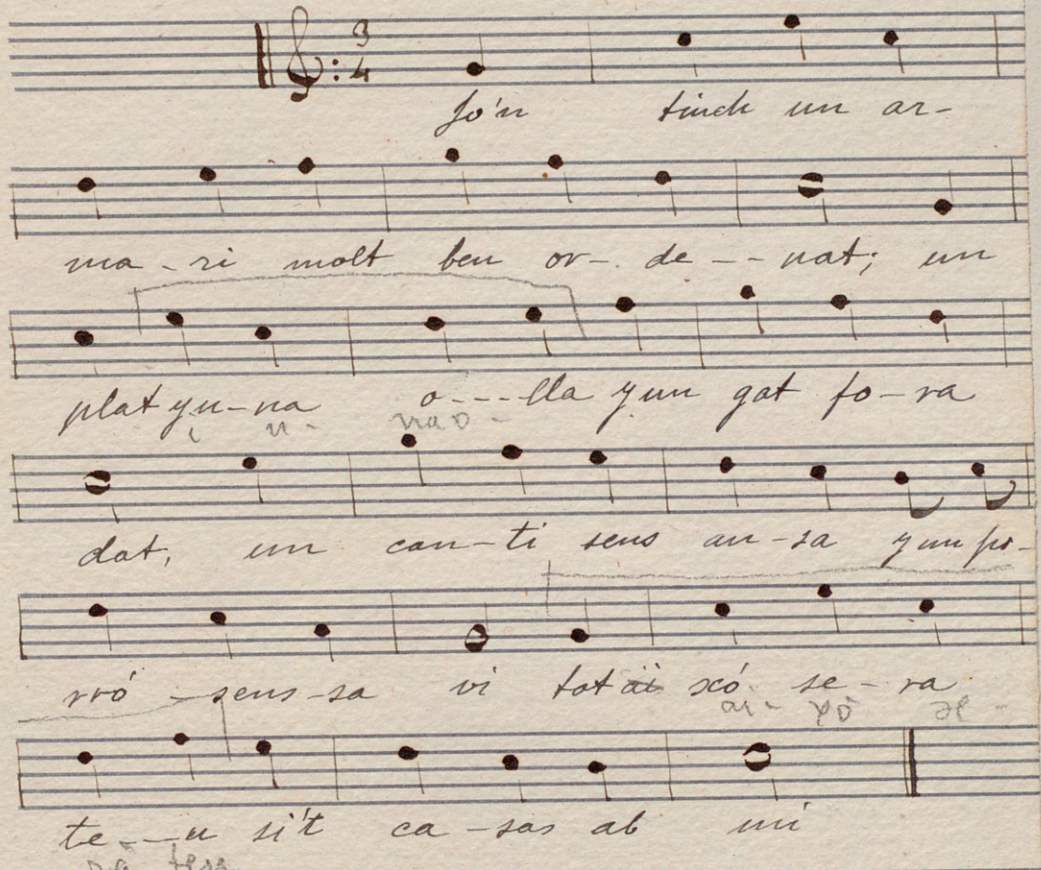

Arreplegada á Barcelona

32

10

Agneta

Ay mare anén à missa — Barrabim, barrabom, bomba ba;
Ay mare anén à missa — que jo faré 'l dinar.

Olè, olà,

Que jo faré 'l dinar.

Quant arriba de missa, — Agneta no hi trobá.
Pregunta à las vehinas: — si l'han vista à passar
— Per aqui n'ha passat una — anava ab un capitá —
La mare s'en va à Lleyda —, filera 'n va trovar.
— Agneta passa à casa, — ton pare 'l vol pegar —
— Ay mare, la meva mare, — jo à casa no hi puch tornar —
Que ja nien so donada — ~~ab un noble capitá~~ Barrabim
Que ja nien so / ~~Barra~~
amb un noble
ole olè

amb un noble —

amb un noble capità

Procedeix de Meolins de Rey

27

BIBLIOTECA ORFEO CATALÀ BARCELONA

Agneta

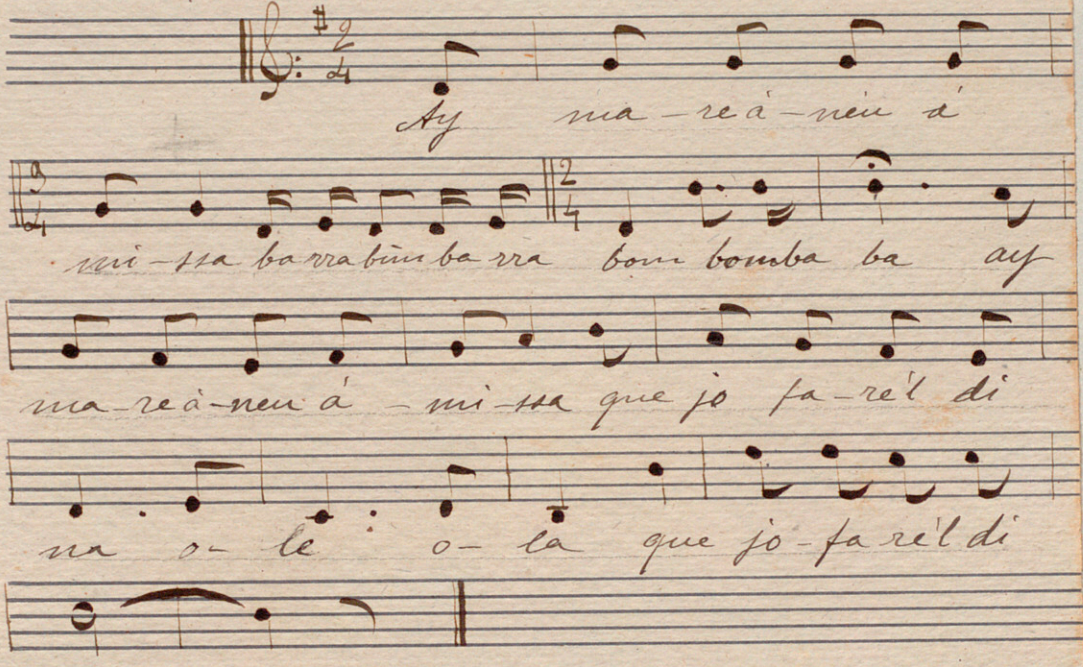

Procedeix de Molins de Rey

18

11

Agneta

Ay mare aneu à missa, — ¡ay! ¡viva l'amor!
Que jo faré 'l dinar — ¡viva l'amor!
¡Viva la rosa!
¡Viva la rosa del rosá!

La lletra segueix igual

Lencera

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent de Molins de Rey

29

Agneta

Ay ma re à neu á
mi-ssa ¡ay! vi-va l'a-mor que
jo fa ré'l di--na vi-va-l'a-
mor vi-va-la ró--sa que
jo fa-ré'l di--na vi-va la
ro-sa del ro-sá

ro-sa

Procedent de M. de Rey

64

12

Los tres tambors

Ja n'eran tres tambors — que'n venen de la guerra,
El mes petit de tots — porta un ram de rosetas.

rau, rau, rau, rataplau, rau, rau

Porta un ram de rosetas.

Filla del mestre Jan — ja'n surt à la finestra
— "Tambor lo bon tambor — si vols darme una roseta?"
— Las rosas que jo tinch — son pera pendre esposa.
— "Si à mi, donchs, me voléu — dieuho à n'el meu pare"
— "Deu vos guart mestre Jan: — Em voldríu dar l'infanta?"
— "Quina hisenda en tens tú, — que'n vulguis à l'infanta?"
— "L'hisenda que jo'n tinch, — tambor y la masseta."
— "Fuigne d'aquí, tambor, — si no vols que't fassa perdre"
— "Per ferme perdre à mí — algúns s'hauran de perder,
Doscents homens al camp — tots pera mí pelean
Y si d'aquets no n'hi ha prou, — altres tants à la guerra"
— "Ja t'en dono, tambor, — ja t'en dono à l'infanta"
— "L'infanta no la vull, — no la vull ni gens ni agrada,"
Que de mellors n'hi han — en el reyalme de Fransa."

rau, rau, rau, rataplau, rau, rau,

en el reyalme de Fransa.

36

31

Els tres tambors; es coneixen a Molins de Rey ab la present tonada.

se-tes

Los tres tambors

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Ja n'e--ran tres tam-

bors que'n ve--nen de la que--rra y el

més pe-tit de tots por ta un ram de ro

se--tas rau rau rau ra-ta-plan rau

rau por--- ta un ram de ro---se-

tas

ta un ram de ro-se-tes

Recullida á Molins de Rey

11

13

Los tres tambors

La filla del comptal — s'está á la finestra,
Ja en passan tres tambors — que'n venían de la guerra,
rau, rau, rataplau,
que'n venían de la guerra.
Lo més petit de tots — un pom de rosas porta.
— "Tambor, lo bon tambor; — ¿Si m'en tiras una rosa?" —
— "La dama que l'haurà — será l'esposa meva." —
— "Si per esposa'm volén, — á ri el pare demanenme.
Si éll vos don el sí, — vostre ja sò desde are:
Ja vos en donó 'l cor, — lo cor y la meva ánima." —
— "Déu vos guart, Sr. comptal: — Si'm volguessin dar l'infanta"
— "Quánts castells ne tens tú, — que'n vulguis á l'infanta"
— "No més tinch el tambor, — tambor y la masseta."
— "Fuigne d'aqui, tambor, — sino t'en faré perdre —
L'infanta sols ha nat — per fills de rey y comptes."
— "Compte, també so jo; — set castells tinch á Fransa;
Doscéns homens al camp — tots pera mí guerrejan,
I si no ri hi ha prou, — altres tants á la guerra."
— "Ja t'en dono, compte, — ja t'en dono l'infanta" —

— "Are, donchs, no la vull, — ni à pes d'or ni de plata;
De més macas ni hi han, — que aquesta gens ni agra-
rau, rau, rataplau da:
qu'aquesta gens ni agrada.

42

[També's canta à Molins de Rey, ab el nom de "la filla del Comptal"]

36

Los tres tambors

BIBLIOTECA
ORFEO CATALÀ
BARCELONA

La fi – lla del comp –
tal s'es – ta à la fi – nes – – tra ja'n pa
ssa – ban tres tam – bors que'n ve –
ni – – an de la que – rra –
rau rau ra ta – – plan que'n ve
ni – an de la que – rra.

Procedent de Molins de Rey

14

J2 17,8,17 52

A la vila de Tortosa.....

A la vila de Tortosa — tota la gent va fugint,
Menos una noble dama — que'n te pres lo seu marit.
Fa set anys que l'enté pres — y altres set que no l'ha vist.
S'en va á trobar Capitell-lo — si'n vol treurer á son marit.
— Si el marit vols que t'en tregna — ab mí has de dormir una nit.
Noble dama gira y s'entorna — á explicarho á son marit.
— Festo, festo, noble dama, — festo, festo, per la mort de mí,
Que cuant jo d'aquí dins surti — se recordará de mí.
Noble dama gira y s'entorna — per salvar lo seu marit.
A las nou hores del vespre — noble dama s'en va al llit;
Descordantse la cotilla — ja n'arrenca un gran sospir.
— ¿Qué sospira noble dama, — qué sospira aquesta nit!
Si sospira al marit vostre — ja'l veurá demá al matí.
Ent sent á la matinada — noble dama s'en vestí
Y ab anagos y sinetlas — las finestres en va obrir.
Ja n'i en veu forcas alsades, — n'hi han penjat á son marit.
— ¡Ay, traydó de Capitello! — ¡tú si que m'has ben trayt!
¡Que me n'has quitat l'honra — y penjat lo meu marit!
Noble dama s'vestia d'home — y á n'el Rey s'en va á servir.

Quant lo Rey lo veu tan guapo — per bulangé l'en prengui.
Un día voy (boi) passejantse, — Capitel-lo (en) veu venir
— ¡Ay traydó de Capitel-lo — á mas mans has de morir!
— Tingui pietat senyora, — tingui pietat de mí! —
— La pietat que tingueren — quant penjáren mon marit —
Ja n'in don tres punyaladas: — A la primera el feré,
A la segona can enterra — y á la tercera va morir.

Recullida á Molins de Rey

to-sa to-ta

A la vila de Tortosa

A la vi---la de Tor-

to-----sa to--ta la gent va fu-

gint me-nos u--na no---ble

da---ma qu'en te pres lo seu ma

rit qu'en te pres lo seu ma-

rit.

pres lo seu ma- rit

Recullida á Molins de Rey

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

15

A la vila de Reus

A la vila de Reus — tota la gent va fugint.
Menos una noble dama — que'n te presto seu marit.

Jenera

Son lletra va segunt igual á la lletra de
"A la vila de Tortosa"

BIBLIOTECA
CATALANA
BARCELONA

Recullida á Olot

A la vila de Reus

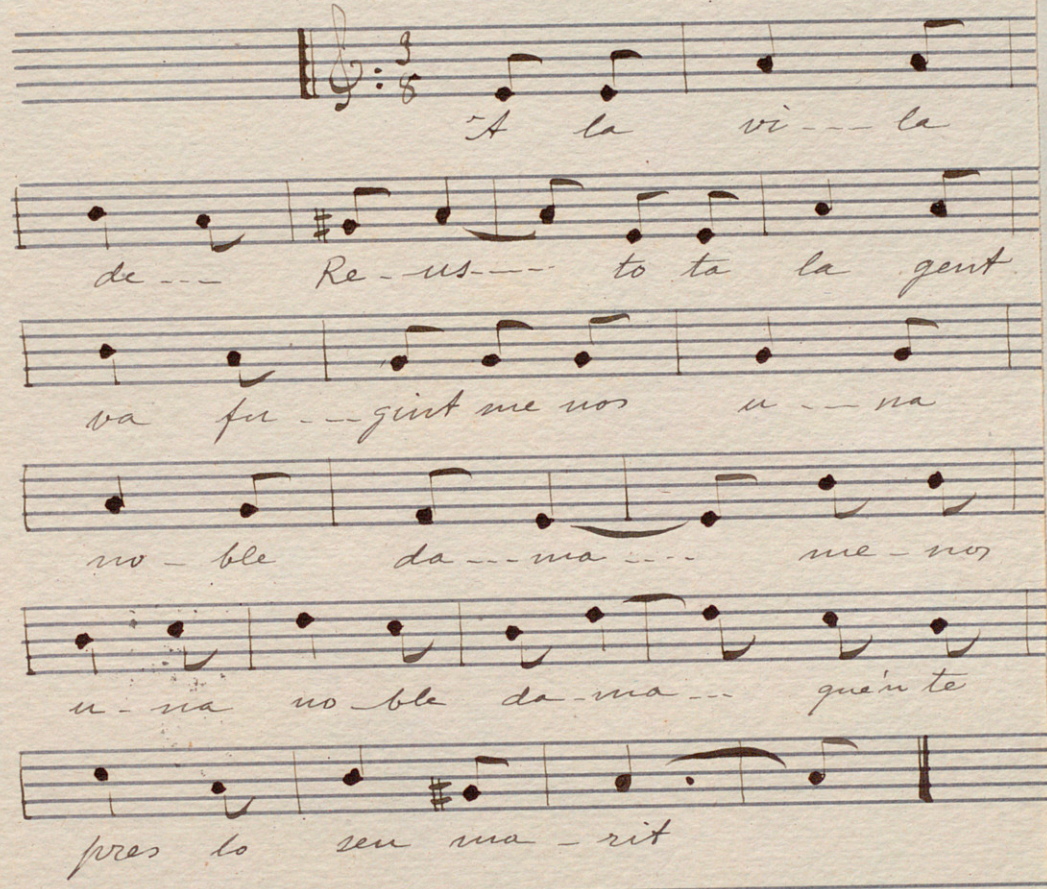

Recullida a Olot

La lletra es igual, à la de la cansó "A la vila de Tortosa"

16

A la ciutat de Lleyda

A la ciutat de Lleyda tota la gent va fugint
Menos una noble dama — que'n te pres lo seu marit

Sicera

La lletra segueix igual com la de
"A la vila de Tortosa

BIBLIOTECA
CATALÀ
BARCELONA

Procedent de Vilafranca del Panadés.

45

X

A la ciutat de Lleyda

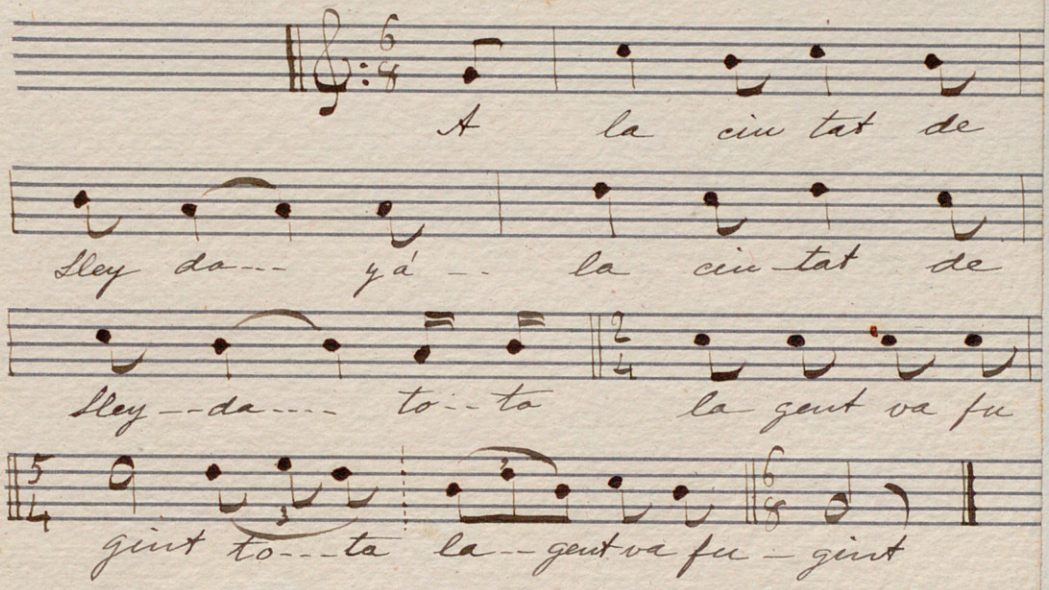

Aquesta tonada es de Vilafranca, y es cantada ab la mateixa lletra de =A la vila de Tortosa=

17

La Porqueyrola

— ¿Perqué no ét casas, D. Jaume? — Perque no n trobo muller.
— Cásat ab Dny. Dolores, — qu'es filla de cavallé.
El dissapte ón fan los tractes — y el diumenge s'en casé.
Lo Rey ri ha fet una crida — y á la guerra se ri ha d'ané.
El dilluns á la bona hora — D. Jaume ha de marxé.
Te l'esposa molt bonica — y no l'en gosa deixé.
— ¿Ahont deixaré ma esposa, — que ri estiga ben guardé?
— Deixela á casa ta mare — que te l'engoverni bé.
— Mare no li feu fer feinas — qu'ella no las puqui fé.
Que no vagi á buscar aigua — que'ls cantis no puga porter,
No l'en feu passar farina — que'l cedás no vagi bé;
Mes feu la cosí y fé mitja — que es feina de cavallé.
Si no vol cosí y fé mitja — ensenyeuli de broder.
¡Adéu, l'amor de ma vida! — ¡d'aqui set anys ja tornaré!
Tan prompte D. Jaume és fora — porqueyrola l'en fan ser
— Alçat, álçat, porqueyrola, — qu'es hora d'anar á avier;
N'has de portar set fusadas — y un feix de llenya també. —
— ¡Ay, sogra, la meva sogra, + que aixó no ho podré fer! —
— Alçat, álçat, porqueyrola, — que ja t'ho ensenyaré. —

Un día estant alegreta — élla s'en posa á cantar;
D. Jaume ve de la guerra — y enseguida la senté,
— = Caminén, caminén patjes, — caminén si em volén bé;
Una ven que n'hi sentida, — me apareix ser ma muller —
— = No cregui aixo, D. Jaume — que no es la seva muller;
Que n'és una porqueyrola, — que en guarda el bestié: —
— = Déu la guart, la porqueyrola, — = Ben arrivat cavallé: —
— = Bé m dirás, la porqueyrola, — lo qué téns per a manger? —
— = Ne tinch un xich de pa d'ordi, — que las arestas m'escanyé —
— = Bé em dirás, la porqueyrola, — lo qué tens pera bever? —
— = Ne tinch un xich de vinagre, — que la terra fa estufer: —
— = Bé em dirá la porqueyrola — ahont hi ha un hostalé? —
— = Vagi á cá la meva sogra — bona vida sólen fer: —
— = Bé em dirás tú porqueyrolo — lo que tú are has de fer? —
— = N'haig de fer tres fusadas — y un feig de llenya també: —
Ell s'arrenca de sa espasa — y ni talla un avellané, —
— = Déu lo guart hostalera — = Ben arrivat cavallé: —
— = Bé em dirín hostalera, — lo que tenín per soper? =
— = Ne tinch un xich de pollastre — y altre cosa també =
— = Bé em dirín hostalera, qui vendría ab mi á soper? =
— = Que hi vingui la porqueyrola — mas fillas las enguardaré =
— = No estich atesada á la taula, — no hi menjo ni hi menjaré;
No més á sota la taula — com si fos un gos llebrer: =

— = Be in diriu hostalera, qui vindrá ab mi á cuchér? =
— = Que hi vinga la porqueyrola, — mas fillas, las enguardaré =
— = No estich besada á dormir en cuarto — no hi dormo ni hi dormiré;
Sinó de cap á la taula, — com si n fos un gat cendrer =
— = Vina vina porqueyrola, — que tú, n'ets la ma muller.
I si no t'ho vols creurer, — el retrato t mostraré =
Lé endemá á la matinada — sa sogra la va á crider
— = Alsat álsat, porqueyrola — qu'es hora d'anar a avier =
— = Fehui anar las vostres fillas, — ma esposa l'enguardaré;
Que si no me fossiu mare, — ja vos en feya cremer
I la cendra que fariu — ja la farie bentér =

106
53

106 | 3
16 35
1 36
35
106

BIBLIOTECA
CATALUNYA BARCELONA

Procedent de Molins de Rey

49

La Porqueyrola

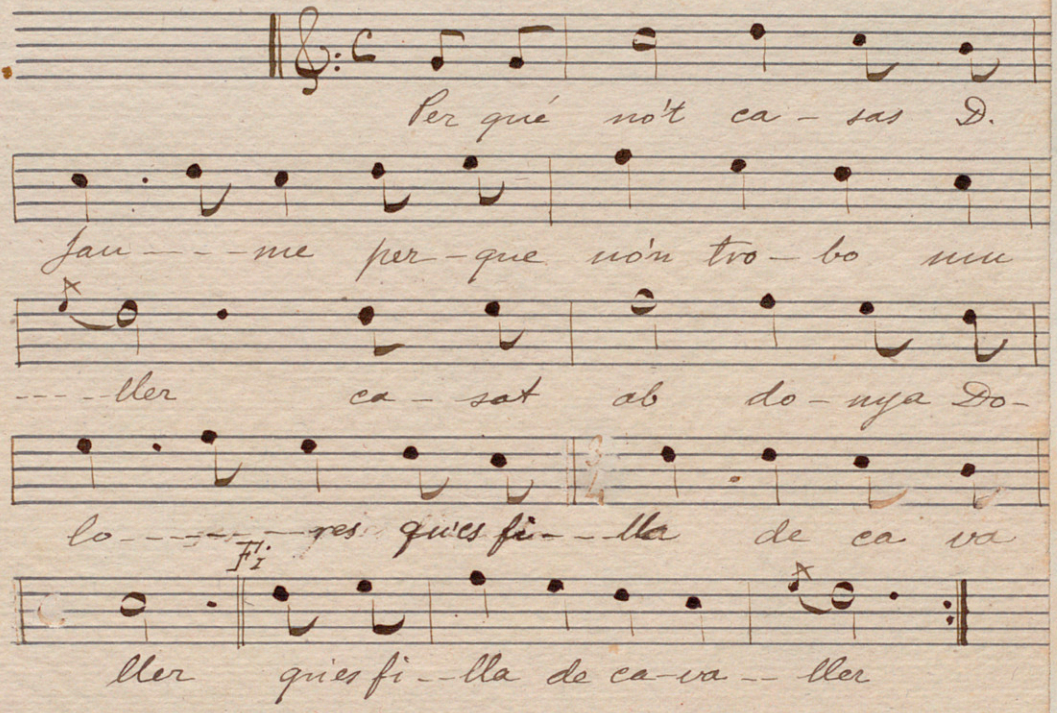

Tal com se canta à
Molins de Rey

18

La Porqueyrola

— "Perqué no't casas D. Jaume?" — "Perque no'n trovo muller"
— "Cásat ab Duy. Dolores, — qu'es filla de cavaller"

La lletra va seguint igual

Lencera

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Recullida á Molins de Rey

La Porqueyrola

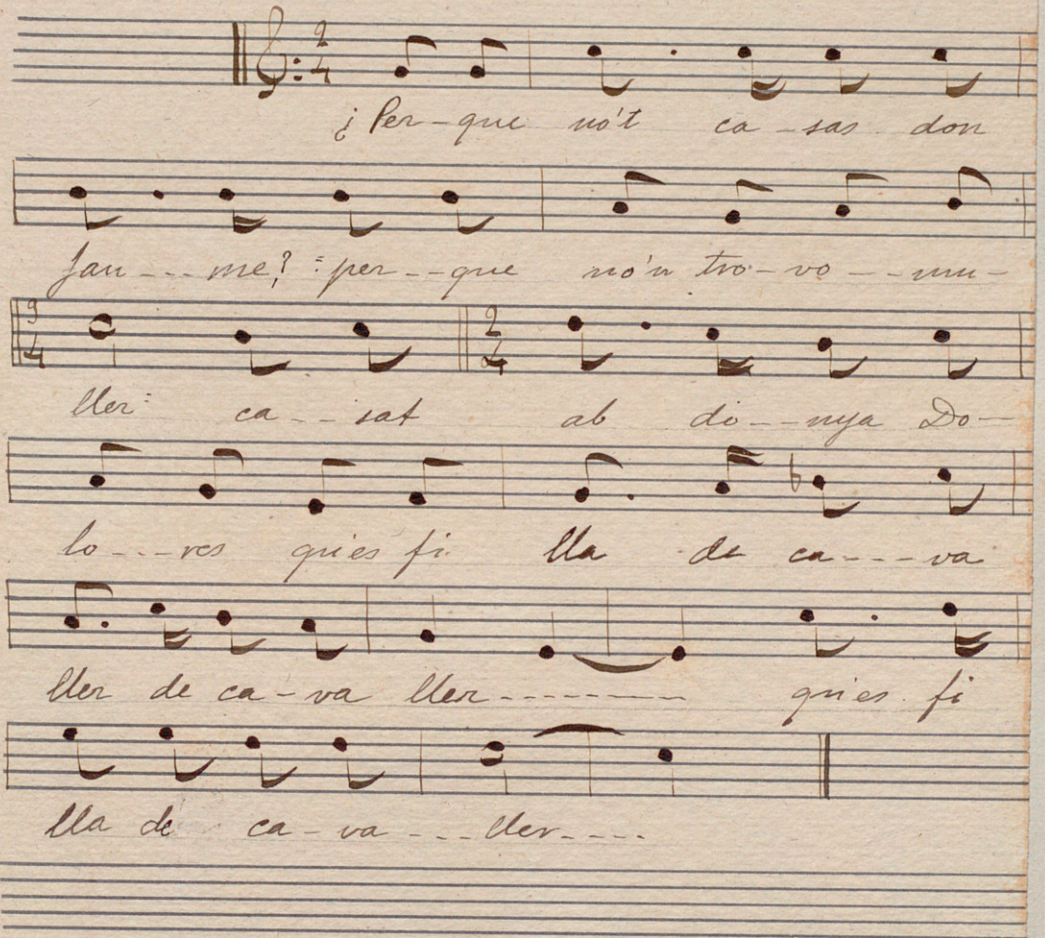

Aquesta tonada de la Porqueyrola
també's canta à Molins de Rey

19

La Porqueyrola

Ay men fill: — "Perqué no't casas?"
Ay mare: — "Jo'm casaré"
Men casaré ab una dama layrum fa, lay raz
Darideta, filla d'un cavallé
El dissapte fan los tractes, — el diumenge s'en casé.
El dilluns à la bona hora — D Jaume ha de marché

Segueix igual à l'altre lletra

Sencera

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent d'Olot

La Porqueyrola

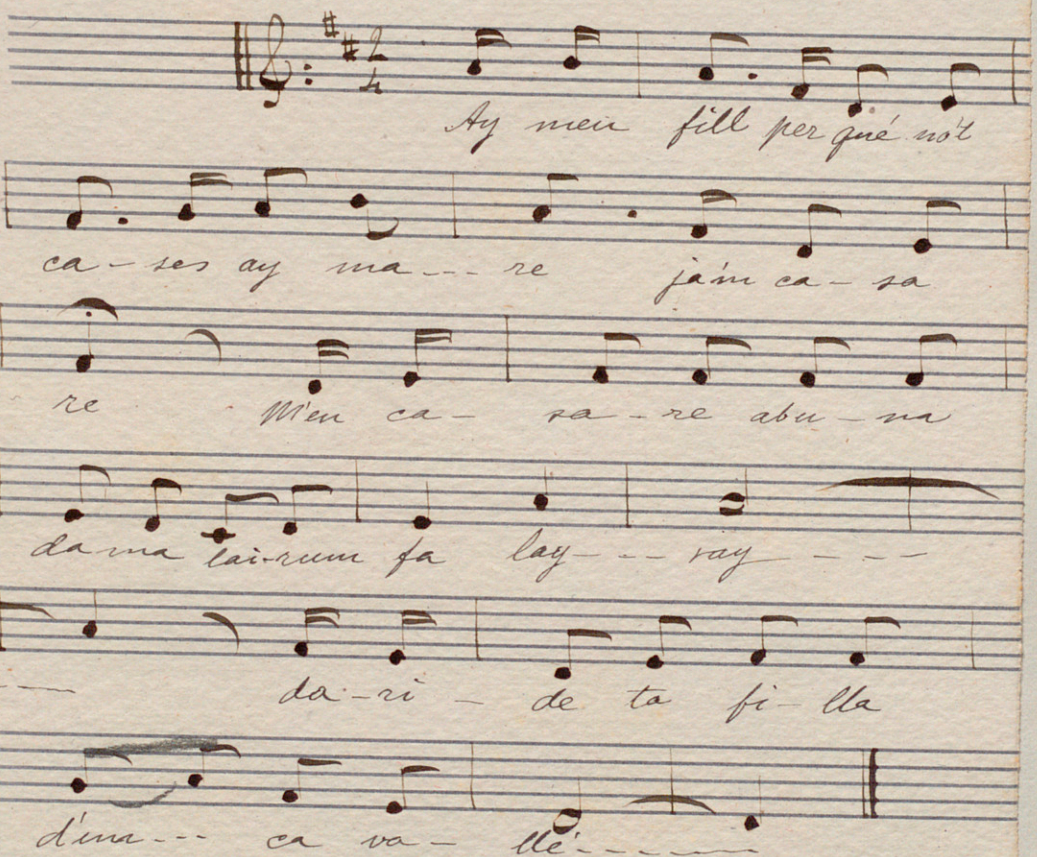

Procedent d'Olot

20

BIBLIOTECA
CATALUNYA BARCELONA

Paraulas d'amor

Quant jo n'ere joveneta — en tú vaig posar l'amor.
Y are no'l puch treurer — ni ab cadenas de foch.
Llas amigas se n'enriluent al veurer que ja hem renyit;
¡Abáns tant que m'estimavas, — y are m'hagis aborrit!
Tantas vegadas que'm veyas — passar pel teu carrer,
Y are's fácil que en vegis — passar l'enterro primer.
Quant veurás à mas jermanas, totas vestidas de dol,
Per poch que m'estimessis, — tindrás un gran desconsol.
Ab la dona que tú'l casis — estímala més, que à mí,
Y si n'tens alguna nena — pósali'l nom de mí,
Perqué sempre que la cridis — ne puguis pensar ab mí.
Ja no puch escriurer més — perque tot lo cor se'm mira.
Y al pensar tant ab l'amor — m'en tira à la sepultura.

Procedent de Molins de Rey

54

a 6
8

Paraulas d'amor

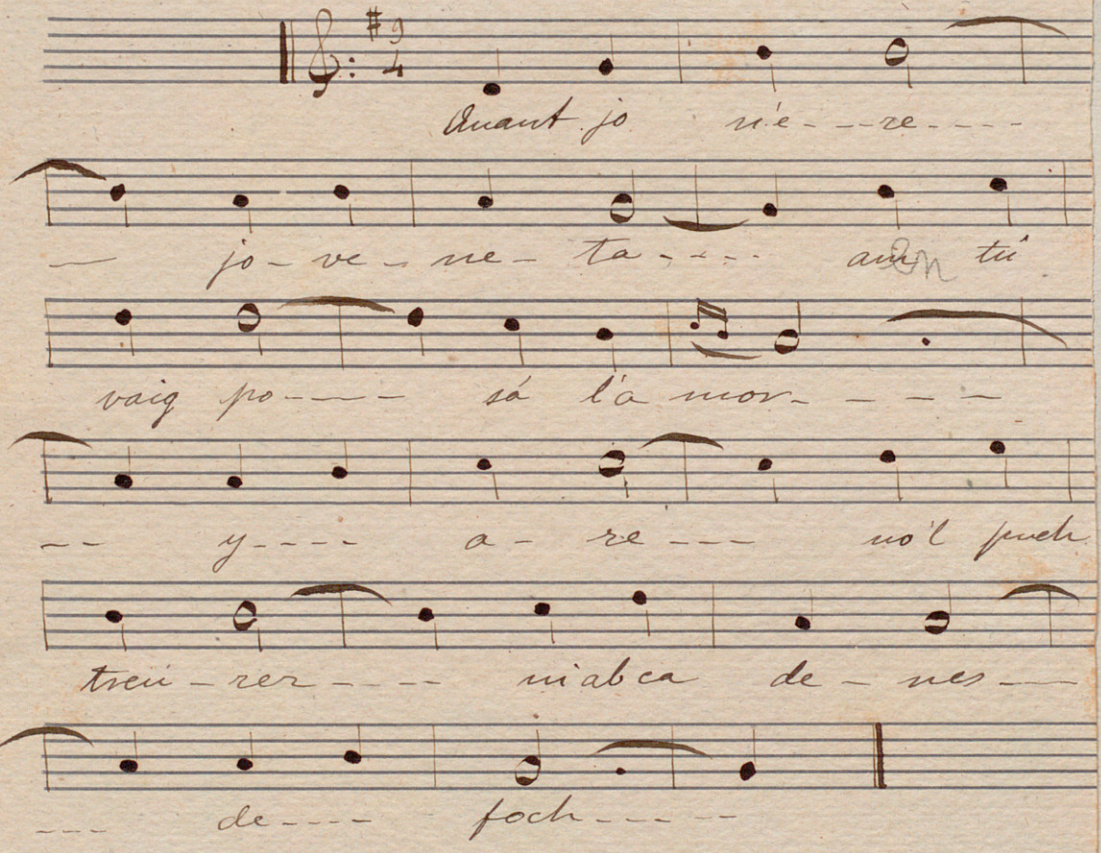

Procedent de Molins de Rey

21

Paraulas d'amor

- Quant jo viere joveneta — ab tú vaig posar l'amor
Y are no'l puch treurer — ni ab cadenas de foch

Segueix igual que l'altre lletra

Sencera

BIBLIOTECA

Procedeix de Molins de Rey

56

X a 6/8 ? 21

Paraulas d'amor

Quant jo n'e---ra-----

--- jo--ve--ne--ta----- ab tú

vaig po-------sar l'a----mor-----

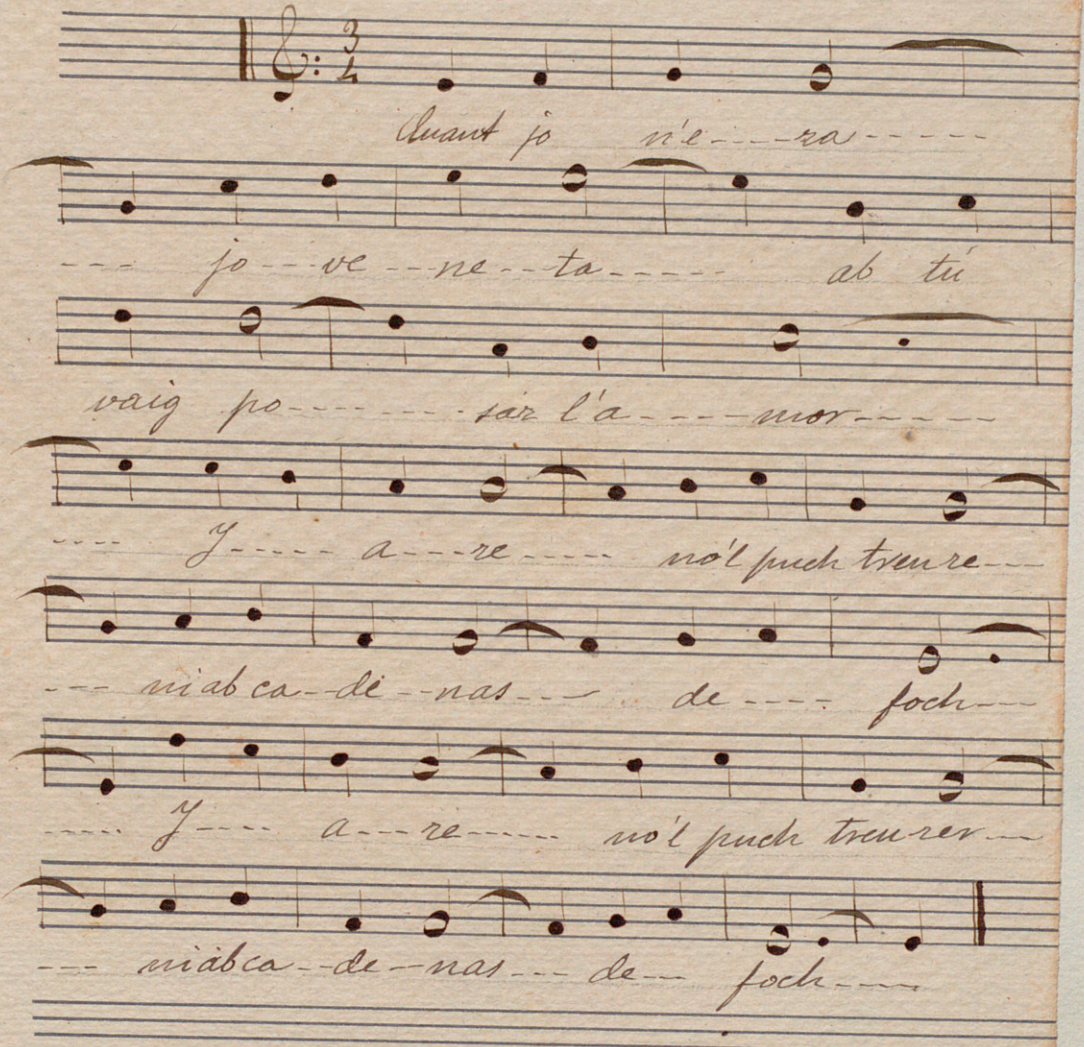

---- J----- a---re----- no'l puch treure---

--- ni ab ca--de--nas--- de---- foch---

---- J---- a---re----- no'l puch treurer---

--- ni ab ca--de--nas--- de-- foch----

Recullida á Mo. de Rey

10 57

22

BIBLIOTECA
CATALUNYA BARCELONA

Paraulas d'amor.

= Ay nena, tant que t'estimo, — y tú no'm vols estimar,
Sobre'ls teus brazos ni en tiro, — nena, deixam descansar.
Ay nena, si tú volías, — no'n dignessis rés à ningú,
T'en faría una nineta, — per jugar i jo y tú.
Si ta mare't preguntava: — aquesta nina, de qui es? —
— L'he trobada sota un barco, — qui es filla de mariners. —
Si las veïnas te'n deyan — que l'anessis à tornar?
— Es filla de mas entranyas, — no la vull abandonar. =
Son pare s'ho escoltava, — sota d'un marge que hi ha.
= Ay mares que'n tenin fillas — procureulas ben guardar,
Qui ellas son perillosetas — com el vidre de trencar;
Que si'l vidre can y es trenca, — fa de mal arreplegar. =

Procedent de Molins de Rey

58

a 6/8 ?

Paraulas d'amor

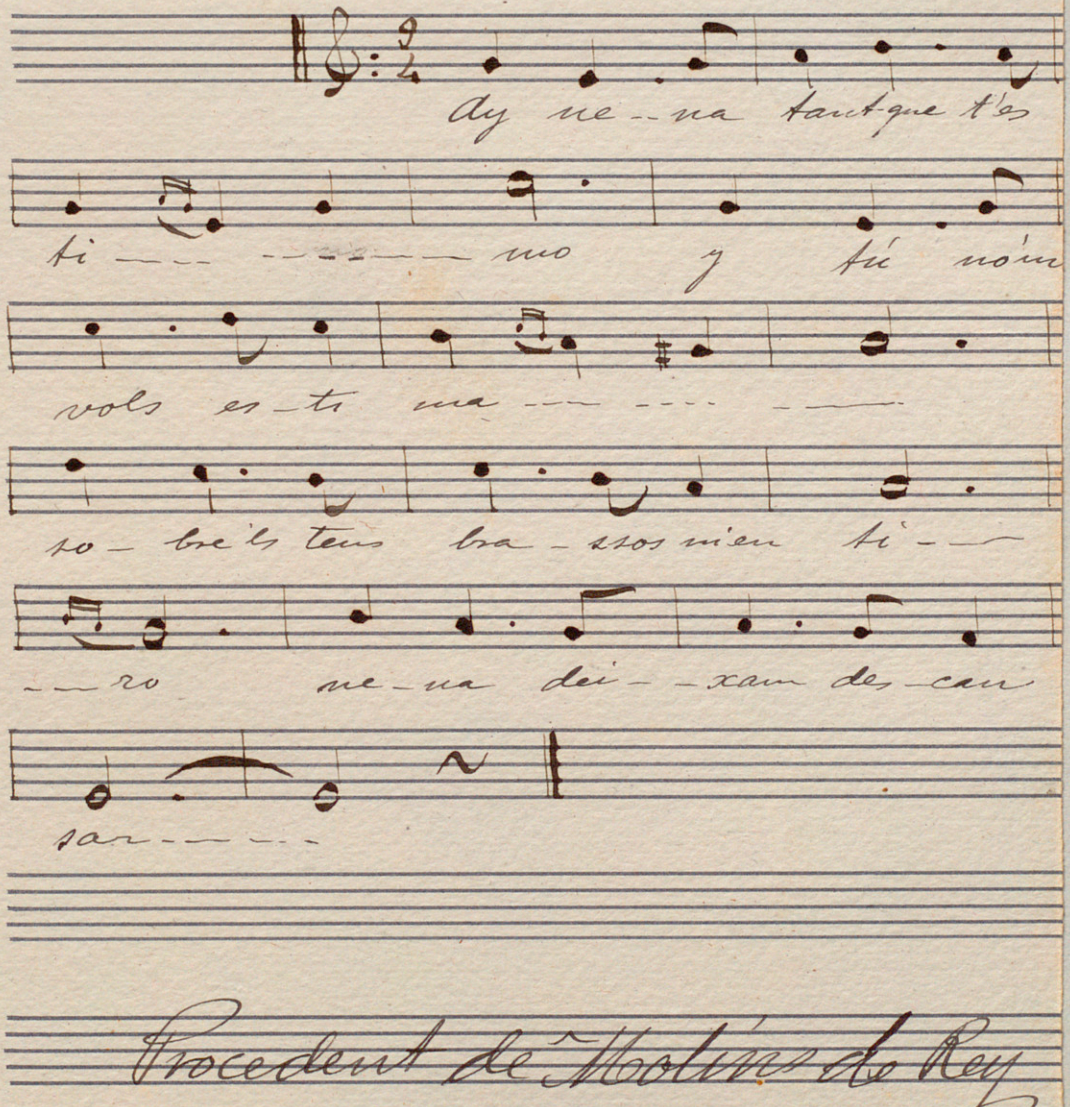

Procedent de Molins de Rey

23

Paraulas d'amor

= Ay nena, tant que t'estimo, — si't deixavas fer un petó,
Tantas cosas que't demano — y de tot mén diuspenó.
Si no fossis tant ingrata — de deixarte fe'l petó,
Jo t'en faria un regalo — d'una anell molt bona d'or.
Tant sols d'entrar al teu cuarto, — tant sols per aguenta nit,
T'en ramaria de roses, — tot el voltant del llit.
De la teva caballera, — si jo'n pogués tenir un cabell,
A Madrid l'enviaria — per ferme un regalo al Rey. =

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

Procedent de Rubí
60

n 67
8.

23

Paraulas d'amor

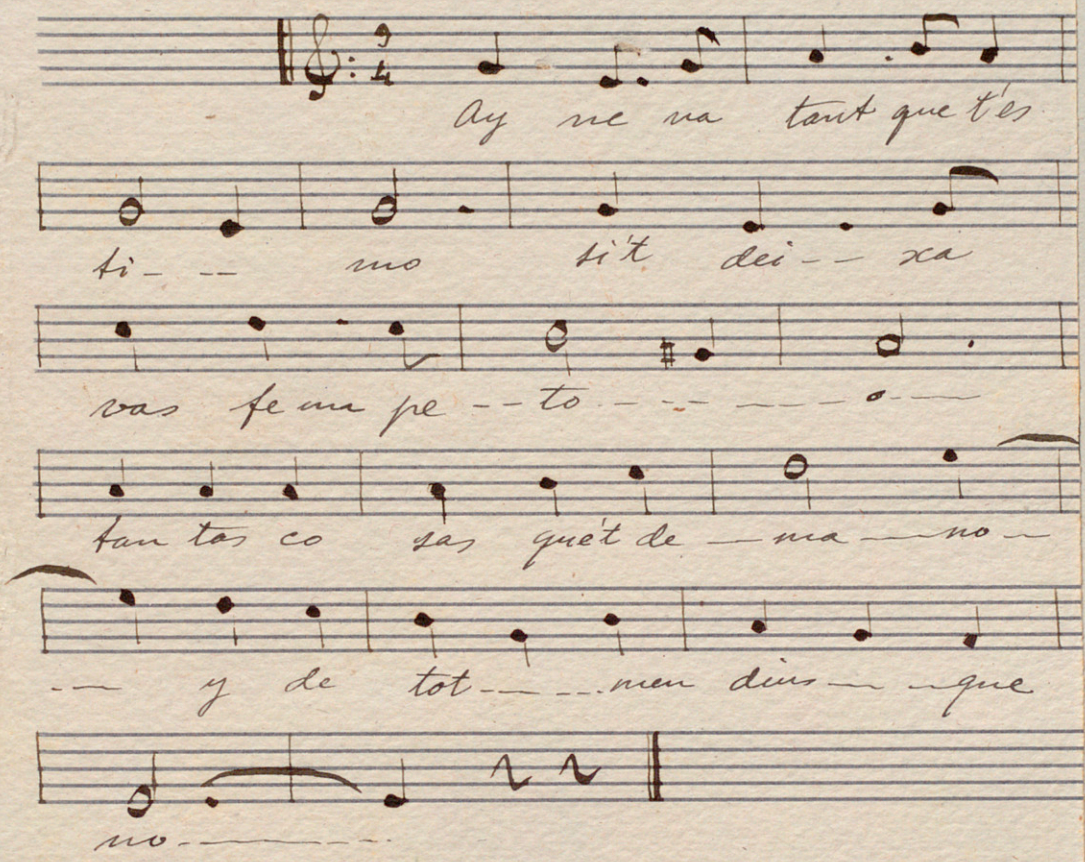

Procedent de Rubí

24

El día de Snt. Joan

El día de Snt. Joan — ès un día molt alegre;
Els amichs ni estan dient: — "Joan, perquè no t'alegres"?
— "¿Còm ni em puch alegrar jo — si ni han casat l'amor meva?"
"Pro, jo un día hi passaré — per devant de casa seva,
Ja va ser un voler de Deu — que l'en veig en la finestra;
Ella s'en posa à plorar — y jo ploro més qu'ella.
De las llágrimas dels ulls — jo ns fem corra ~~una~~ tres rieras,
L'un moli es de sucre — y l'altre de canyella,
Y l'altre es dels amors — Que venian de Vinella

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent de Molins de Rey

62

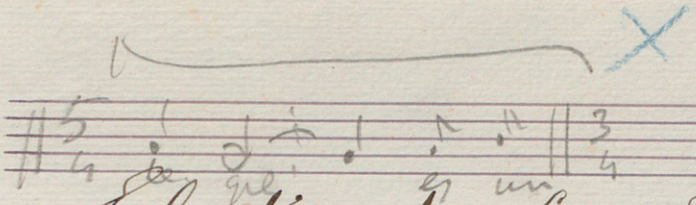

El dia de Snt. Joan

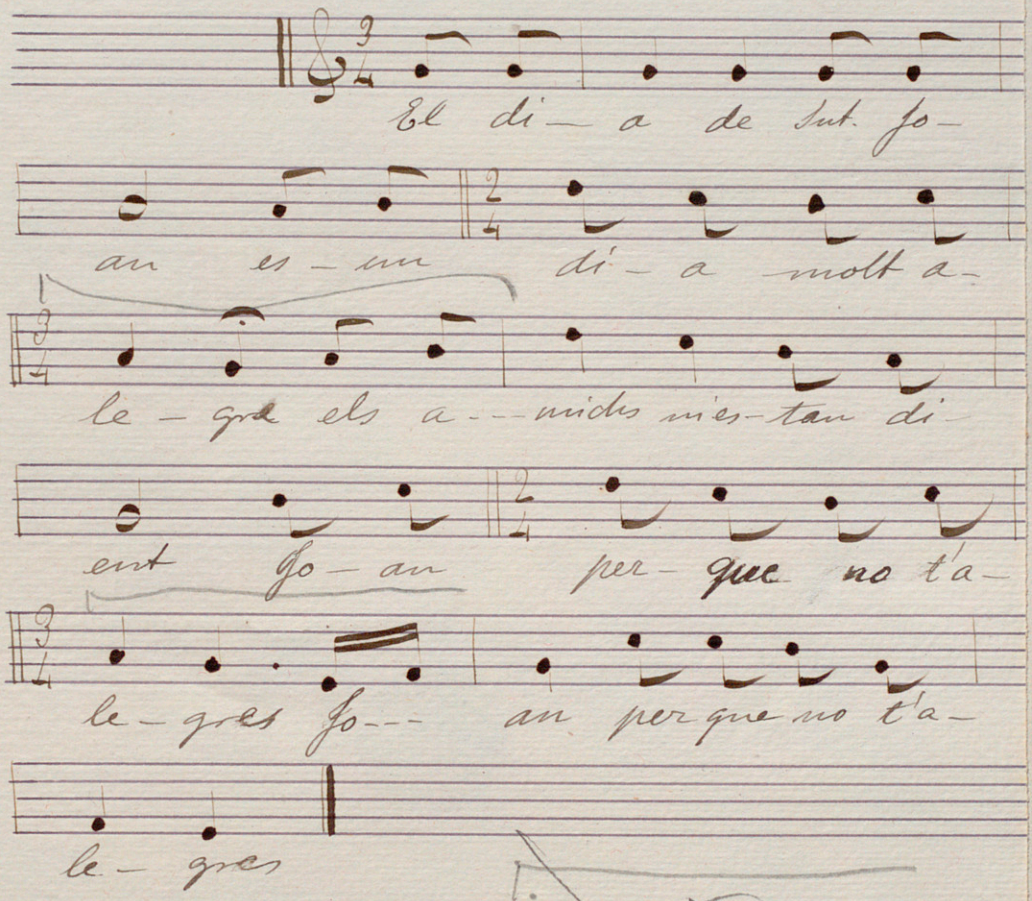
El di — a de Snt. Jo —
an es — un di — a molt a —
le — gre els a — — michs m'es — tan di —
ent Jo — an per — que no t'a —
le — gres Jo — — an per que no t'a —
le — gres

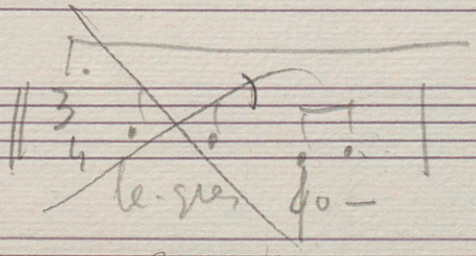

Procedent de Molins de Rey

70

25

El día de Sut. Joan.....

El día de Sut Joan — n'es un día molt alegre;
Els companys m'estan dient: — "Joanet perquè no t'alegres?
— "Cóm m'en puch alegrar jo — si m'han casat l'amor meva?
"L'han casada lluny d'aquí, — que per mi n'es un desterro,
L'han casada à Mataró, — perquè 'ls mens ulls no la vejan.
El día qué's va casar, va passar per casa meva;
Com si Deu ho hagués volgut, — jo m'estava à la finestra.
Ella en llensa un gran sospir — pensanse que no la veya,
Desseguida un gran plor, — jo plorava molt més qu'ella.
Ja s'em cobreix tot lo cor, — pensant ab l'amor meva.
Las llágrimas de tots dos — feyen correr set rieras.

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Aquesta cansó es recullida á Rubí

Cal conservar la blanca? 25

El dia de Sant Joan....

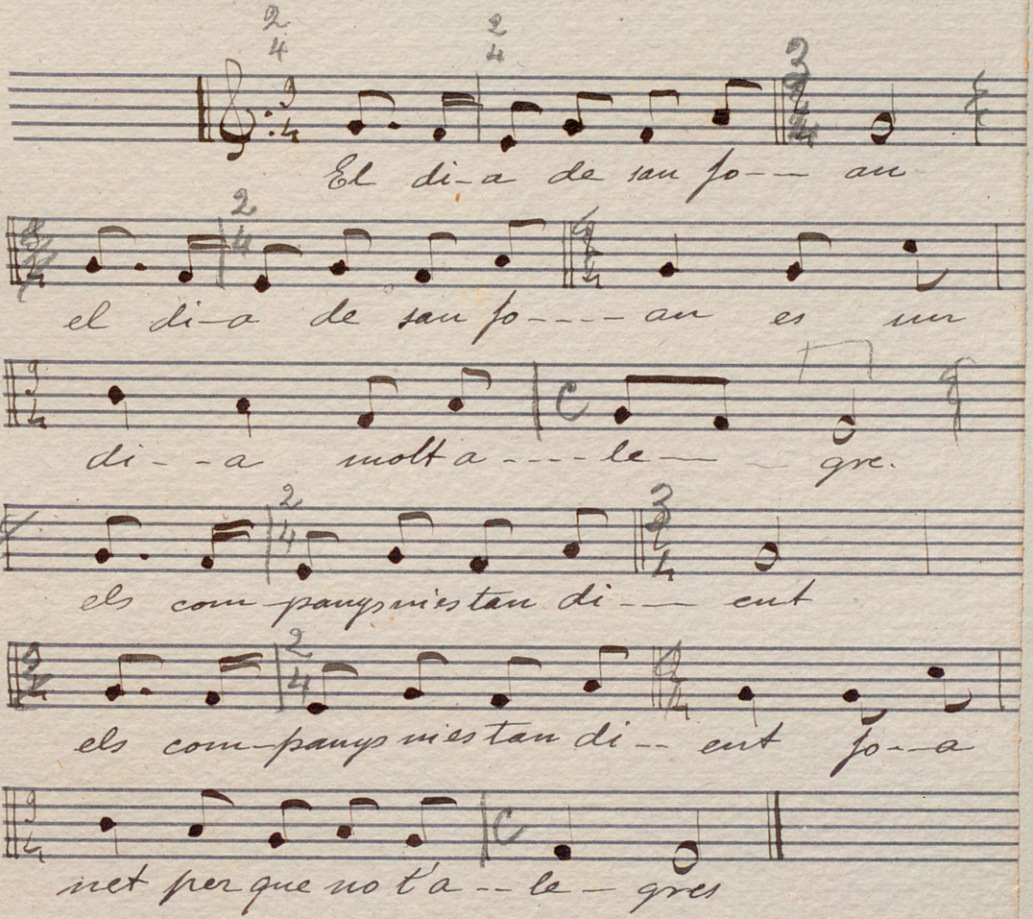

Recollida a Rubí

26

Un pobre terrissé

"Minyona: Los teus ulls — pareixen tres rieras
La una n'es Fluviá — l'altre Borró y Llierca.
I, adéu, y á fe que'm sab molt greu,
Minyona de deixarte,
Mes ¡ay!
Qué no'm creurias may.
Un pobre terrissé — y un pobre terrissaire,
Passant el riu del Ter — el burro li va caure.
— "Aixécat ¡ay! burriquet — que ens en anirem á casa".
Quant es á mig carrer — trova la porta tancada.
+ Pregunta á las vehinas — si n'hauran vist l'Eularia.
— "L'Eularia deu ser al llit — que'n deu estar malalta"
Puja paret amunt — com si fos una rata
N'obra el finestró — ja n'ha vist l'Eularia
Tambe'l Sr. Rector — que l'extremunciava
Ja me n'hi quedo la nit — tota la nit per vetllarla.

Procedent d'Olot.

BIBLIOTECA
CATALA
BARCELONA

Un pobre terrissé

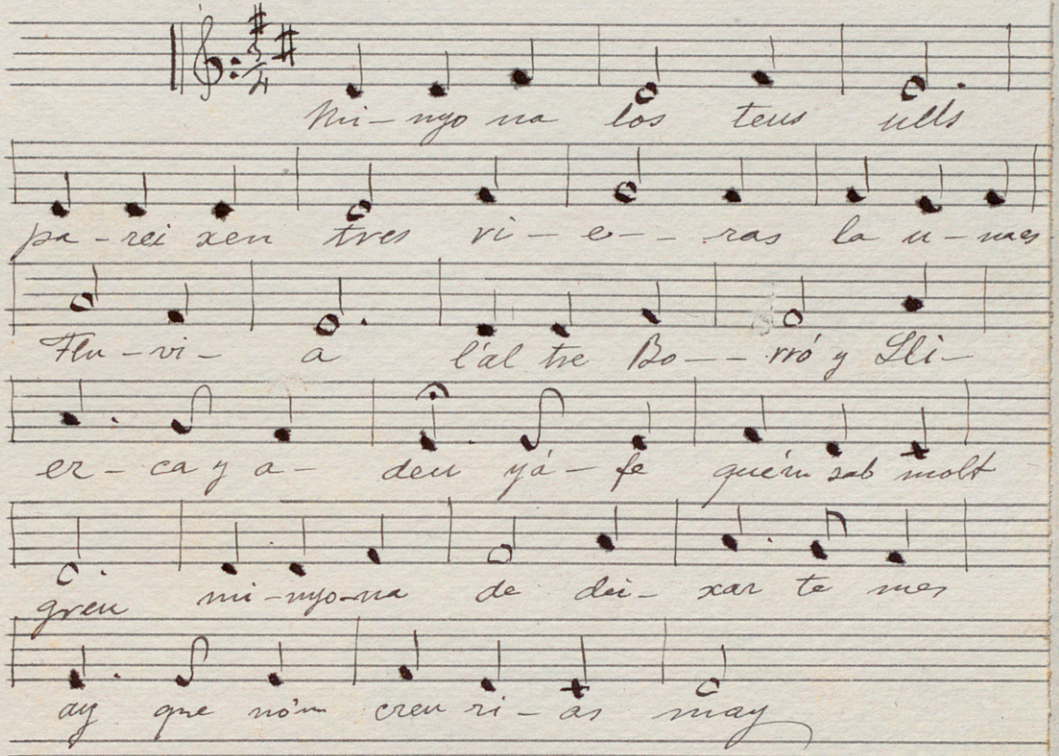

Procedent d'Olot

27

Un pobre terrissé

Un pobre terrissé — y un pobre terrissayre
Passant pel riu del Ter — el burro li va caurer.
¡Ay, ay, pobre burret!
¡ay, ay, ay, ay,
ay, ay, ay, ay, ay, ay, ay!
Y aixécat aixécat ruck — que'ns en anem à case;
Já't donaré 'l morralet — ple de segó y favas.
Quant es à mitj carrer — trova la porta tancada

Va seguint igual

Sencera

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

Procedent de Rubí

68

Un pobre terrissé

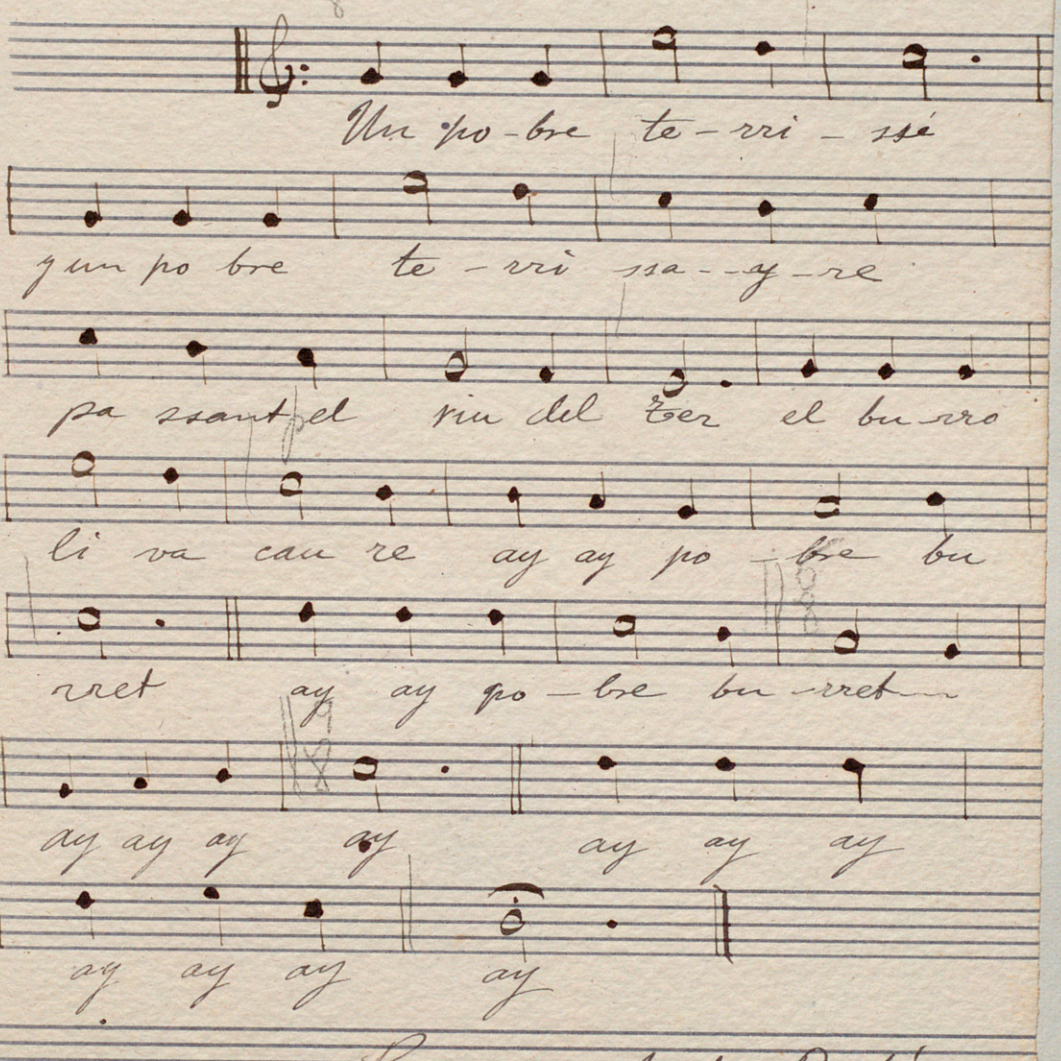

Procedent de Rubí

28

El Vicéns ferrer

—"Deuvos guart Vicéns ferrer.— vostra filla ha de ser meva;
Si no me la volen dar — vos la faré robá ó pendrer;
Llogaré dotze fadrins,— cuatre, de la bandolera";
—"Minyons: serén ben pagats — ab moneda barcelonesa.
Al punt de la mitja nit,—"Ferrer baixa á picá ferro
Si no baixas abiat,—pujaré per la finestra."
N'ha bàixat ab calsotets — ab calsotets y espardenyas.
Ja me l'han deixat estés — estés entremitj del ferro.
La pobra de sa muller — na sortit per la finestra
—"¡Justicia de part de Deu—ja que no n'hi ha á la terra!
¡Me n'han mor á mon marit—y robat la Francisqueta!"
Ja respon un ragidó:— "Qui te mal que s'el gemequi."

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent de "Molins de Rey

70

El Vicens ferrer

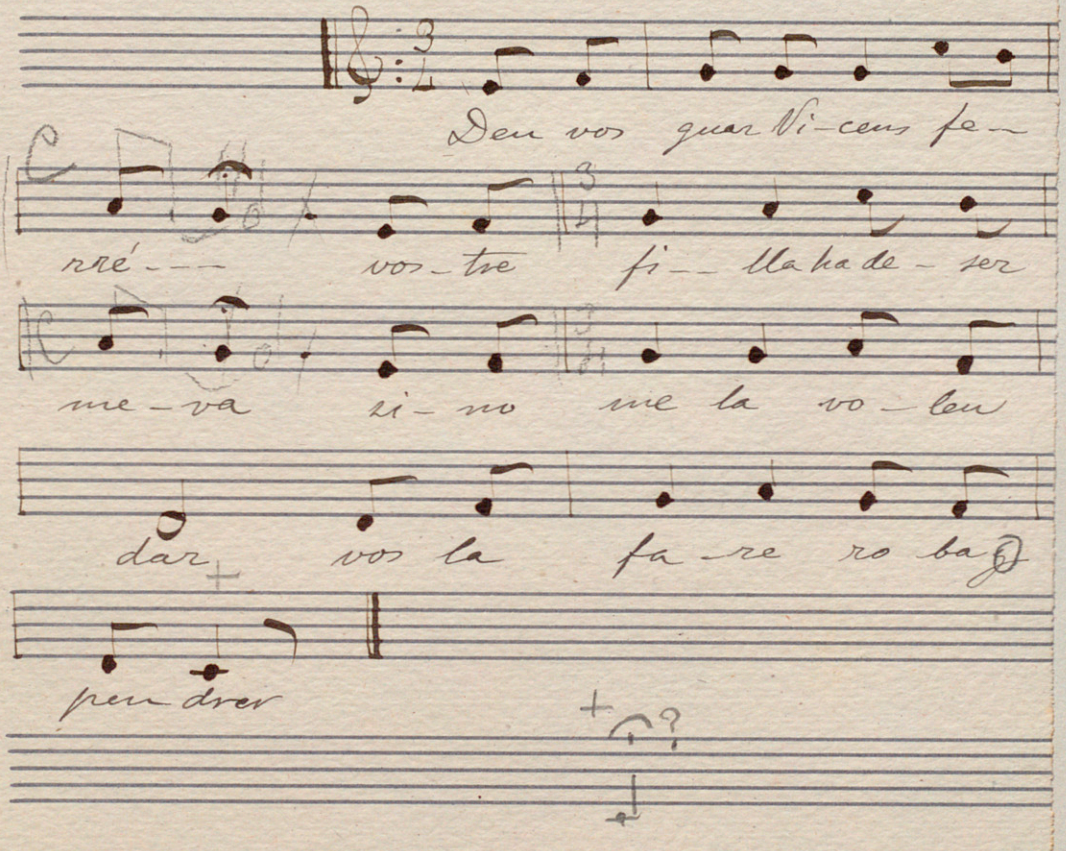

Procedent de Molins de Rey

29

BIBLIOTECA
O.R.F.E.O.
CATALÀ
BARCELONA

La venjansa

N'eren dos enamorats — de petitesa à grandesa:
Lo minyó s'en va fer gran, — casarse volía ab élla.
Adéu, adéu, Francisca ferrera,
Adéu.

Son pare no li vol dar, — sa mare contenta queda.
— "Si no me la voléu dar, — vos robaré la donzella." —
— "S'en va en busca de dos minyons — de la classe bandolera
— "Minyons si voléu venir — á robarme una donzella:
La paga será ab diners d'or — y ab moneda barcelonesa."
Y á dotze horas de la nit, — ja n'hi trucan á la porta.
— "Joseph ferrer, baixéu á obrir, — que ja es hora de picá ferro
N'hem de ferrá aquét caball, — de las potas del darrera."
Mentres el caball ferrá — ja n'hi pegan tres punyaladas,
La una al costat dret, — l'altre á la banda esquerra,
L'altre á la boca del cor — qu'es allá ahont li fa més pena.
— Justicia del cel baixéu — déunme la rabió qu'es meva
Que me n'han mort lo marit — y m'han robat la meva filla,
Adéu, adéu Francisca ferrera,
Adéu.

72 Recullida á Molins de Rey

38

La venjansa

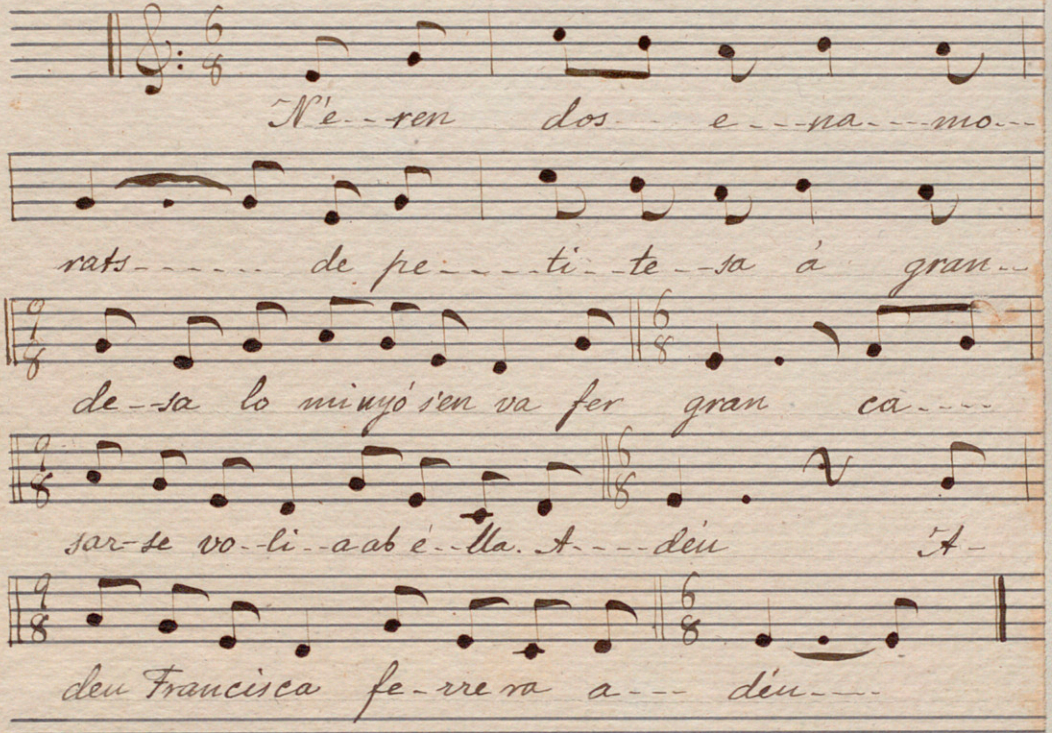

Recullida á Molins de Rey

30

El soldat y la damoiselleta

Quant un soldat ve de la guerra,
N'encontra una damoiselleta;
¡Ay, damoiselleta d'un bell joli!
Florix y no grana lo romaní.

Vos, d'un pastó no'n feu la mira,
Portéu espasa y carabina;
També portéu vostre xarpó,
No feu, vos, aires de pastora, nó.

¿Voléu venir galán pastora,
Voléu venir al ombra una hora?
Sota l'ombreta del llessamí,
Florix y no grana lo romaní.

La pastora s'es excusada,
Diu que'l seu pare l'ha cridada.
Tornen demá de bon matí,

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Que á punta d'alba jo ja seré aquí.

Ja in son deu hores ben tocades
La damoisebla no hi es anada;
Lo soldat prou hi es estat;
La damoiseta l'haurá engañyat.

Tal com se canto á Olot.

A Molins de Rey sols me saben l'última estrofa, y de la següent manera:

Lo pastoret no hi ha fet falta
A l'hora que habían quedada;
La pastoreta no hi ha anat,
¡Ay! pastoreta tú m'has ben trompat.

30

El soldat y la damoisella

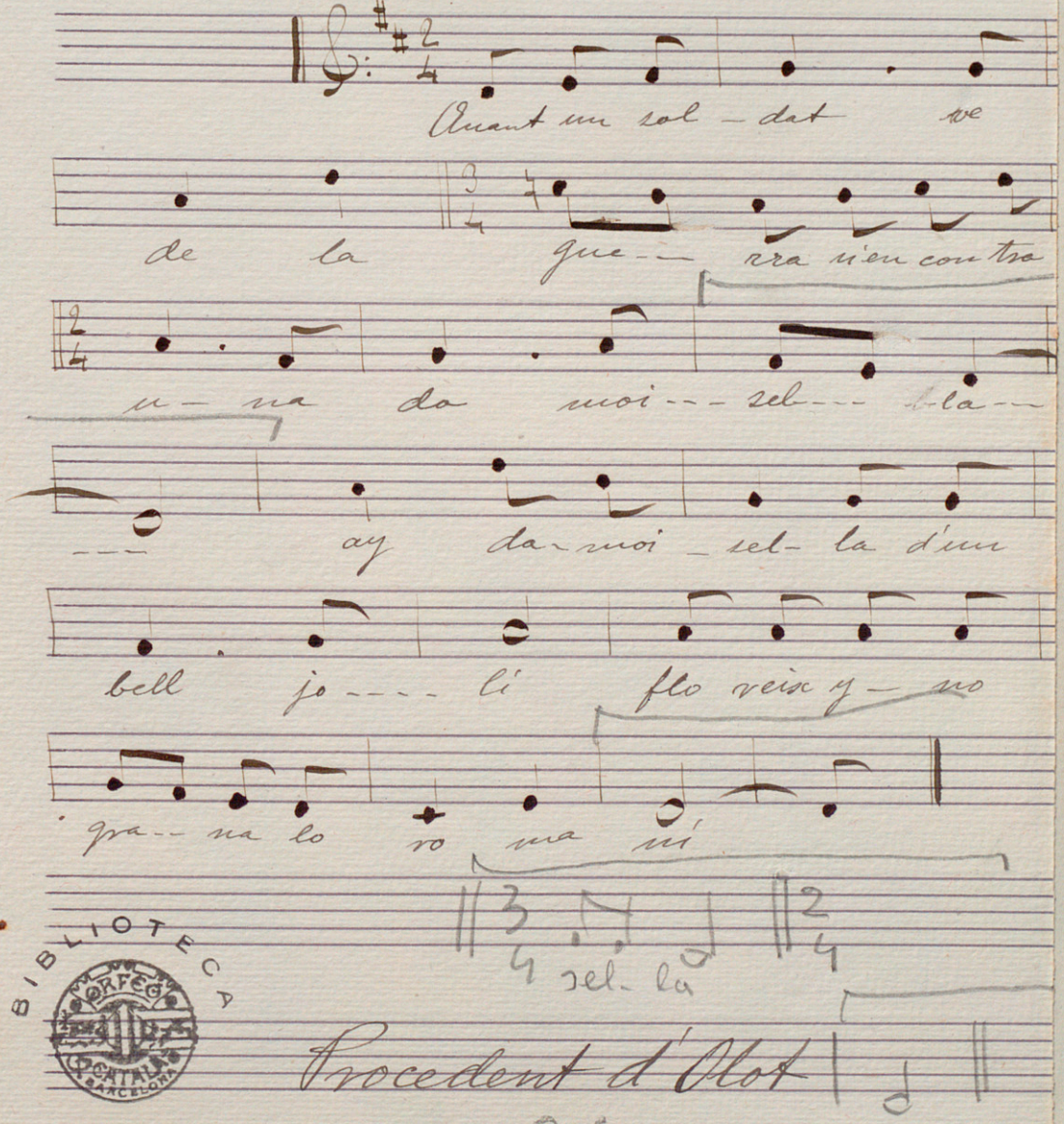

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent d'Olot

76

31

Lo pastoret y la pastoreta

Lo pastoret no hi ha fet falta
Y á l'hora que habían quedada
La pastoreta no hi ha anat
¡Ay! pastoreta tú mi hats ben trompat.

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent de Molins de Rey

28

Lo pastoret y la Pastoreta

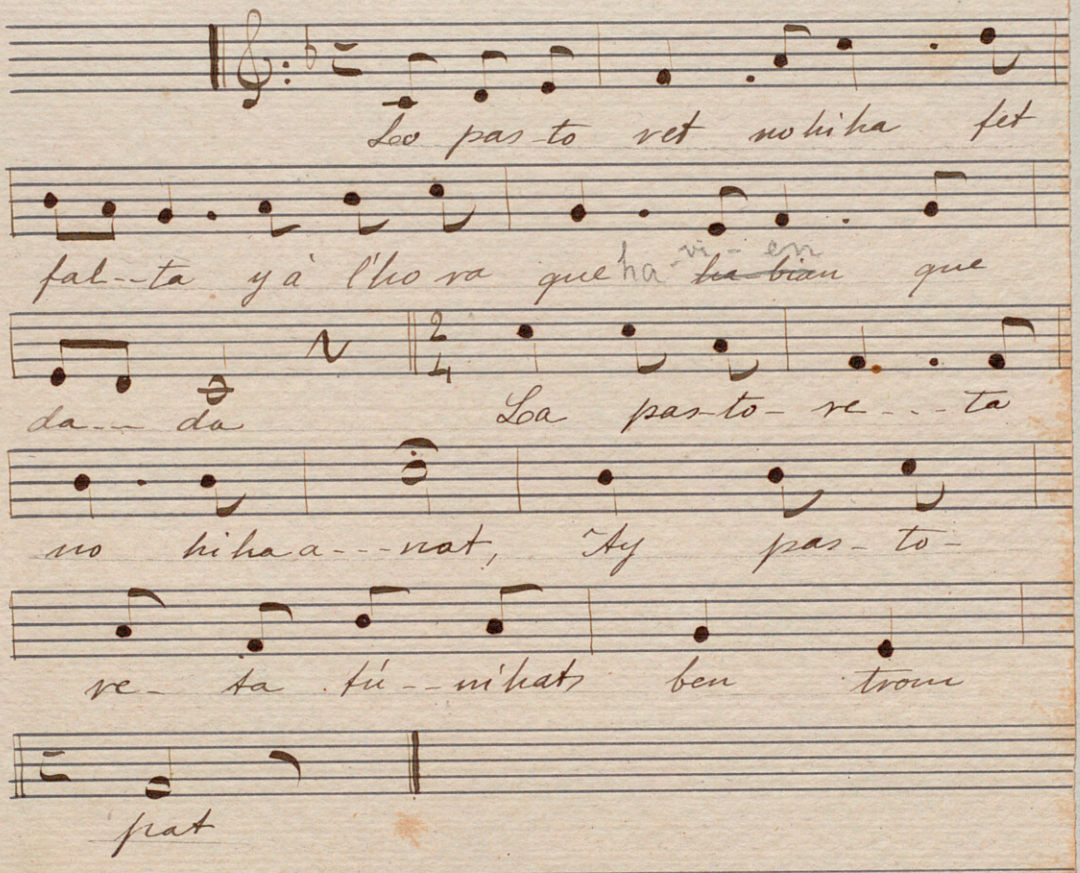

Aquesta tonada 's canta à Molins de Rey

5

BIBLIOTECA
CORFEO
CATALÀ
BARCELONA

Don Lluis de Montalbá

El bastiment de Marsella — fa set anys per la mar va
I després d'aquets set anys — se'ls hi acabat lo menjá.
Los soldats tots à la una — ne van contra el Capitá.
— "Callén, callén los meus fills, — que Déu ja ns ajudará." —
Ja s'en pujan à coberta, — ja s'en posan à pregar.
Mentres que à Déu pregavan — la paloma els va baixar.
A n'el bec portava el beure, — sota l'aleta el menjar.
— "¿Ay, qu'in será de vosaltres — que à l'abre mestre pujará?" —
Ja'n respon un guapo mosso: — "Jó, Sr. Capitá."
Ja'n veig la meva senyora, — sola en el balcó s'está;
No porta vestit de seda, — ni tampoch de tafetá,
Sinó un vestidet negre, — que dol de mi deu portá. —
Ja'n demana la llicencia — à n'el Sr. Capitá.
La llicencia que l'in dona — set horas de navegar.
— "Deu vos guart, la meva tía: — ¿La meva esposa qué fa"?
— "D. Lluis, la vostre esposa — ja s'es tornada à casar."
S'es casada à llunyas terres — ab un noble capitá.
— "Dónguim, tía, la guitarra, — que solía tocar".

Li aniré á fer una cantada — á veure si'm conexará" —
A la vora la finestre — ja'n comensa á cantar.
— (1) "Despértat Duy. Llorenza — si t'en vols despertar
Ne sentirás com canta — la sirena de la mar"
— "No es aquesta la sirena, nó; no, te tant hermós cantar;
N'és la veu del meu marit — D. Luis de Montalbá"
— "Si aquest es ton marit — prompte t'el vaig á matar".
— "Mata á l'un y mata á l'altre — per mí haurás de comensar"
Ja'n desenvaina l'espasa — á l'un y á l'altre va matar
L'un era á l'Iglesia — y l'altre al peu de l'altar.
Los de branca en branqueta — cap el cel s'en van pujar.

Recullida á Barcelona.

Nota. La persona que me la va cantar, [una vella de 75 anys,] me deya que [li había ensenyat la seva avia, també barcelonina.]

(1) Aquest es el 2º marit.

D. Lluis de Montalbá

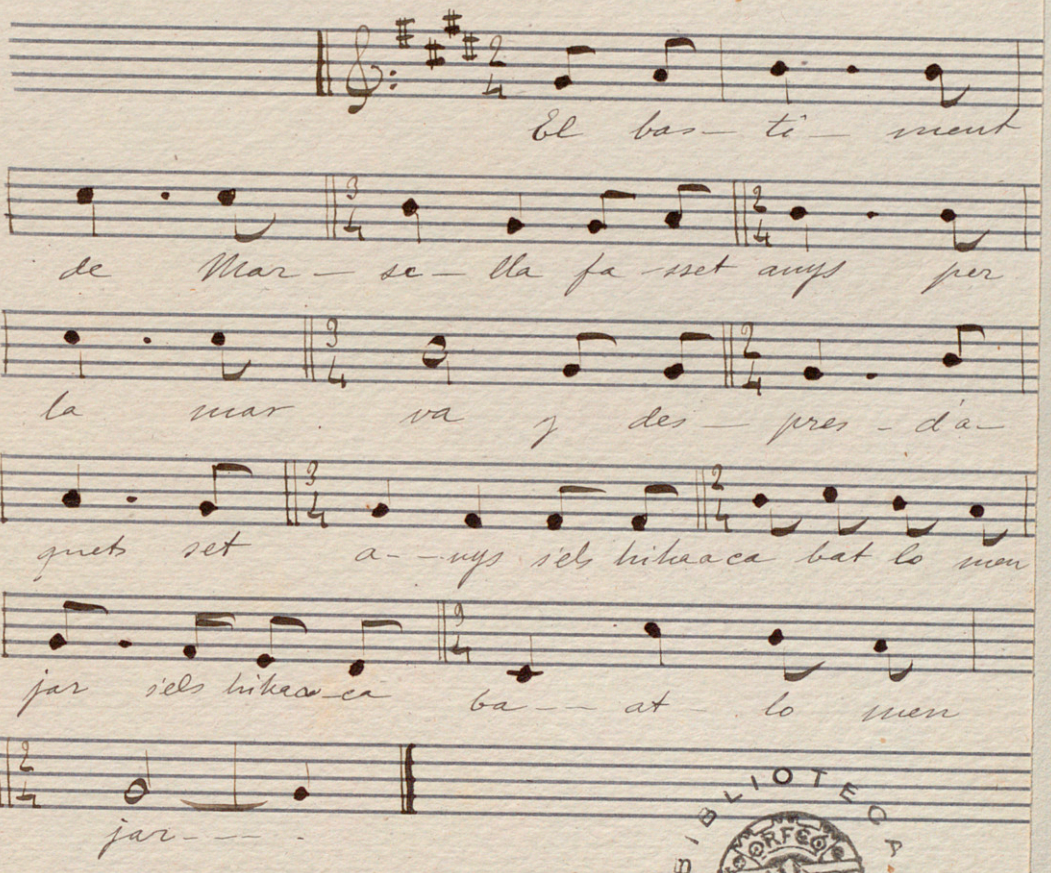

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent de Barcelona

33
BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La Pastora y el Confessor

Una pastora galana — enamorada d'un pastó.
Ja s'en postra arrepentida — ~~a~~ en els peus del confessor.
— = Confessor, bon confessor: — Déu vos do gracia y salut.
Si haguessiu sentit l'amor, — el temps de la joventut? =
— = En la joventut, pastora, — are no hi puch, gens, pensar;
Quant els hábits ne vaig pendrer — al mon vaig renunciar.
Pastora, deixát de cosas, — retira aquets pensaments.
Que si ab mi 't vols confessarte — comensa 'ls deu manaments.
— = El primer manament, pare, — he estimat á n'el pastor,
L'estimo y l'he estimat — més que á Deu Nostre Senyor.
= Lo segón manament, pare, — he jurat y juraré,
Que per més que m'aborreixi — sempre més l'estimaré.
= Lo tercer manament, pare, — no he ohit missa cumplida
Boy mirant á n'el pastor, — sempre, he estat divertida.
El quart manament, pare, — pare y mare he aborrit,

Sols pensant en el pastó — tant de día com de nit =
— = Pastora no diguis més — y escolta lo que t dich:
Que l'amor que tú buscabas — ja t'hi hats arrepentit. =
— = ¡Oh!, ditjosa de mí; — ¡oh!, qu'es grant la meva sort
D'haber trovat l'amor, — l'amor qu'había perdut. =
— = Pastora, si'n fossis callada — y no'n diguessis rés à ningu,
Marcharía de l'Iglesia — y ens casaríam jo y tú. =

Recullida à Molins de Rey

85

La Pastora y el Confessor

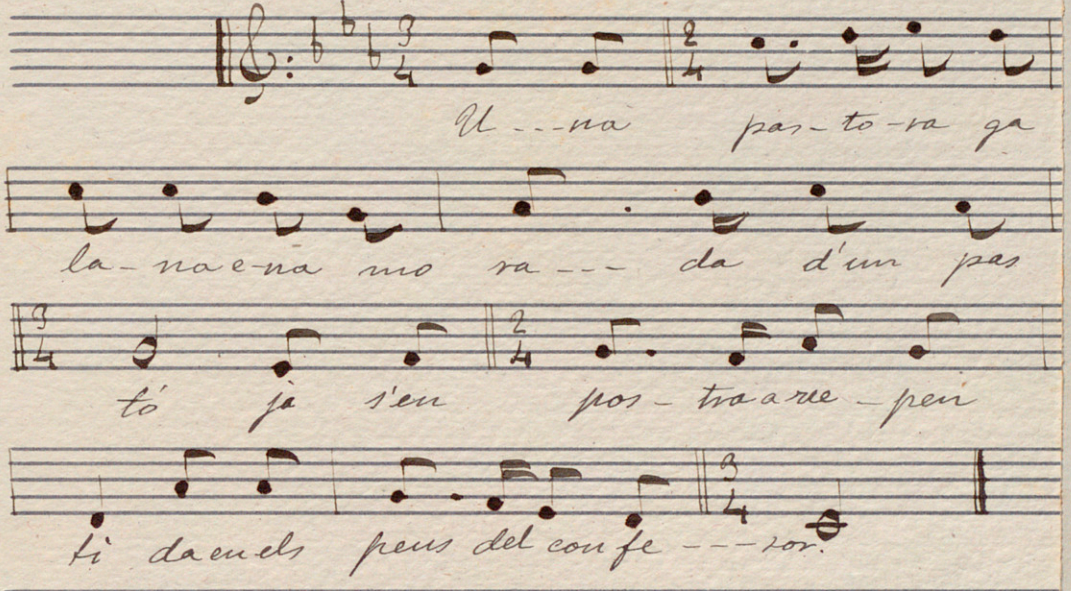

BIBLIOTECA CATALANA BARCELONA

Recullida à Molins de Rey

34

BIBLIOTECA
C.M.F.C.
CATALUNYA
BARCELONA

La soltera

= Quant jo n'ere joveneta, — á l'edat dels catorze anys,
M'en varen sortir tres jóves ab intenció de casar.
Com ere un xich bouiqueta — tots els anava triant.
L'un perquè n'ere massa jóve, — l'altre n'ere massa grant,
L'altre nó'n tenía brillo — y aixins m'he anat quedant.
Ara me n'he fet grandeta — y he vist els desenganys:
Abborrida dels meus pares — y també dels meus jermans
Y de la jove de casa — que's el sentiment més grant.
Tots me menjan á la taula — y á mí m'han menjá en un banch,
Ells menjan pomes y peras y á mí'm donen rosegalls.
Ells en beben el resolis, — y á mí l'aigua sempre en gran.
Me n'he tancat en un cuarto, — nit y dia estich plorant.
Ara m'he tornat tant lletja, — ni'ls gitanos me voldrán =

= Noyes, prenéu experiencia
Del que á mí m'está passant. =

Procedent de M. de Rey

96

La soltera

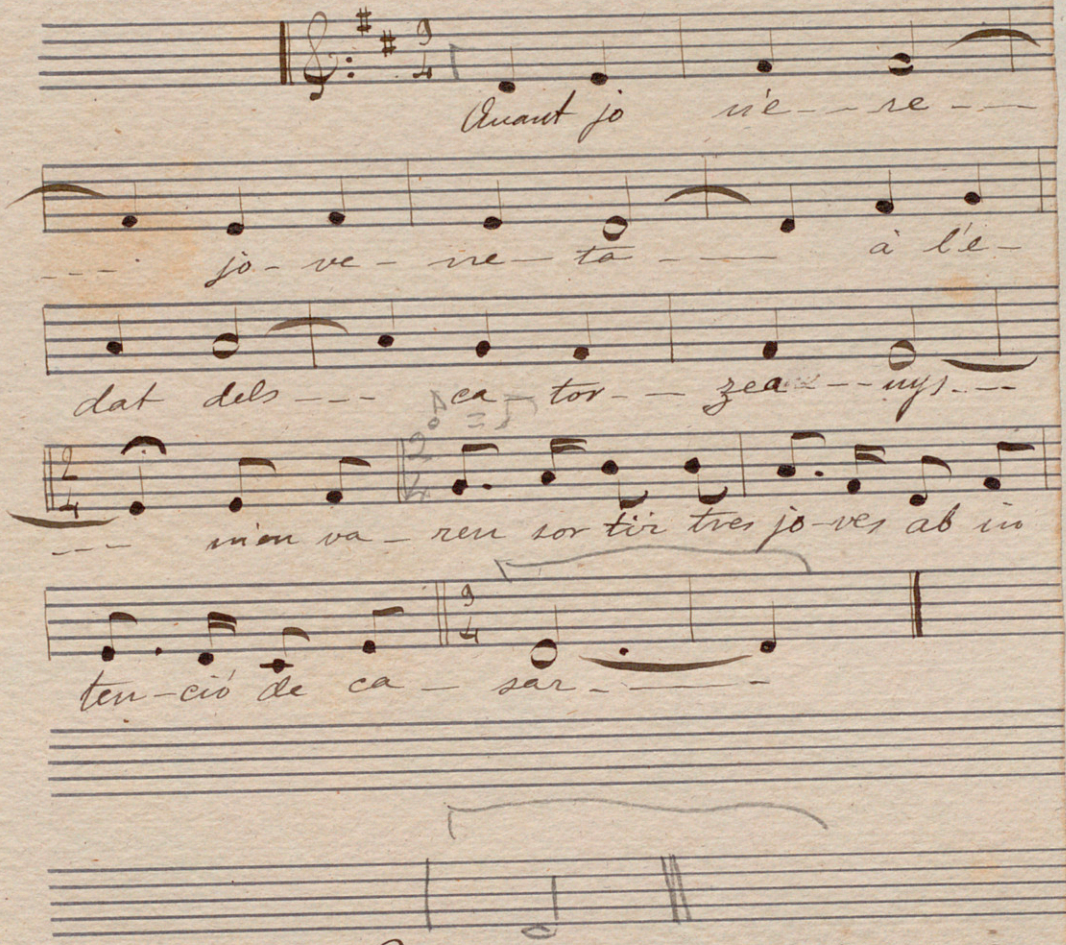

Procedent de Molins de Rey

35

La rosa vera

Un día estaba soleta, — soleta en el jardí,
Regantne la rosa vera — y la flor del llessamí.
Ja s'acosta un galant jove — molt enamorat de mí.
Ja ni en diu: "Deuvosguart María, — Jo li dich "Deuvosguart Martí"
— "Em volguessis dar una roseta — d'aquestas del teu jardí?"
— "Una me n'hats demanada, — t'en donch dos, vensalas aquí."
— "Me volguessis dar una abrassa, — que t'estimo més que á mí?"
— "D'aixo si, ay galant jove, — d'aixó no hos podré servir,
Que encare tinch pare y mare — que ni en poden corretjir"
— "Creu ton pare y creu ta mare — noya, no m'creguis á mí,
Que las paraules dels homens — may ne portan bona fí;
Al cor portan la falsía — y may els falta per dir.
Cásat, cásat, tú María — no n'estiguis pera mí
Que jo ni en fare frare — del ordre caputxí"

BIBLIOTECA
ORFEO CATALÀ BARCELONA

Recullida á Molins de Rey

90

X

La rosa vera

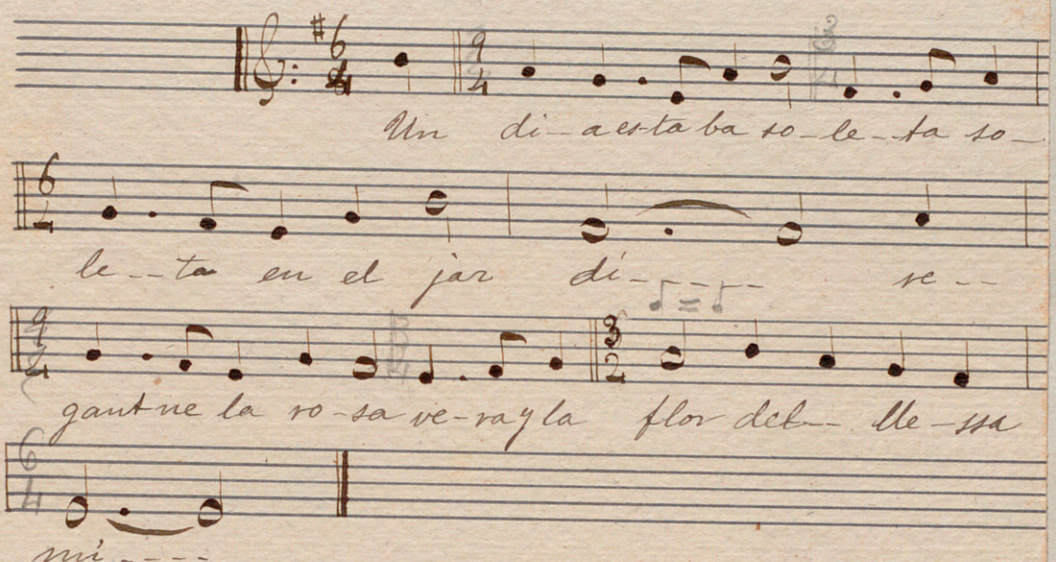

Recullida à Molins de Rey

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Dn. Pere

Un día regán les flores, pel jardí me passejava
— Are ni en ve al pensament — si D. Pedro son casado.
— "No soch casado, senyora, — qu'ara vengo à convidaros."
— "Baixén de cavall, D. Pedro, — que beurá del vino blanco"
Se pone el vaso à la boca, — de tirón se l'abiado.
Al momento que l'ha provado — ja s'en queda enrevenado.
Ja l'en agarra y se l'emporta — à la cambra bien guardado.
Totas las festas del año — la camisa li ha mudado
Y sas carnes també li renta, — ab rosas y lliris blancos.
Al cabo de los siete años, — mentres l'estava rentando
Se li queda mort als brassos, — ja ho veyén quín gran espanto:
Ja s'en posa à la ventana — si 'n passava un labrador,
Solo uno n'ha pasado, — prompte, prompte l'ha llamado:
— "Labrador, bon labrador, — vos qu'en serén reservado:
Què ni anirén à enterrar — mon amor que tengo guardado?
D'aquet favor que 'n em farén — ne serén molt ben pagado"
"Adiós, prenda adorada, — adiós, D. Pedro estimado.
Si no fos el dir de la gente — jo 'n vindria à tu lado.

Adiós, mon amor, adiós — adiós mi bien adorado
Nó'n tardaré mitja hora — de venirme al teu lado
Al cap de la mitja hora — l'infanta ja n'ha pinado.

Procedent de Molins de Rey

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

36

Don Pedro

a 6/8

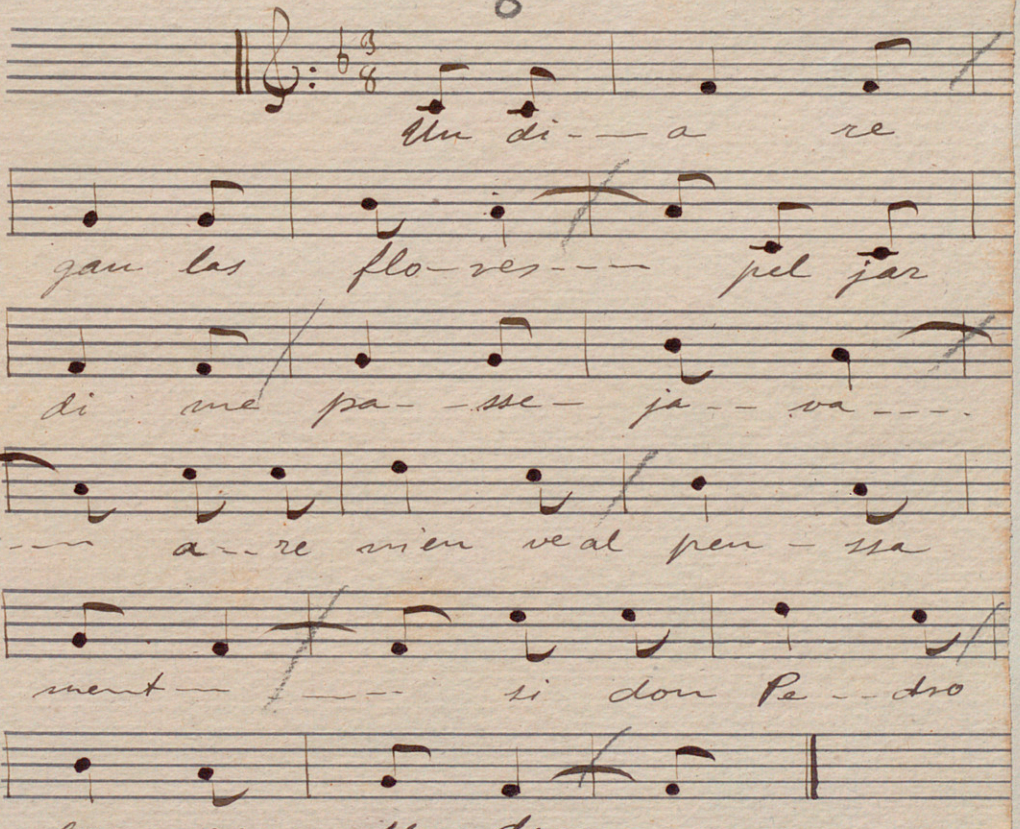

Proce. de Molins de Rey

94

22

37

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Lo fill del Rey

Sota'l pont d'or
Lo fill del Rey tira una pedra enlaire;
mes, jay!
Toca l'amor.
que mes jay!
Toca l'amor.
Si t'hi fet mal amoreta [mes jay!
Un xich y poch
Al hort del pare hiha ma herba [que mes jay!
Que cura l'amor.
~~Al hort del pare hiha ma herba~~ que mes al
Que cura l'amor.
La va à buscar depressa ~~mes jay!~~
Per curá l'amor.
~~La va à buscar depressa mes jay!~~
~~Per curá l'amor~~
Y en sent à mitja costa ~~mes jay!~~
Tocan à mort
Nota [sempre van repetint los dos versos últims]

La Marieta es morta
Den la perdó
No surtirá en finestra
Ni en balcó,
Sino en una reixeta
Fent oració
La oració qui'n feya
mes ai
Llantos y plors.
Que Den la perdó ¡pobreta!
que mes ai
Que Den la perdó.
que mes ai
que Den la perdó

Recullida à Molins de Rey

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

1 Letra.

37

Lo fill del Rey

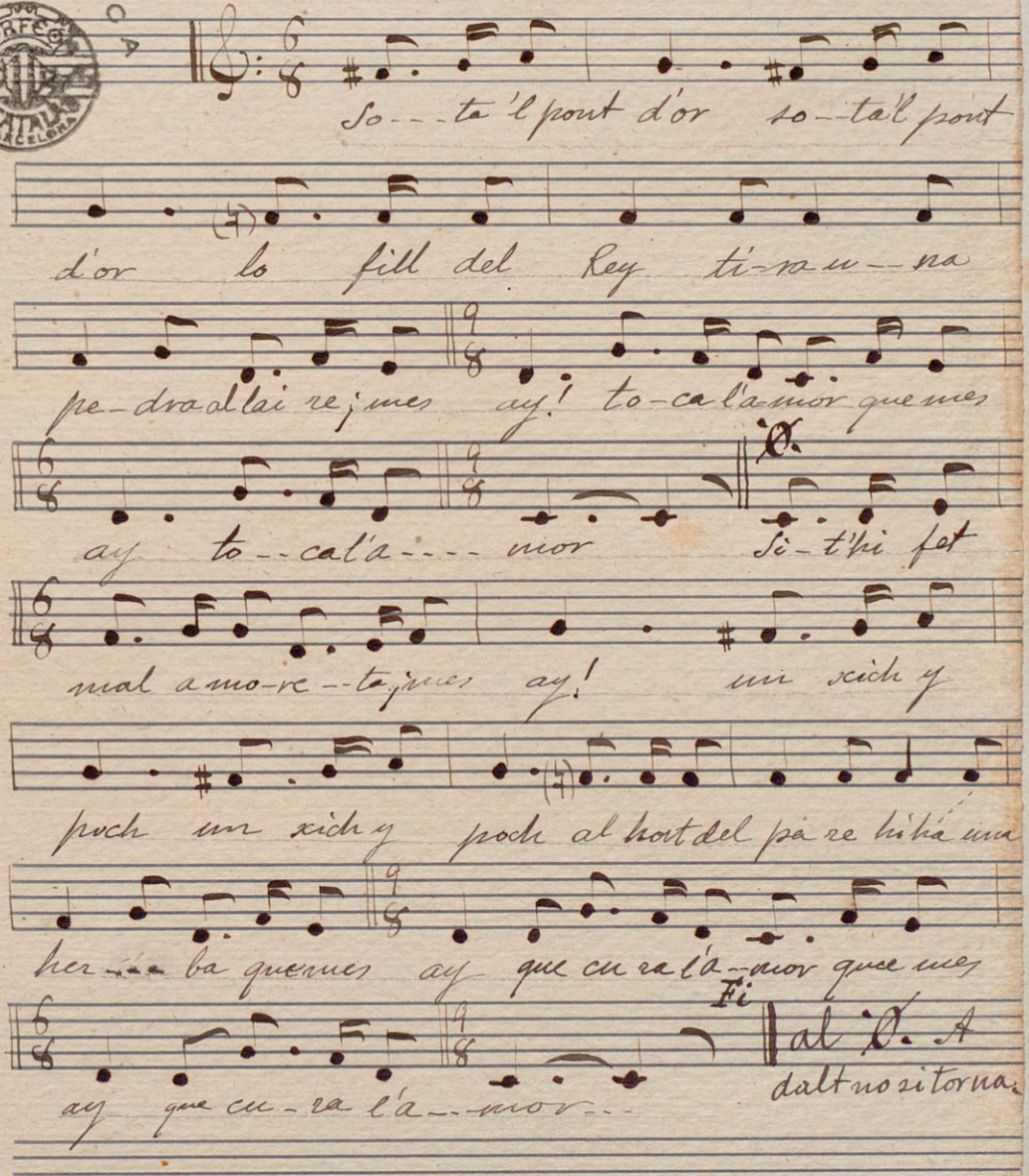

Recullida à Molins de Rey

31

98

38

BIBLIOTECA ORFEO CATALÀ BARCELONA

Sirbana

—¡Qué n'ets de maca, Sirbana! — més que l'or y plata fina.
N'ets més maca que ta mare, — ab roba de cada día!
¡Qui t'poqués tant sols gosar — una horeta cada día!
—No'n digui ~~aqui~~ aixó, lo meu pare, — ¡quin pecat tan gros faría!
—No'l farías tú Sirbana, — jo me l'encarregaría
—Dónguin llicencia d'un quart, — ó bé d'un Avemaría,
Per anarmén à la cambra — à mudarme la camisa,
Que per dormir ab el Rey — es menester anar limpia.
Sirbana arriba al palán — tota ella molt entristida
Se passeja amunt y avall — plorant à llágrime viva.
—Malahits siguin los pares — que s'anamoran de sas fillas,
Y malahidas las mares — que no adverteixan à sas fillas.
—¿Qué tens, Sirbana, estimada, — que n'tens Sirbaneta mía?
Quant li ha tot explicat, — ja s'en trova més tranquila.
—No t'espantis, filla meva — que jo per tú ho passaría

Jo'm vestiré ab ta roba — y tú te posarás la mía:
— Ja s'en va cap à palacio — alli ahont lo Rey dormía
"Apagui 'l llum lo meu pare — que la vergonya n'es mía:
— Si encara ets verge Sirbana — no ho serás abáns de día
— No'n soch de verge lo Rey — que ja ni parit tres familias
N'he parit à D. Joan — y à D. Diego de Castilla,
I també à la Sirbaneta — qu'es vostra prenda querida:
— "Si t'estimava Sirbana — molt més are 'l Rey t'estima
Que n'hats privat de pecar — à mí y á la teva filla:

Procedent de Molins de Rey

101

6/4 V. nº 49

38

Sirbana

Que n'ets de

ma ca Sir --- ba ---- --- na

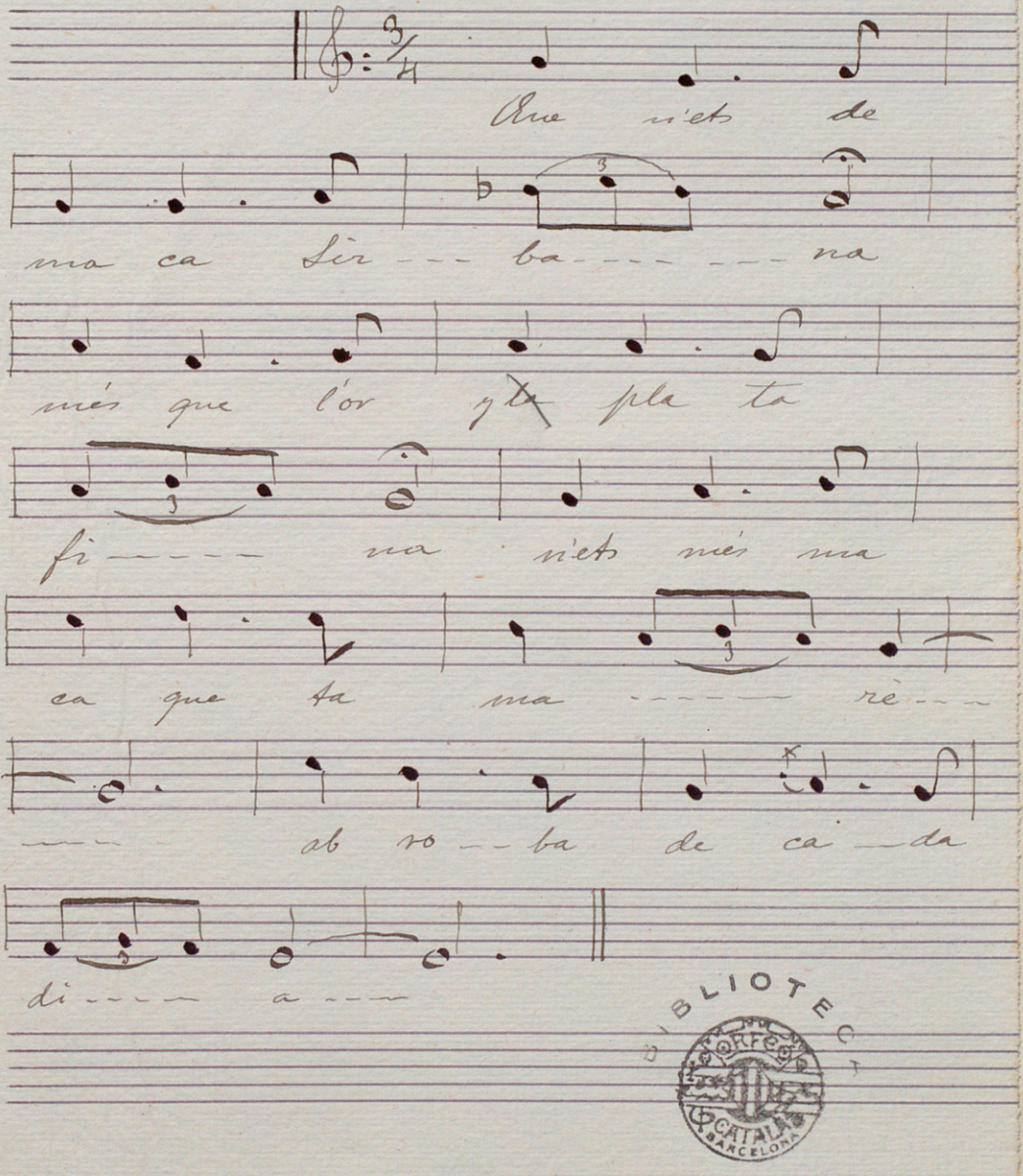

més que l'or y ~~la~~ pla ta

fi ---- na n'ets més ma

ca que ta ma ------ rè ---

--- ab ro -- ba de ca -- da

di ---- a ---

BIBLIOTECA
ORFEO CATALÀ
BARCELONA

Procedent de Molins de Rey

102

BIBLIOTECA

Dny. Arbona

Duya Arbona se passeja — per una molt rica cambra;
Los dolors del part li venen, — no la deixan sossegada.
— "¡Qui pogués anar à parir — al palán de los meus pares,
Estaría ben servida — de cavallers y de damas!
Are servida no estich — si pretench venrer un vas d'aigua"
La sogra, la malahida, — tot aixó sé ho escoltava.
— "Ja t'en pots anar, Arbona, — al palan de los teus pares.
— Quant D. Joan va arribar — per la doma preguntava.
— "Ta esposa es à parir — à n'el palán de sos pares,
Per estarne ben servida — de cavallers y de damas.
Abáns d'anarsen d'aqui — ni ha tractat de dona infame,
De perduda ni ha tractat + y à tú de fill d'un mal pare"
— "Si aixó, mare, es tant cert, — me n'hi vaig are à matarla"
— "Tant cert es aixó, fill meu, — com la llet que t'he donada"
Axi que arriva al palán — ja n'encontra à sa mare
Que li don l'enhorabona — pel fill qu'acaba de naixer.
— "Jo no vull saberme del fill, — à qui busco és à la mare"
— "La comptesa n'es al llit — molt débil y fatigada"
— "Tant si está débil com nó — vull que ma esposa devalli"

Ses germanas la vestían, — sa mare la consolava.
Y plora que plorarás. — = ¡Ay!, que ma vida es acabada! =
Tirás que la veu venir — la vol atravessá ab l'espasa.
— = Detente, detente, D. Juan, — que de vida n'estich falta = —
Ja'n passan per una font — molt fresca y regalada.
Donya Arbona dona mamá — al fill de las seva entrayas.
Mentres dava mamá al fill — D. Joan qu'enmola l'espasa.
— = Detingás, pare, detingás, — no matéu la meva mare. =
Tres damas havia mort — per la llengua de ma avia,
L'una es Dny. Isabel, — l'altre es Donya Adriana,
L'altre fora Dny. Arbona, — la trista de la meva mare. =
— = ¡Ay, válgam lo Deu del cel — y la Verge sobirana!
¡Que un infant de tant poch temps — n'haja dit estas paraulas!
¿No m'en dirías tu, fill meu — quin càstich mereix ta avia? =
— Lo càstich qu'ella mereix, — Deu ja la castigada,
Ja n'aixecan al palau — y la trovan enterrada.

Procedent de Molins de Rey

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Dny. Arbona

1920
cambra

Do — nya Ar bo — na se pa

— sse — ja — — — per u — — na

molt — ri — ca cam — m bra — — —

los do — lors del part li ve — — —

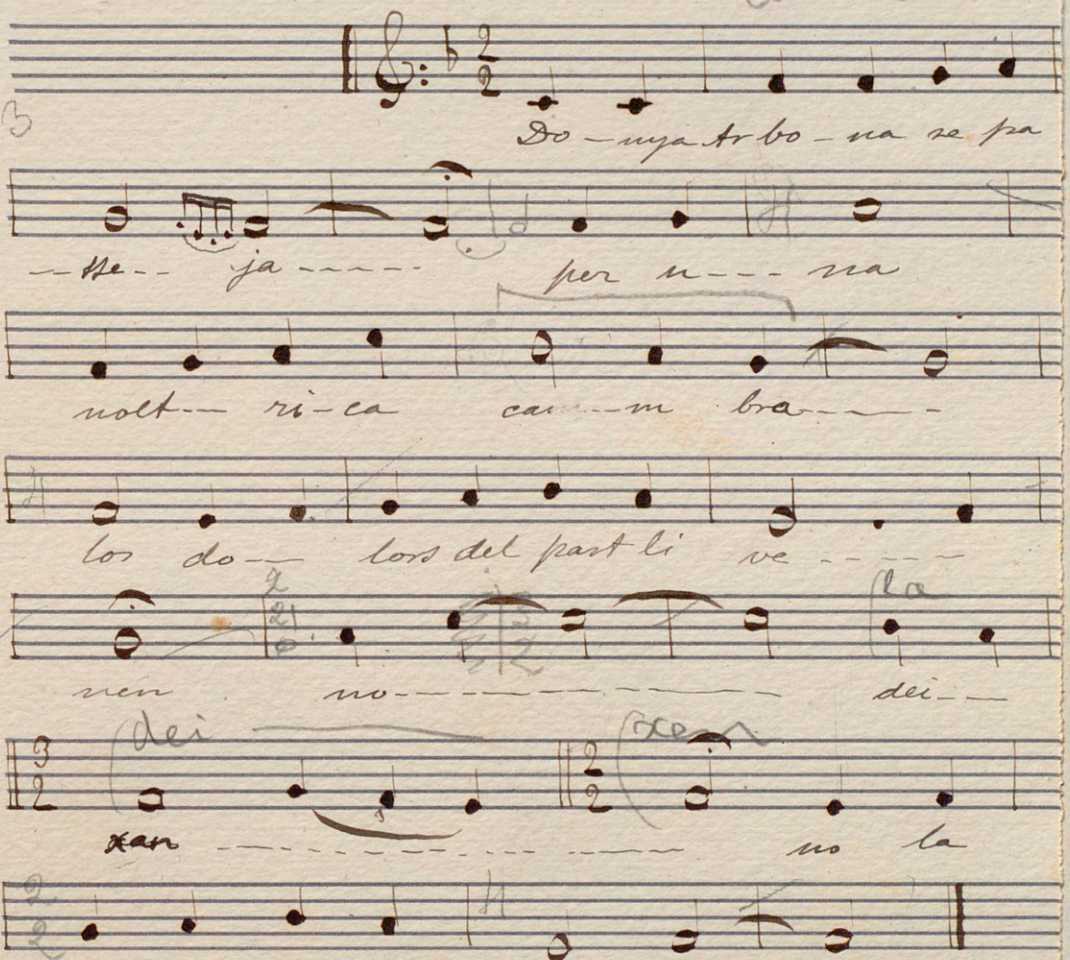

nen no — — — — — — — dei —

dei xan — — — — — — — no la

dei xan so — sse — ga — da —

Procedent de M. de Rey

40

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Lo testament de la filla del Rey

La filla del bon Rey — dihuent que n'esta mala,
Dihuent que n'esta mala — y que nó'n te remey.
Damas l'en van à veurer, — damas hi altre gent.
Tambe hi puja sa mare — quant ja nó'n te remey.
— "¿Filla, la meva filla, — de quin mal vos queixéu"?
— "Mare, la meva mare, — temps ha que ho sabéu":
Maxines me n'habéu dades — que'm cremen tot lo cor meu.
"Aneu à buscar Notari — que'n vull fer testament.
"Set castells ne tinch à Fransa, — tots set en poder meu;
Tres ne deixo à n'el pare — y altres tres al Germà meu,
Y un à ma jermana, — per quant la casaréu"
— "Filla la meva filla — y à mí que'm deixéu"?
— "Vos deixo els rosaris, — els rosaris que'n son meus."
— "Ay, filla, la meva filla, — res més me deixeu"?

— "Meare, la mala mare, vos deixo els esclops meus.
— "Qué'n faré dels esclops, filla, — si no vaig may per la nau"?
— "Perque vos trenquén coll y barras quant las escalas baisén".
"¡Ay qué'l meu cor se m'mia com un pom de clavells
com un pom de violes, rosas y pensaments!

Procedent de Molins de Rey

109

40

Lo testament de la filla del Rey

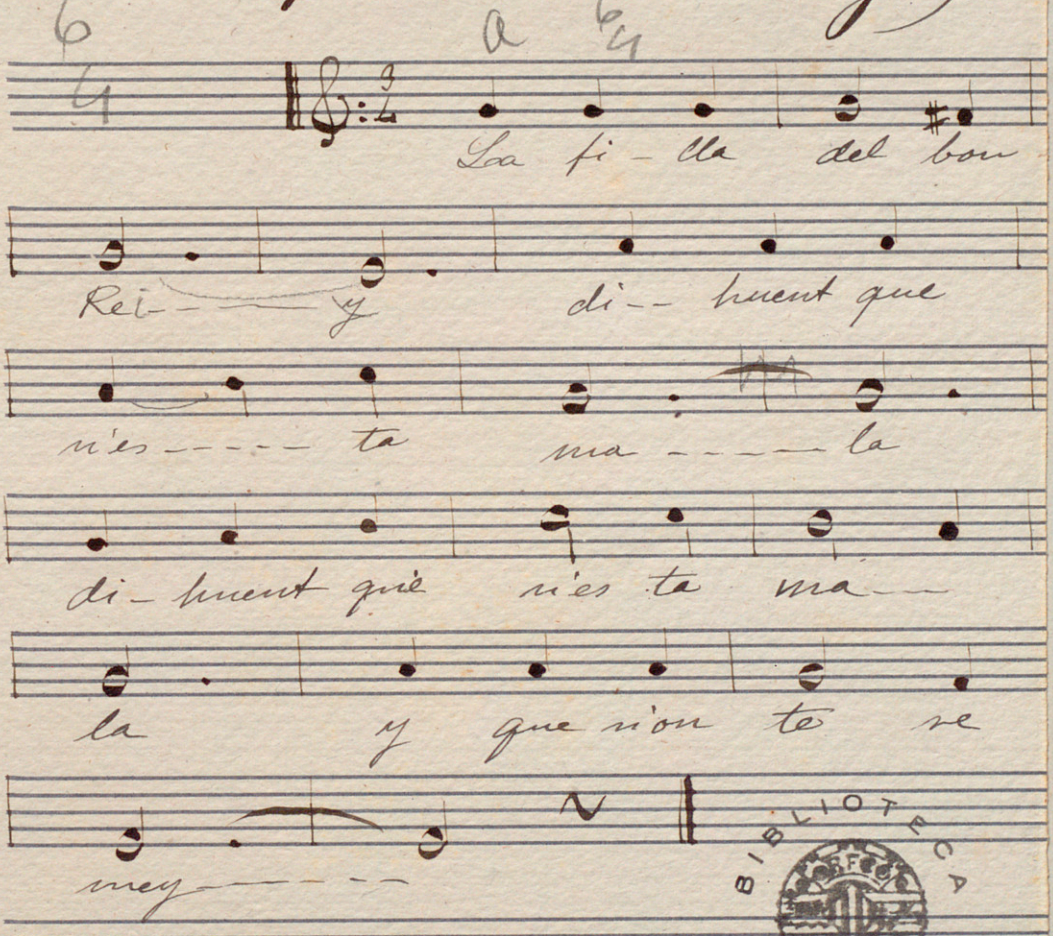

BIBLIOTECA

Procedent de Molins de Rey

26

41

La Esquerpa

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Jo'n so molt perseguida
I ab mí no podrán;
Perque m'en faré lluna,
Lluna del cel més grant.

Si tú t'en fas la lluna,
Lluna del cel més grant,
Jo m'en faré la boira
I t'aniré tapant.

17

Si tú t'en fas la boira,
I à mí'm vas tapant,
Jo m'en faré la pluja
I t'aniré ~~tuxant~~.

Si tú t'en fas la pluja,
I à mí'm vas ruixant,
Jo m'en faré anguila
Anguila d'un riu grant.

Si tú t'en fas anguila,
Anguila d'un riu ben grant,
Jo m'en faré pescadó
I t'aniré pescán.

112

Nota Per aquest istil segueix l'ordre de repetició

D'aquest tros fer-ne estrofes similars a les anteriors

— Jo m'en faré llebreta d'un bosch ben grant.

— Jo'm faré cassadó y t'aniré cassant.

— Jo'm faré monja d'un convent ben grant.

— Jo m'en faré frare y t'aniré confessant.

— Jo m'en faré la morta y aixís m'enterrarán.

— Jo m'en faré l'enterrador y t'aniré tapant.

— Val més que Deu ens casi y nohaurém de patí tant.

Recullida a Molins de Rey

Toriada del mateix tipus que la que es canta a algunes comarques mallorquines

41

L'Esquerpa

BIBLIOTECA

a 6/4

Jo'n so molt per--se--
gui--------da y ab mi---
no---- po----drán-------- per--
que m'en fa-----re llu--
na llu----na del cel més
grant------

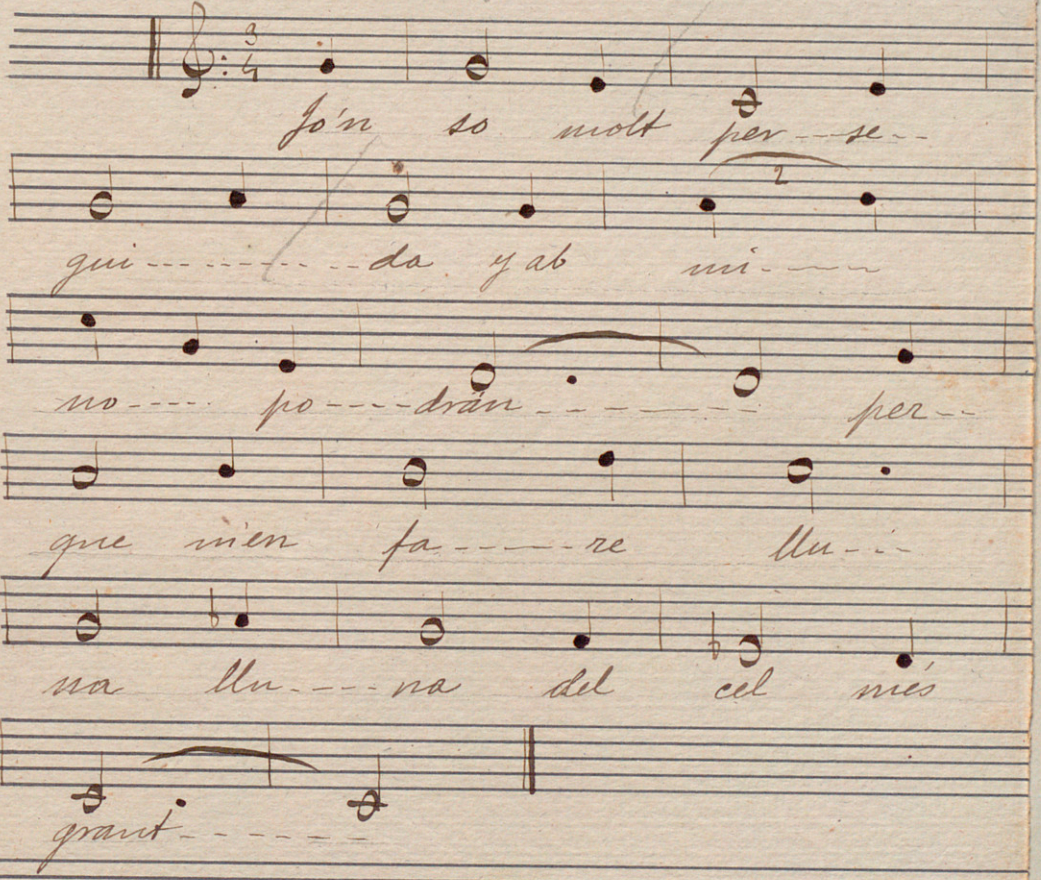

Recullida á Molins de Rey

212

BIBLIOTECA VELLA CATALANA BARCELONA

Sota 'l pont de Lyon

Sota 'l pont de Lyon — ni ha una gran dama
Que 'n guarda 'l vestiá — y'n renta la bugada
Olón, sota 'l pont de Lyon.
Passan tres cavallers, — tots tres se la miravan:
Ja 'n respón el més gran: — "Mireu quina gran dama"
Ja 'n respón el mitjá: — "En cambra fostencada"
Ja 'n respón el mes xich: — "Deixeu está la dama,
Que si 'l seu marit ho sent — en será castigada."
La sogra 's está al hort — que tot s'ho escoltava,
Ja 'n veu venir l'Andreu — que 'n ve de la llaurada.
— "Ja m'en dirá l'Andreu — y ¿ahont teniu la dama?"
— "Sota 'l pont de Lyon — que 'n renta la bugada"
— "No l'ha rentada nó — que jo la he rentada."
N'hant passat tres cavallers — y ab ells se 'n es anada.
Cap á casa s'en van — ja hi han trovat la dama
Ja n'agarra un garrot — l'en dona garrotadas
De tantas que ni ha dat — al llit se 'n es anada
Fins al cap de tres dias — la sogra no hi pujava
— "Catarina, l'amor) — ¿quin testament fas are?

916

—"Lo testament que faig—no vos agradarà pas gaire:
Mon marit fos penjat—la sogra ~~fos~~ cremada,
Y las cendras que fareic—pel mon fossin ventadas;
El vestit bo que tinch—el deixo à ma germana
Y las joyas que tinch—à la Verge del Carme.

Olon, sota 'l pont de Lyon.

Nota: En la colleccio de cants de la terra publicada per en Briz y Candi, s'hi trovà aquesta cansó; no obstant son variants y més en la tonada que que en la lletra.

En aquella diu:

"odò, sota 'l pont de Lyó."

Y en Molins de Rey se canta:

"olón, sota 'l pont de Lyón;" lo que fa resultà la frase molt més sonora.

Recullida à Molins de Rey

BIBLIOTECA

42

Sota'l pont de Leyon

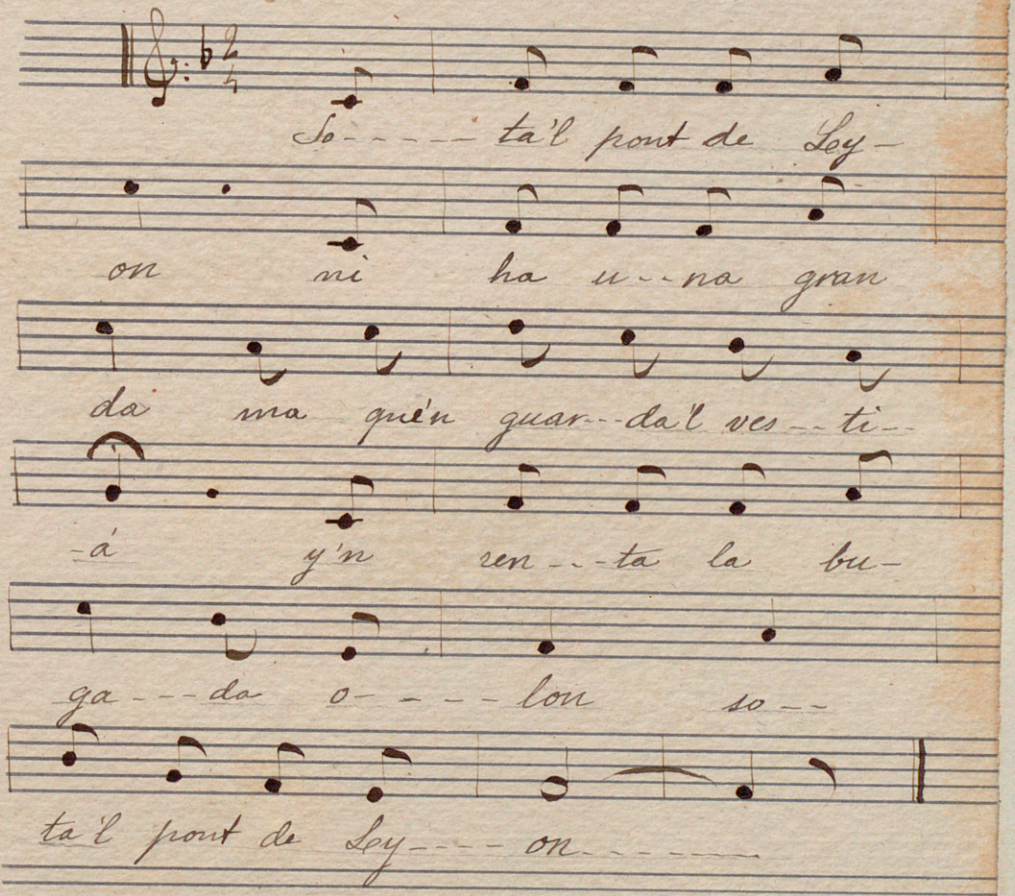

Recullida á Molins de Rey

118

43

BIBLIOTECA

El Jutje

Jutje n'está malalt, — jutje de l'Audiencia.
Els que'l van á visitar — passan de cent y trenta.

Lairá.

Lairá, lairá, lairá lairá lairá

Tralarará

"No hi van pel jutje, nó, — que hi van per la jutjesa;
— "Jutje, quánt ne serás mort, — ¿quín marit vols que prenga?
¿El del sombrero llöent — ó'l de la capa verda.?"
— "Calla, muller, calla, — si puch aixís d'aquesta.
T'haig de rompre ab un garrot — tots els tossos de l'esquena"
— "Jutje nón surtirás, — ni arribarás al vespre,
Ja t'en donaré un prell d'hous — ab una salsa verda,
Convidaré al veinat, — perque vinga al enterro;
Jo hi aniré al devant — vestideta de negra.
La gent quant me veurán, — dirán: ¡quína vindeta!"
"N'aixecaré lo cap — sé'm veurá la llagrimeta.
"N'abaixaré lo cap, — sé'm veurá la llagrimeta.

121 Recullida á Molins de Rey

El Jutjè

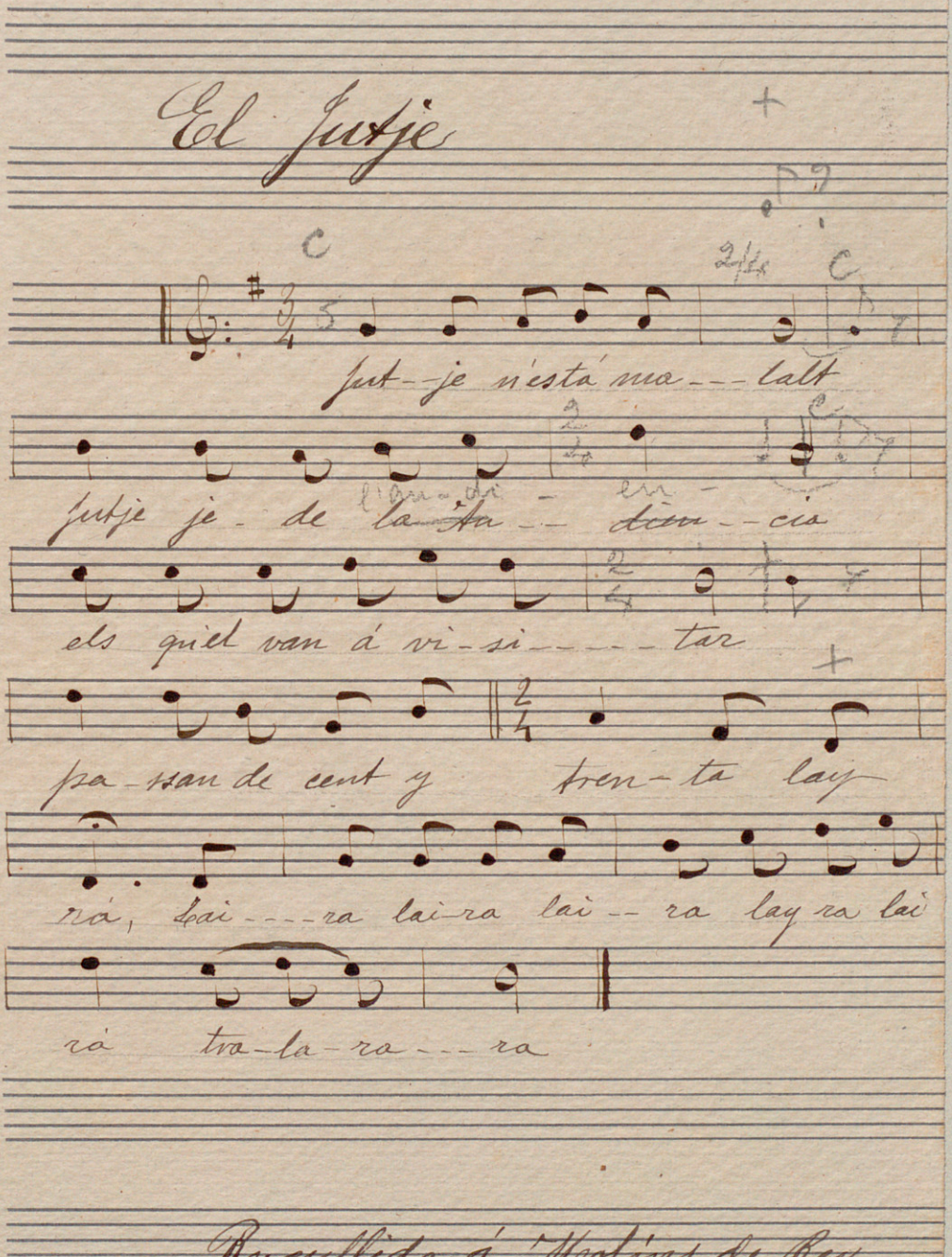

Recullida á Molins de Rey

44

BIBLIOTECA
ORFEO CATALÀ BARCELONA

El Cassador

Una matinada fresca — m'en vaig anar á cassar,
Lori lorá
Lolari larira.
No 'n trobo conill ni llebra — ni res per poguer tirar
Sinó una pastoreta — que dormideta s'está.
De tant boniqueta qu'era — no l'en gosa despertar
Ne cull un pom de violas — sobra 'l pit las hi vaig tirar
Las violas eren fredas — la pastora 'n despertá.
Quant ne fou despertadeta — tots los colors transmudá.
— = Diguenme, vos, pastoreta, — de qui es el bestiá? =
— = Las ovellas del meu pare, — los moltóns del meu jermá,
Las cabretas ne son mevas — y els cabrits del rebadá.
— = Qué 'n cerquéu vos galant jove — y qué 'n veniu á buscar = ?
— = Lo vostre amor donzelleta = — si ni el volguessiu dar.
— = Demaneulo á n'el meu pare — y á mon oncle capellá;
O sinó á la tía monja, — com també á n'el meu jermá,
Que si élls vos el donen — per mi res se perderá.
Lori lorà
per mi res se perderà
Lori lorà
Segons la cantan á M. de Rey
Lolari
Lorirà

123

El Cassador

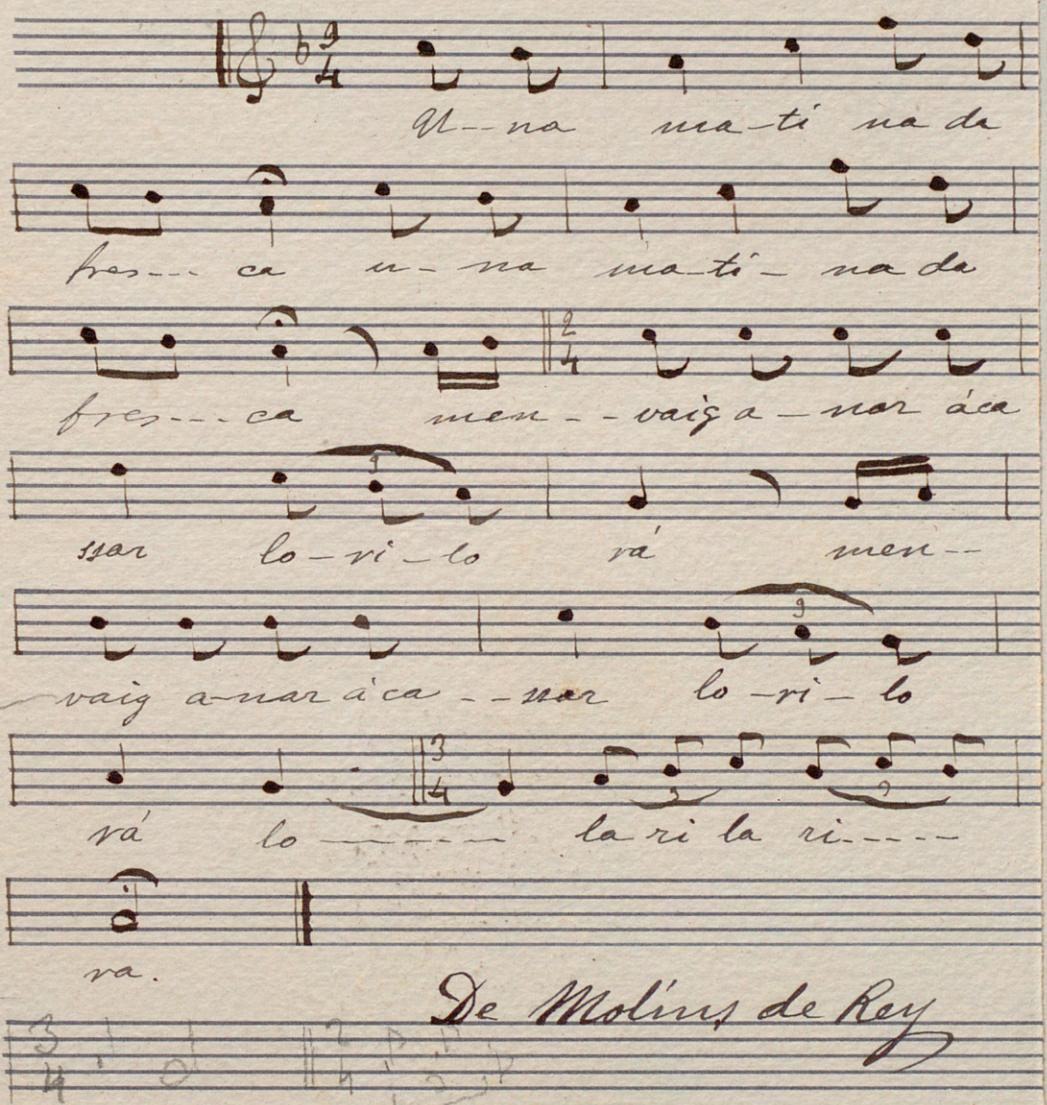

De Molins de Rey

45

Tres dias vaig estar — dassota una finestra,
Tocant el violí — sols per a veurer á n'élla;
¡Y élla 'n va ser traydora — que nón va volguer sortir!
Miréns la falsa y traydora — que'm fa penar y morir

Mare si jo fos pintor, — pintor per pintarla
La pintaria jo dintre la meva cambra;
Y al véurela pintada — la reina del men amor
Y al véurela pintada — se me ni anava 'l cor.

BIBLIOTECA
CATALA
BARCELONA

Recullida á Molins de Rey

125

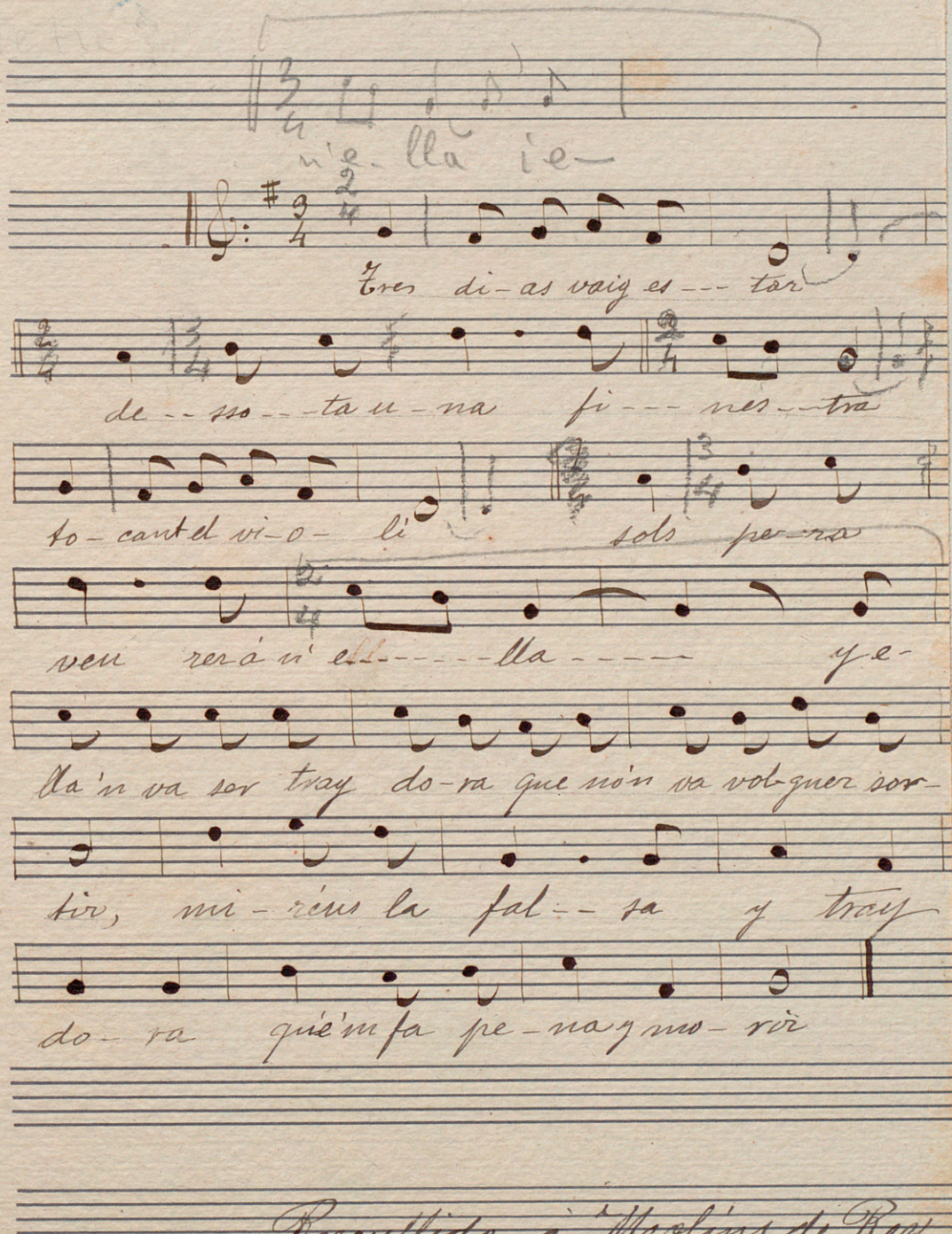

Recollida à Molins de Rey

16

BIBLIOTECA CATALANA BARCELONA

La Samaritana

¡Qué ditjosa fou — la Samaritana!
Que anant à la font — hi Cristo parlava.
Cristo li va dir: — "¿Vols darme de l'aigua"?
— "No pot ser Senyor — que'm costa de traurer"
— "Be mé'n donarías — si t'endevinava
Que'n tens tres galans — assentats à taula.
Lo un s'en diu Pere, — l'altre s'en diu Jaume,
L'altre Salvador, — que tot lo mont salva".
— "Bebeupe Senyor, — bebeupe de l'aigua".
— "No vull l'aigua, nó, — que vull la teva ánima".
Ella agafa'ls càntirs — y à casa tornava
Y quant hi arrivá — ningú hi trobava.
Sino un xicotet — que jà l'en renyava
— "Qui has fet à la font, — que'l has fet fins are"?
— "Un jove he trobat — que m'il·luminava"
— "No sia el dimoni — que t'haja tentada"

— No era l'dimoni — qu'un àngel semblava
Ella pren los cantis — y'a la font tornava
Al ser a la font — a ningú hi trobava.
Troba a mitj camí — una creu plantada.
Ja'n cau de jenolls — ab las mans plegadas
Y en aquesta creu de tot cor s'hi abraça.
Ja n'agafa un roch — als pits s'en picava
Y de tant picar — fins sanch ni rajàba.
Ja'n sent una veu — que del cel devalla:
— Aixécat, aixécat — que ni ets perdonada.
Confessa y combrega — y fes vida santa
Y si hi tornas més — serás condepnada.

Recullida a Molins de Rey

46

BIBLIOTECA
ORFEO CATALÀ BARCELONA

La Samaritana

Molt poc à poc

¡Qué di-cho--sa fon------ la Sa-ma-ri ta---- na! que á--nant á la font----- ab Cris--to par-- la----- va

Recullida á Molins de Rey

129

17

78

Adriana

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

Adriana se passeja — per una sala molt grant
Vestida amb un país verde — puntajant una guiterra
Quan un serpent verenós — al devant se li presentava
¡Valgam Deu del cel — y la Verge Sobirana!
Aquestos son mens pecats — es que ma vida es acabada
No t'espantis Adriana — que soch un Rey encantado
Si vols viure dantme gust — serás rica y estimada.
Y si no complaus mon gust serás pobre y desdichada
Val més ser pobre y ab honra — que rica y deshonrada.
La traydora de la Reyna — tot això s'ho escoltava.
Mana fer un gran convit — de tot Sevilla y Granada,
De Comptes y cavallers — ja se n'omple la gran sala
Tambe hi ha lo compte Flores — que per ell se fa la causa
Mentres ja s'estan sopan — la Reyna diu en veu alta:
Todas las mujeres dels condes — no son mujeres honradas
Menos la del conde Flores — que si es mujer muy mala.
Que si es la maca del Rey — y la seva enamorada.
Qué'n dius are la Reyna — Que ma mujer es tant mala

— "Del que dich no men desdich; no torná atrás ma paraula."
Que si es la moca del Rey y la seva enamorada"
Prompte mana á si els criats — qui 'n guarneixin el cavall;
Adriana 'l ven venir — já 'n vaixa costeta avall.
— "Bon profit lo compte Flores" — "Malaída d'Adriana
Que á si el palau del Rey — ni han dit qu'erets deshonrada".
Posáten en confessió — que si has de morir demá
Adriana i agonolla — ab un Sancristo á la ma
Despres crida á sa filla — la mes grandeta que hi ha
— "Ay filla la meva filla — que demá no tindrás mare"
Quant ton pare ni haurá morta — agafa aquesta safata,
La presentarás al Rey — mentres i estará á taula.
— "Bon provecho lo bon Rey" — "Entra entra Adriana"
Aqui li faig un present — d'aquesta plata de pomas
Las pomas ne son molt dolsas — y á mí 'm son molt amargas.
Alsa un pany de tovallola — y ven la cara de Adriana
— "Adriana si es, bon Rey — Adriana, meva mare".
Si 'l men pare l'ha morta — la Reyna si ha sigut la causa".
— "Conde Flores pari á mar — y la Reyna aparadada
Y jo me casaré — Ab la filla d'Adriana".

132 Procedent de Molins de Rey

Adriana

BIBLIOTECA

a b 4

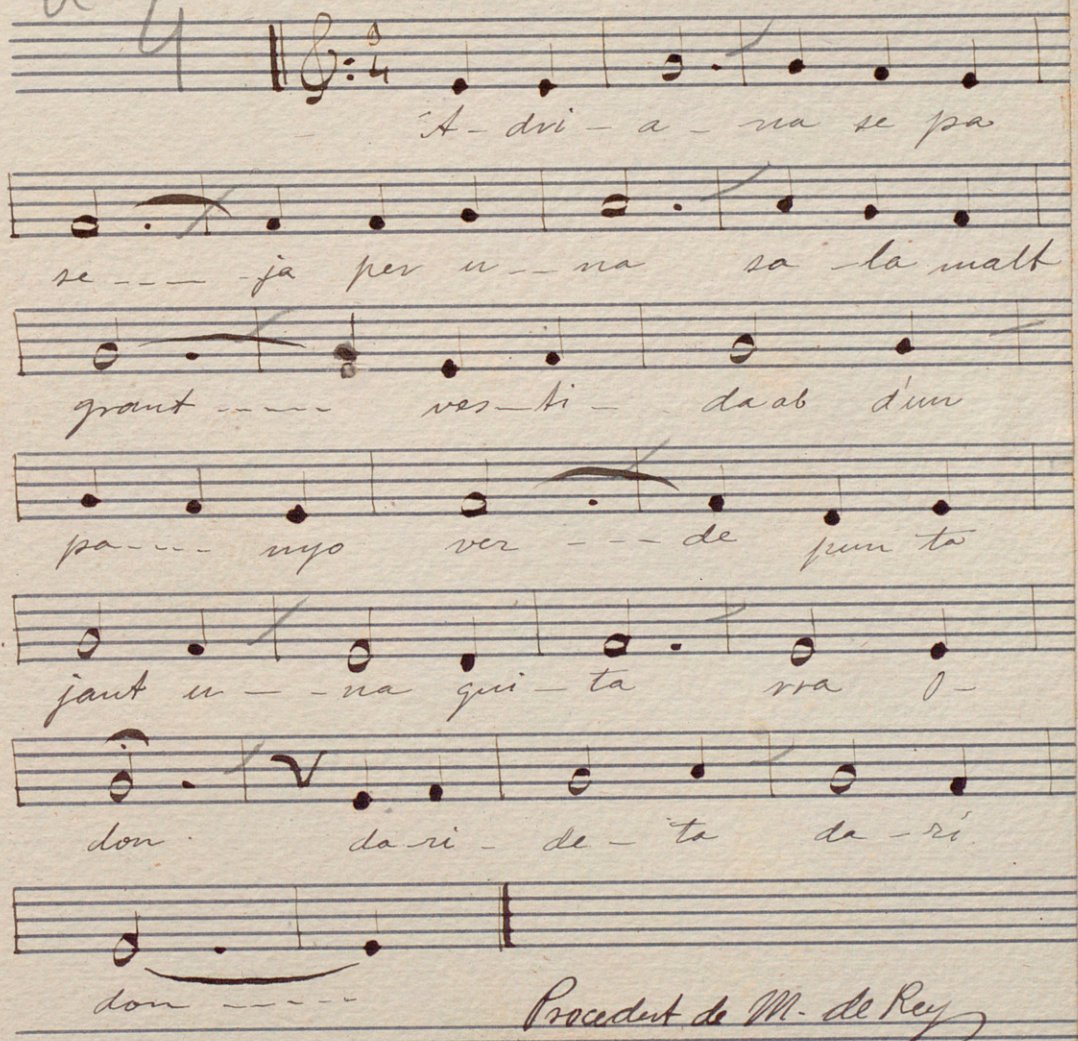

Procedent de M. de Rey

133

48

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La mala mare y testament de la filla

Una mare y una fille — lairum, lairum, en renyiren fortament.
Després de las renyinas — la filla cau malament.
"Metjes l'envian á veurer — metjes, compte y reys
També hi puja sa mare — "Ay fille ¿qúin malt ne tens?
— "Ay mare, la mala mare, — be pron vos que ho sabéu:
Matzines me n'heu dades — que'm creuen tot lo cor meu."
— "Ay filla la meva filla — haurás de fer testament"
— "Del testament, ay mare, — no vos en alegraréu:
"Set castells tinch á Fransa — tots set en poder meu:
Tres ne deixo á D. Carlos — per serme jermá meu,
Dos ne deixo á mi els pares — per mon enterrament,
Un ne deixo á l'Iglesia, — per serme amiga de Deu,
Y un altre ni deixo als pobres — als pobres y als romeus.
Mantellina y arrecades — per la "Mare de Deu.
El vestit de seda blanca, — mare, á mi mi el posaréu.

— "Filla la meva filla — y á na mí que 'm deixén"?

— "Mare la mala mare — á vós, deixo el marit meu.

Que ja vos el tindrén en cambra — sempre que volguén;

Are no vos faré nosa — á l'hora que l'abrassen;

Já l vetllarén de día — tant com de nit ho feu"

Son pare s'ho escoltava — ab un ministre de Deu.

— "Filla la meva filla — ay, qu'es aixó que dihen"?

— "Tot está escrit en cartes — sota las bigas las trobarén;

"Matzines me n'haben dades — perqué morta 'm volén".

Procedent de Vilafranca del Panadés

136

La mala mare y el testament de la filla

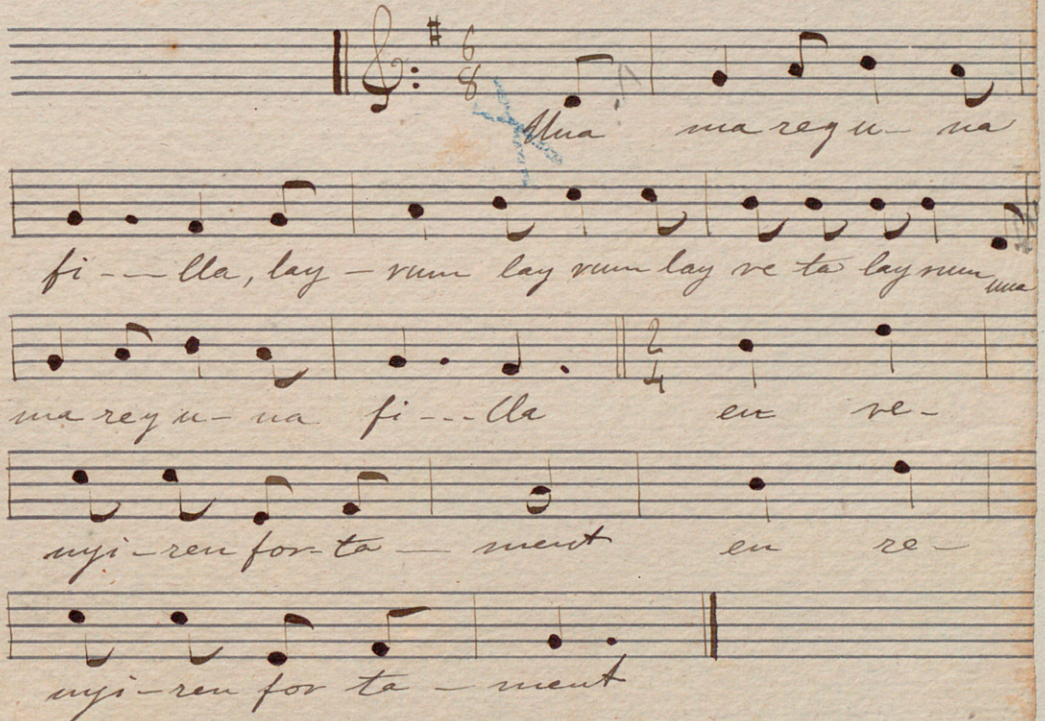

BIBLIOTECA
CATALANA
BARCELONA

Procedent de Vilaparroca del Panadés

137

49

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

L'Arcanjaló

L'Arcanjaló s'en va al hort — á despedirse de sas plantas.
— =Adeusiau roseret, — tú que'n fas las roses blanques=
=Adeusiau marduiscet — jo que tant be t'encuidaba=
=Adeusiau las vehinas — que al cel ens vegem plegadas=
=Ara vaig á Tarragona — y'l meu cor no hi viurá gaire=
Quant ja n'es á mitj camí — el seu galan ja'n trobava
— =Y ahont vas Arcanjaló — y ahont vas tant entonada?
— No se si'n vens d'un bateig — ó si ja te n'has casada=
— =No'n vinch de cap bateig, nó, — Ara't dich que m'han casada=
— =Memita, á n'el caball blanch — que t'en vol acompanyarte=
— =Moltes gracias, mon amor — pro que'n vaig acompanyada
Al devant hi ha pare y mare — y al radera las criadas;
Pro si'm volén acompanyar — en será l'ultima vegada
Prefereisco morí aviat — que ab el Rey serme casada
No poguentme ser de tú, — prenda meva y adorada=
Quant entrava á Tarragona — tota la gent la mirava.
No sé si miravan la cella — qu'era sobredaurada
O si miravan las joyas — que al seu devobre portava.
Quant arriva á casa seva — sobre'l llit se n'es tirada;

Se Arcanjaló te un dermay — l'Arcanjaló no'n parlava
— Anem á buscá'l Sr. Metje — al capellá ó be á un frare
Al frare del vestit blanch qu'ella sempre's confessava.
Ja ve'l metje y el rectó — el recto per combregarla
Y á deu horas de la nit — L'Arcanjaló confessava,
Y á dotze horas de la nit, — l'Arcanjaló combregava;
Y á la una de la nit — l'Arcanjaló já n finava.

Aquesta cansó de L'Arcanjaló ó L'Angeleta
es arreplegada á Vilafranca del Panedés

V. nº 38

49

L'Arcanjaló

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

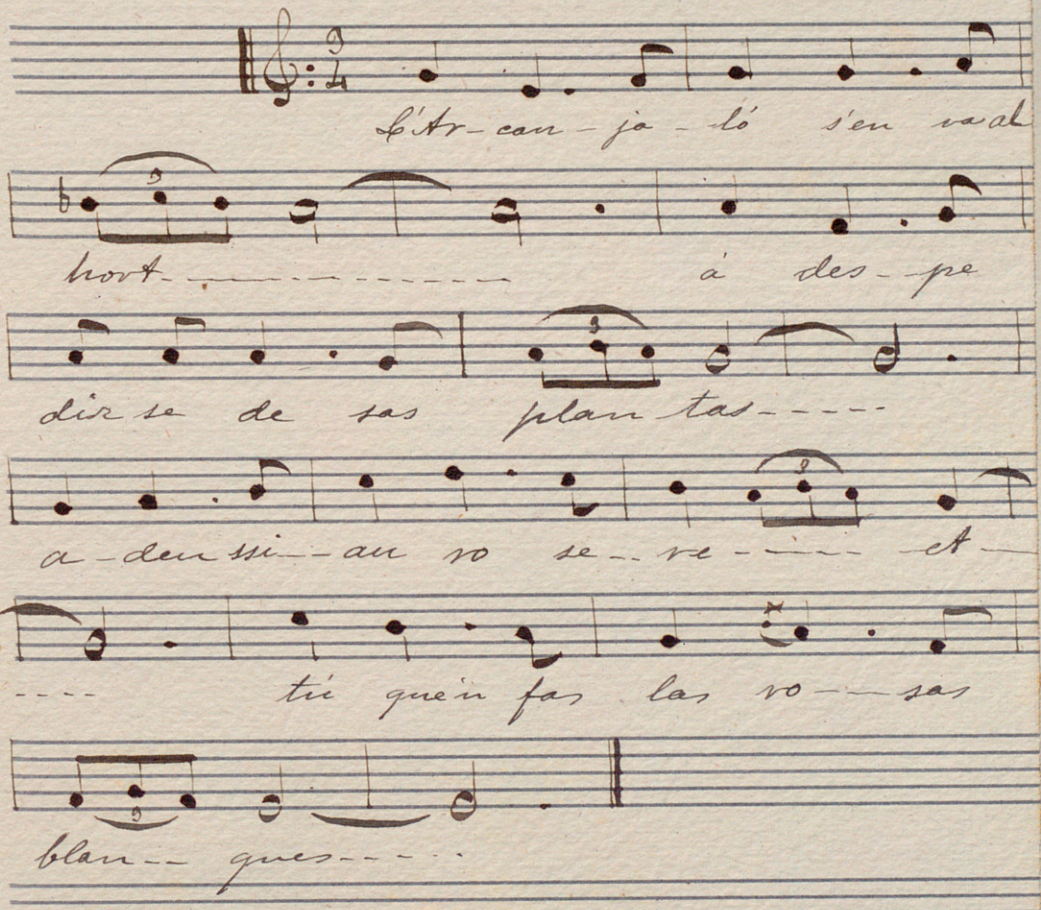

Aquesta cansó es recullida a Vilafranca del Panadés.

50

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La condemnada

Aquesta nit he somiat, — somiava y no dormia;
Somiava que l'amor — en els brassos el tenia.
L'hi deixada en un torrent — tota soleta l'hi deixada.
Ja n'i'n tiro l'anell dor — de las nou pedres daurades.
— Adéu siau amor meu — ja vindré aquet vespre à casa
Que'n tinch ganes de veure — à passarhi la vetllada.
Posa la sella al cavall — dret à casa se n'anava
Y en sent à mitj camiuet — en sent cocar las campanas
Ja'n troba un amich seu — gran amich de confiansa
— Bon amich si tu'm vols dir ¿perqué tocan las campanas?
— Per serten amich t'ho diré — per la teva enamorada.
Posa la sella al cavall — dret à casa s'en volava.
En sent à mig camiuet — veu un fusté fent la caixa
— Fusteret bon fusteret — perqui fas aquesta caixa?
— Per una noya de quinze anys — que n'ha morta enamorada.
— Feula un xiquet més gran — que tots dos hi pugnem cabre.

— "Aixo si que no ho faré — qu'els seus pares no ni ho manin"
— Posa la sella al cavall dret à casa se n'anava
Quant es à mitj carreret — veu la porta mig tancada,
Curtina negra al balco, — per fer més dol à la casa
Ja s'en fica entrada amunt — com si fos l'amo de casa
Ja'n veu la mare à dins — dins la cuyna que plorara
— "Y ahont es la Tereseta — la Tereseta ahont es are?"
La Tereseta, ves à dalt — no fa un quart que n'es finada"
Ja s'en puja escala amunt — com si fos l'amo de casa
Ja se n'entra à la cambra — à la cambra ahont estava
Ja se ajenolla als peus — à resarne un rosari
— "Fuig d'aquí fals y traydor — robador de la meva ánima;
Que si jo ni hi condemnat — tú me n'hats estat la causa;
Que ni à Missa ni à sermó — jo per tú may hi anava"
"Vésten à baix à la cuina — hi trovarás la meva mare
Digas qué't dongui las claus — de la lalaixera meva.
En el primer calaixet — hi trovaras l'anell daurada,
Y en el segón calaixet, — hi trovarás las arrecadas,

En el tercer calaix — los mocadors que'm donavas;
El vestit que'm feyas fer — el tinch encare à cal sastre.
— Ay reposa l'amor meu — no't vull sentir cap més paraula
No n'estich per vestits nous — ni per pompes ni per gales
Ja s'en treu un punyal gros — ja s'en dona ponyalada
Quant sa mare sent allò — ab un salt puja à lescala
— Are si que la gent diràn — que l'un ha mort à laltre

82

26
27 30
28 26
27 52
82

Procedent de Rubi

145

La Condemnada

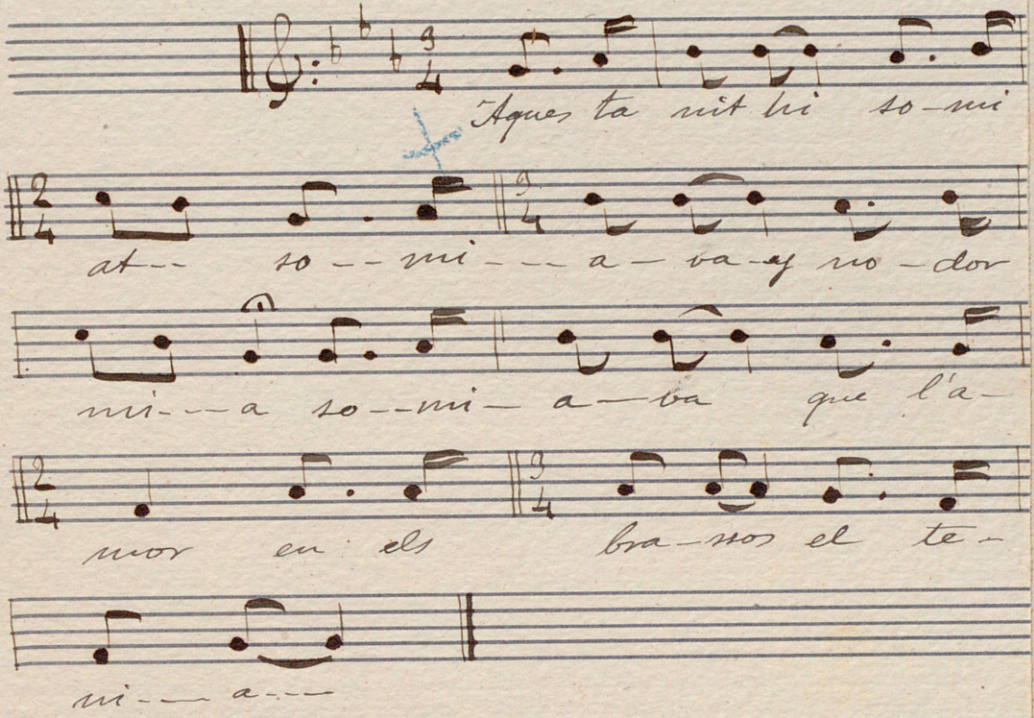

Procedent de Rubí

BIBLIOTECA
CATALUNYA

99

51

En Florencio

BIBLIOTECA
CATALA
BARCELONA

Si jo fos mestre de casas — m'en faría un padrisset;
Per senri la Marieta, — olé, — á costat del Joanet — olé
— Si jo fos ancell — y poguès volar
A cala Marieta — aniría á parar.
Diría á sa mare: "Que fen, que dihen,
La vostre Marieta — si me la donén."
— "La Marieta ja es dada; — no 's pot tornar á dar
Perque 'n Joanet — la va demanar."
"¿Qui son, vos galán — que la demanén?"
— "Jo soch en Florencio — que já 'm coneixén."
— Torna avuy al vespre — ó demá dematí.
Que hi será 'l sen pare — y 't dirá que sí.
Cómpreli arrecades — també un anell d'or
Que 'n tinga memoria — del sen bon xicot.

No posen l'olè sinó a dalt

147 Procedent de Rubí

BIBLIOTECA CATALANA BARCELONA

51

En Florencio

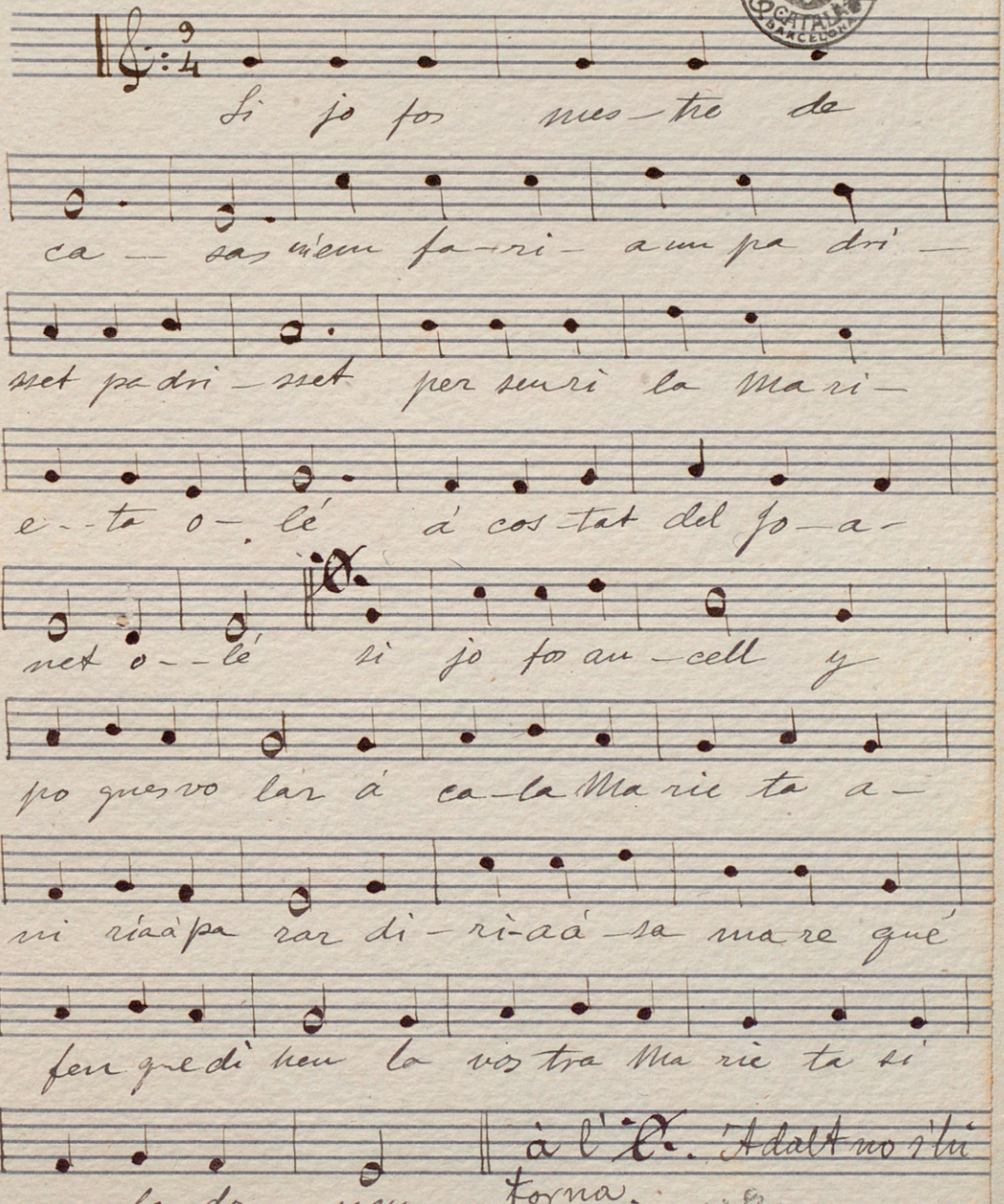

148

95

Procedent de Rubí

52

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Ay mares que'n teniu fillas-----

Ay mares que'n teniu fillas, — procureulas ben guardar;
No las caseu disgustadas — perque'n vilment desgraciadas.
Un cas vos vaig a esplicar — d'un caveller y una dama.
Perque no's casin tot dos — son pare l'ha desterrada
Un castell n'hi ha fet fer — á l'altre banda de l'aigua
A una montanya del mar — per tenirla retirada.
Passaren dias y nits — en finestra surt la dama.
Quant ella l'en veu venir — sóla á la platja baixava.
Lo compte seguеix la llum — qu'ella li assenyalava
Feya un ~~llarch~~ vent molt riguros — y la llum s'es apagada
— ¡Ay trista, trista de mi — que'm quedo desconsolada!
Lo compte s'es anegat — y l'aigua se li emportava.
— ¡Ay desdichada de mi — que'm quedo desconsolada!
Criada: vos ja'n saveu — tota ma vida passada.
Al meu pare li direu, — y també á la meva mare,
Que per l'amor de D. Diego — sa filla mort anegada.

Recullida á Rubí. 149

Ay mares que'n tenim fillas....

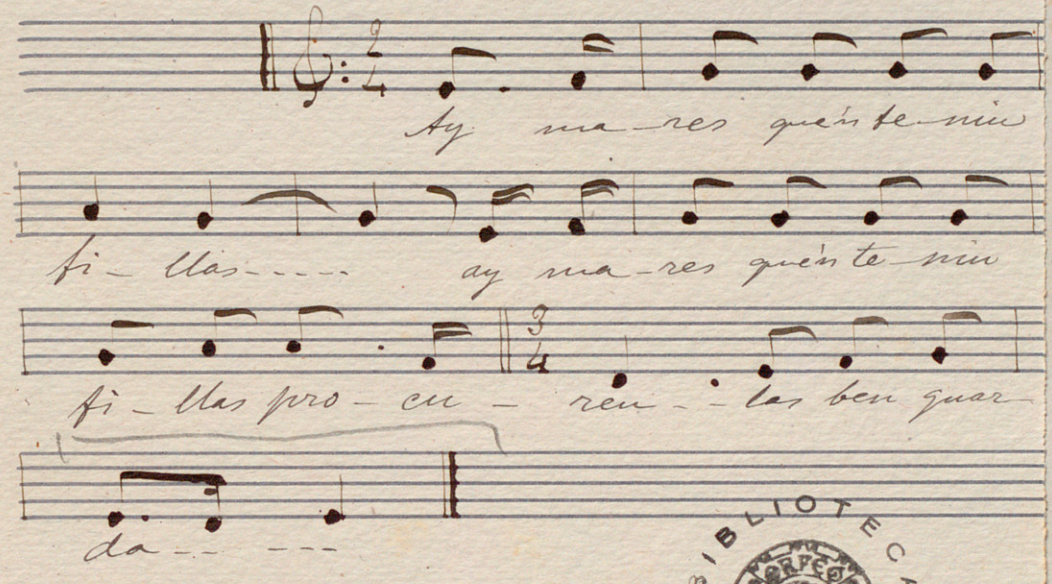

BIBLIOTECA
ORFEÓ
CATALÀ
BARCELONA

Procedent de Rubí

53.

El Bielet y l'Esperansona

— "Bielet que vas al carro — passarás per Mataró,
Y en veurás l'Esperansona — com se pentina al baleó":
La pinteta li va caurer — Bielet li va à cullir
— "Tinga, tinga Esperansona — y acabis d'esclarí."
— "Bielet pujam al carro — que si vols ab tú vindré
Mira que si no mi pujas — tota mén desmayaré"
— "Donem la ma Esperansona — dónmela d'aqui estant
Ja n' preparo la banqueta — per tots dos aqui al devant".
— Ja n'estich pentinadeta — tota soleta vindré
Y assentadeta à n'el carro — al ten costat m'estaré"

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent de Rubí

151

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

53

El Bielet y l'Esperansona

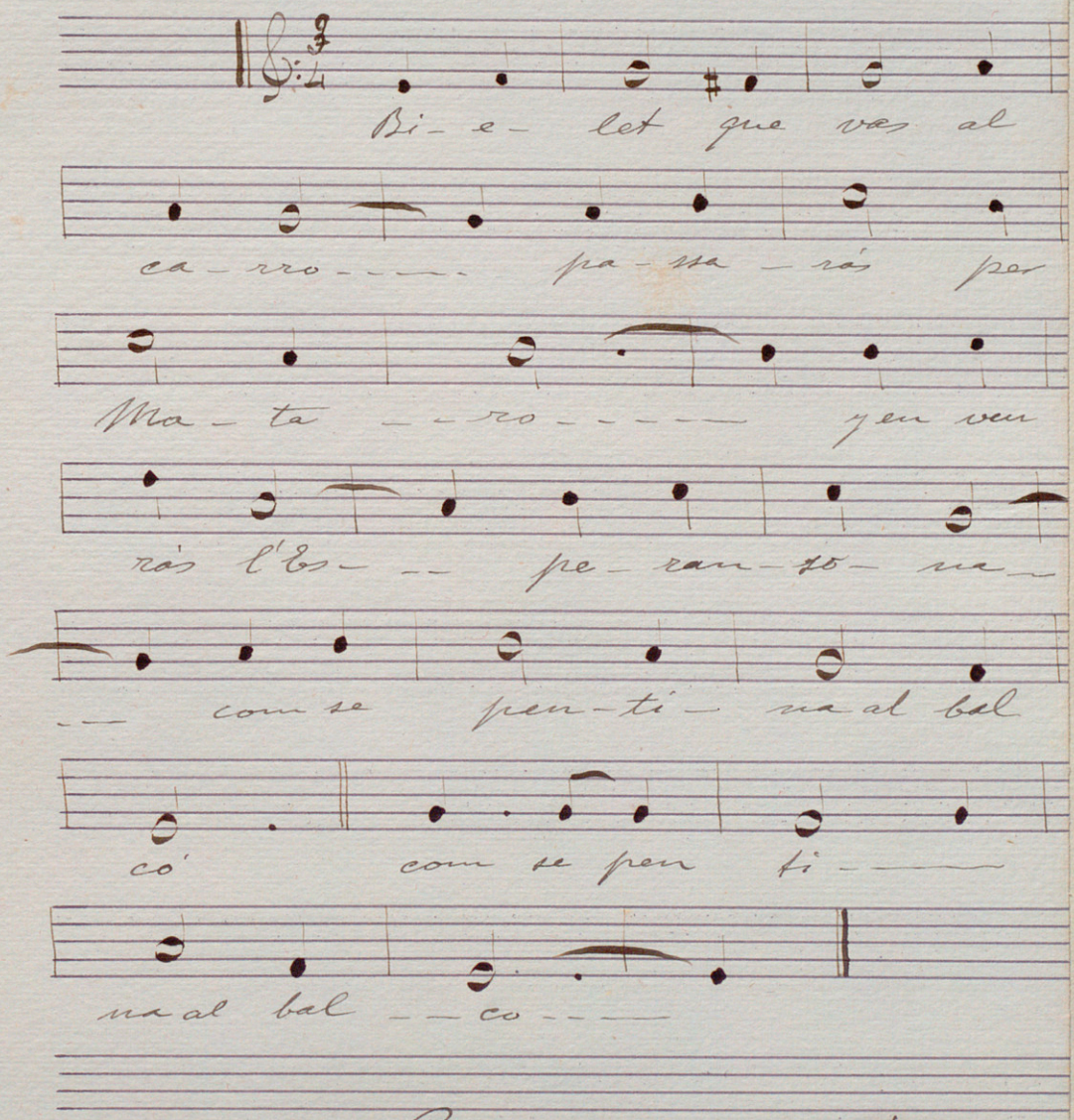

Procedent de Rubí 152

97

54

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

L'honor dels pagesos

Una cansó nova — jo vos vull cantar
L'honor dels pagesos — lo que va à passar.
Ell rega la terra, — à copia de sudors,
Y ab la seva esquena — mantenen senyors.
Parlan de gent noble — qu'es l'autoritat
Digne de respecte — y de magestat.
S'assentan à taula — ab tots los requisits
Perdius y pollastres — y colons rustits.
Y algunas diadas — gallina y capó,
Carn arrabussada d'anyell ó molló
Sa sopa y platillo — que no hi falti pas,
Un poch de vi ranci sempre va al darras.
Sopan à las onze — s'en van à passeig
Mentres qu'el pagés — à descansar ja es.
L'endemà s'en llevan — quant tocan las nou
Molts dias no saban quant ha eixit lo sol
Procuradors y notaris y alguns abogats

La seva cullita – es com la dels naps.
Vetaquí'ls burgesos – la vida que fan
I l'honor dels pagesos – à lo que va parant.

Procedent de Centellas.
154

L'honor dels pagesos

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

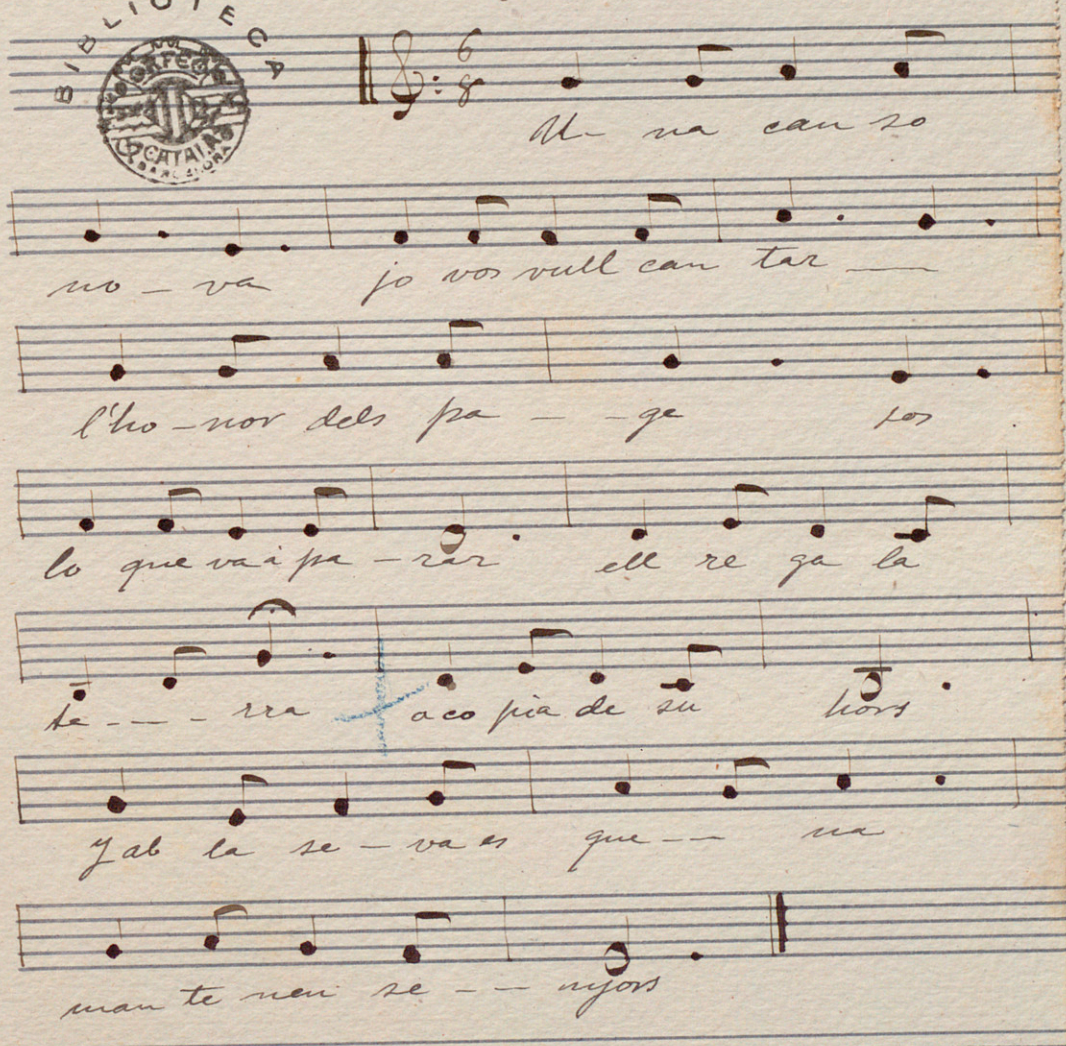
Un-na can so
no-va jo vos vull can tar —
l'ho-nor dels pa — ge sos
lo que va à pa-rar ell re ga la
te — rra a co pia de su hors
y ab la se-va es que — na
man te nen se — nyors

Procedent de Centellas

155

55

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Els manresans

Tres mil francesos baixaren
Desde'l Bruch per atacar;
"Només tres cents ne quedaren
¡Gloria!, ¡gloria! manresans

+ Veure l'estrofa de la pàg. 2

Els barcelonins deyan:
"Pobres dels manresans
Si'ls atrapan que dormian
Tot n'anirà de sang."

"Els barcelonins digueren:
"A Manresa ja han guanyat;
Perque'ls francesos baixan
Molt endemoniats.

+ segueix

Procedent de Manresa
157

Del Bruch à can Massana
N'han formattot un cordó.
De cent ó cent cinquanta homes
Causa grant admiració.

Nota [La senyora que m'ha proporcionat aquesta
cansó diu: que'l seu avi hi habia anat al Bruch, y ab
gran entusiasme la cantava ell y ens la feya cantar
à nosaltres, y ens feya jurar odi eterm als panderos,
y que fariam passar aquesta cansó à nostres fills.]

(Nota del col·lector) 158

55

Els Manresáns

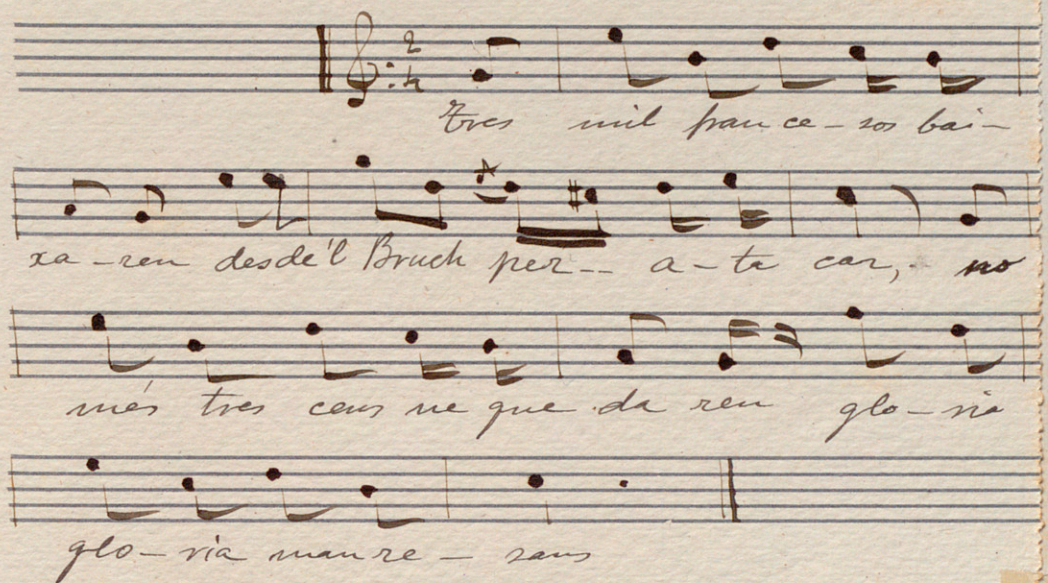

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

Procedent de Manresa

159

56
BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA
68
23/68

La Mundeta y en Francisco.

La Mundeta y en Francisco — en vihuent molt regalats
Tantas burlas que s'han fetas — y are en son molt estimats
Moltas enramadas feyan — sense sapiguer perqué.
De gossos y altres chiscas — y de pega més que res.
¿Saben com va ser l'assumpto? Un día en el forn pastant
Mentres que n'hi davan coca — ja ni van tirar un regany
— Li diu: "encare tens modos. d'atenssarte per aquí"?
— "Perque no ho dins à la care — si ab mí tens res que dir"
Quant arriva à casa seva — gran desespero tingué.
Crida à son pare y sa mare — jo no se com ho faré.
— Tinch por que Deu nóm castigui — del temps de la joventut
D'haberne fet tantas burlas — à qui no s'ho ha merescut.
Ján respón el pare y mare: "Converteixte cristiá
Has de fer, casarte ab ella. — Tot se pot acomodar."
Son pare agafa la capa — un dissapte al demati
Sén va y truca à la porta — la Mundeta va sortir
— "Deu te guart Mundeta — que ho passis alegrement
Venía à divulgarli — quín es el nostre intent."

161

Sentin aquestas paraulas — ni apar que muda els colors
Ja'n baixa los ulls en terra — y no torna el color.
Ja ni in dich: "aconsoleu vos — no tinguén tant sentiment.
No vull qué'l men fill siga la causa del vostre torment".
En aquet mon tot son rialles — y al altre tot son trevalls.
En Francisquet se compon — el diumenge al dematí;
Sén va posar més maco — quén semblava un serafí.
Ja sen va á trucar la porta — la Mundeta baixa á obrir
Ja'n diu: "si tindrá llicencia — pera poquerne pujar"?
Ja ni respon la Mundeta — "Sens temor podén entrar".
Ja ni entren una cadira — Francisquet asséntat aquí
Son pare y sa mare pujan — quieren á baix al jardí
En Francisquet y la Mundeta — n'estavan de costat
— ¿"Qué'n farem d'aixó Mundeta — del qué'l pare t'ha parlat?
Ja'n respon son pare y sa mare: — "si los dos vos agradeu
Anirem tirant capitols — y despres vos casaréu".

Procedent de Manresa.

162

La Mundeta y en Francisco

BIBLIOTECA
PALAU
DE CATALUNYA
BARCELONA

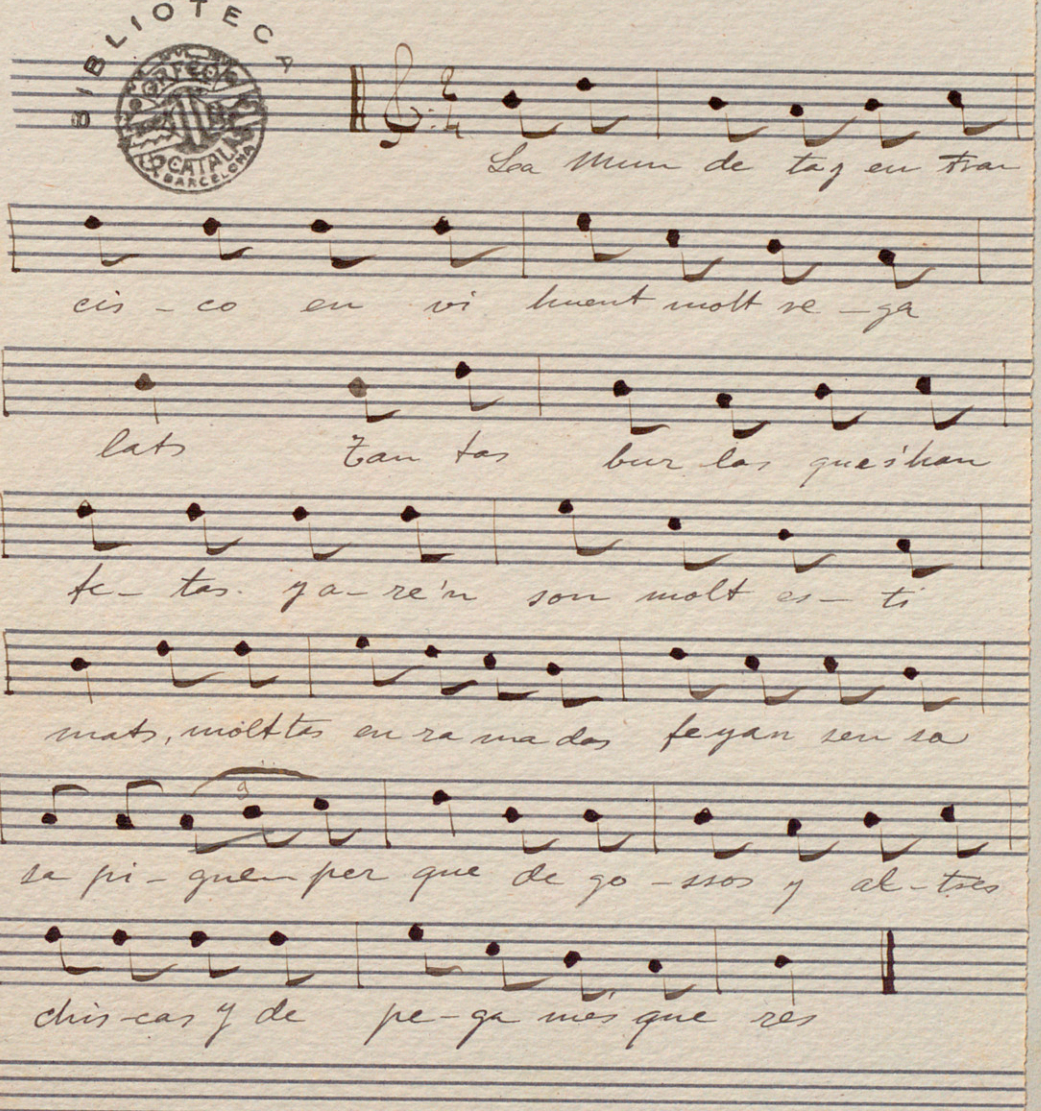

Procedent de Manresa
163

57

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La molinera

Tú, fadri que hi vas, — al pla de Tordera,
T'encomanaré — á la molinera.

adéu, molinera, adeu.
adéu molinera.

La filla que té si n'es falaguera
Sap pastá y cuiná, — de tota manera;
També sap fe foch — si te bona llenya
Sab, brodá panyols — á la moda francesa
De festejadors — enté més de trenta
Nón te sinó un — de l'amor més ferme
L'endemá al matí — ella es matinera,
Pren las claus de l'hort — va á regar la menta.
Mentres l'está regant — el sen galant hi entra:
— "Deu vos guart amor — qué son matinera"?
— "Molt més matiné — es el que á mi m'espera"
Li allarga la ma — li don una prenda
Li don l'anell dor — ab una pedra verda

Jun mocadó — tot brodat de seda.

Adéu, molinera, adeu

~~Adeu~~

Adéu, molinera.

Procedent d'Alt.

166

La molinera

BIBLIOTECA ORFEO CATALÀ BARCELONA

Tu fa – dri que tu

vas al pla de Tor –

de – ra t'en co – – ma – na

ré à – la mo – li –

ne – ra aden mo – li – – ne – ra a –

den a – den mo li – – ne – ra.

ne – ra

Procedent d'Olot.

58

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La vila d'Olot

¡Dichosa vila d'Olot — qué rica y estimada!
Ten podrios dir dichosa — si'n fossis afortunada
Fortuna vas aumentan — ab una gran abundansa,
Del carrer del Hospital — comenso à saberne els passos.
Tant de dias com de nits — no paro de transitarlo.
Ja comenso à volguer bé — à una gentil Mariagna;
Paraula de casament — nos donarem l'un à l'altre.
Dientnos que'ns casariam — devant de la Verge del Carme.
¡Ke ha tingut compliment — de casarse ab un altre
Perque din que te més bens — y per viurer regalada
Mentres se daban las mans — un castigo sobirano:
Va sortir una gran tempesta — que l'historia ja mirava
Quedaren tots esblayats — difunta la Mariagna.
— Fadrinets que festegeu — molt alerta en las paraules,
Que la justicia del cel — à ningu no farà falta.

Procedent d'Olot. 169

La vila d'Olot.

a 6/8

Di - - - - cho - - - sa

vi - la d'O - - - lot - - - - - - - - - que

n'ets ri - - - cay es ti - - ma - - - da - -

- ten po dri - - - as dir di - -

cho - sa - - - - si'n fo - - - ssis

a - for tu na - da - -

Procedent d'Olot.

170

59

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La Serrana

A las montanyas del Oro — y també á las de Florencia
Ja ni ha una serrana — qu'ere blancha y no morena.
Ayre, que á mi'm donas aire
Ayre, que á mi'm donas ~~aire~~ pena.
Porta el vestido corto — per anar molt mes ligera,
Com era gusto d'un hombre — baixa abaix á la riera.
Un día per ma fortuna ja me n'encontro con ella
— =¿Vols venir lindo chiquito vols venir dalt de mi serra=?
— =Si, per cert, linda senyora; — més ditxa será la meva.=
Quant ne foren pel camí — ¡tantas cruces qu'ell ne veya!
— =¿Ay de qui son aquestas cruces? tántas cruces que jo veya?=
— =Aquestas cruces ne son d'hombres, — maridos que yo he muerto=
Si s'en van en un hostal — un gran sopar que n'hi feyan
Feyan un gran sopar — de cunills y de llebretas;
Mentres n'estavan sopán — la serrana que se duerme
Tot apoquito apoquito ne posaba el cap en terra.
Quant élla s'en desperta — ja'l veu detrás de la serra

L'hombre qu'enganya al demonis — ja'n mereix una princesa.

Ayre, que à mi'm donas ayre
Ayre que à mi'm donas pena.

Procedent d'Olot

172

X V. distr. lletra

59

La serrana

BIBLIOTECA
ORFEO CATALÀ
BARCELONA

A las mon ta nyas del

O - ro y tam be á lés de Flo-

ren - cia - já ni hi ha u - na - se-

na - na ay - re que nien do - nas

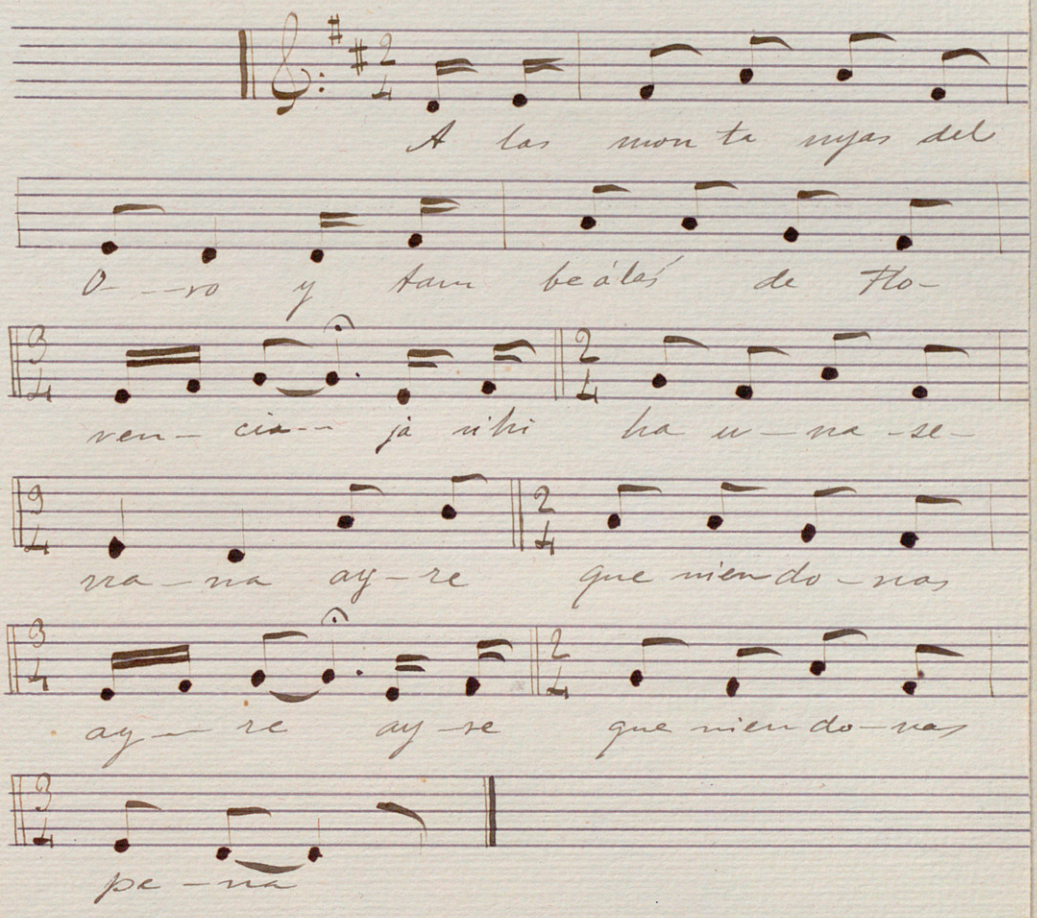

ay - re ay - re que nien do - nas

pe - na

Procedent d'Olot

60

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La nineta de Tona

Una cansoneta nova, — cantant vos la diré.
Ereta d'una minyona — del molí paparé.
Quant ha acabat la feyna — ella no sap què fé.
Ella se n'ies posada — à festejà un cavallé.
El seu pare l'ha privada, — que à n'ell no pot dir res
— "Ay pare lo meu pare — m'en privarèu, podé."
Me n'aniré à Barcelona — y à servir me posaré;
Obé un faré fe un cuarto — y allí m'estaré;
Quesi no hi vaig de dias — à la nit jà iré.
M'en faré calsas curtas, — vestit de marinet,
Un dia, que s'embarcava — veu venir un caballé:
— "Deu vos guart caballero" — "Deu vos guart marinet:
Feu més cara de nineta — que nó, de marinet."
— "Ja m'en pots dir nineta — el teu linatje ahont es?"
— "Tinch el linatje à Tona — y el babtisme també:
La patria may la nego — ni may la negaré.

Ay ampolleta d'aigua
May més t'oblidaré.

175 Recullida à Olot

Nota [Aquesta cansó també's balla, y van marcant el compás, i ritme, boy picant al palmell de la ma.]

60

La nineta de Tona

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ

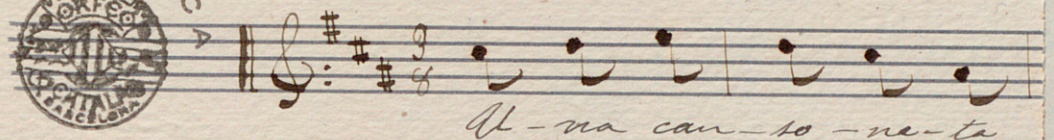

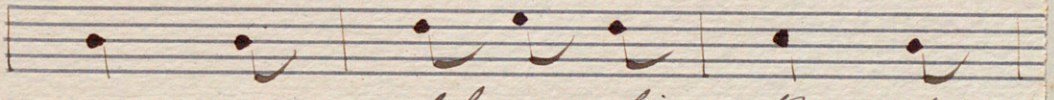

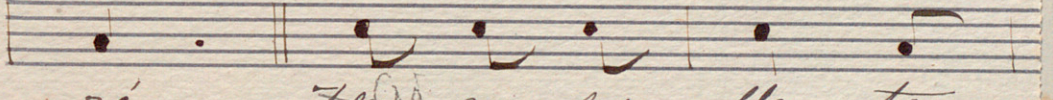

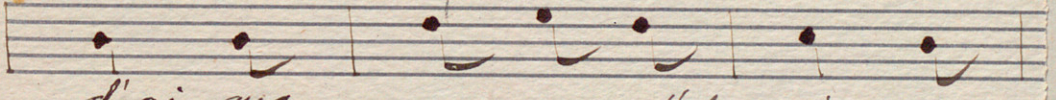

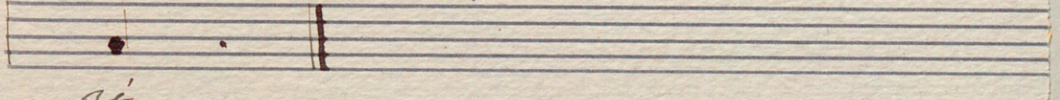

Pro. d'Olot.

177

56

61

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

L'Angeleta de Manresa

Una cansó vull cantar, — no hi ha molt que n'es dictada,
D'una minyona que hi ha, — que, à Manresa s'es criada;
Si s'es criada à Manresa — à Tarragona l'han casada.
El dillúns al demati — n'es principi de setmana.
— "Aném aném Angeleta — tenim la jornada llarga"
Quant ne foren pel camí — Al Valentí n'encontravan.
— "Si volguessis Angeleta — t'en vindria à acompanyarte"
— "Moltes gracias Valentí — que ja tinch qui m'acompanya:
Tinch al devant tres criats — y al radera pare y mare;
Senyor oncle capellá, — que tambe me n'acompanya.
Ja n'in don un ram de clavells — per la seva recordansa
Pentsantse olorá clavells — maxines n'ha doradas.
Sr. oncle capellá — tot sovint se la mirava,
— "Donchs qué n'tens Angeleta ¿ que 'ls colors pers de la cara"?
— "Tinch un poch d'anyorament + y una basca que á mí m'mata"
Quant n'arriven à Manresa — ja n'hi fan grant arrivada
De senyors y de senyoras — cavallers per las ~~montanyas~~ ventanas
Tothom n'está dient: — "De qui es tant galant dama

179

— "N'es filla de D. Joan, — neboda de mossen Jaume"
— "No se si'm riran á mí, — ó á las jojas que'n portava,
O si miran el men cor — que tant afligit estava."
Com son á casa'l promés — já'n demanan una cambra,
Per descansar l'Angeleta — que del camí n'está cansada.
A las 11 de la nit Angeleta combregaba
A las 12 de la nit — Angeleta já'n finava
Ja ni fan uns funerals — y unas houres ben honrades;
(1) Vinticuatre capellans — cuatre dotzenas de frares.
— "¡Ay terra de Tarragona — ni may que t'hagués trapitjada!
¡Ja som hagut de deixar — La prenda que més estimava!
~~(Aixo ho diu sa mare)~~

(1) [La dona de qui vaig recullir aquesta cansó, m'deya
els quatre versos: Ja n'hi fan uns funerals etc.
que ~~aquets dos versos~~, entre ella y sas amigas i els van
empescar, y diu, nosaltres los cantém en aquesta cansó,
que la demés gent nó.] (Nota del col·lector)

Procedent de Olot 180

Letic ?

61

L'Angeleta de Manresa

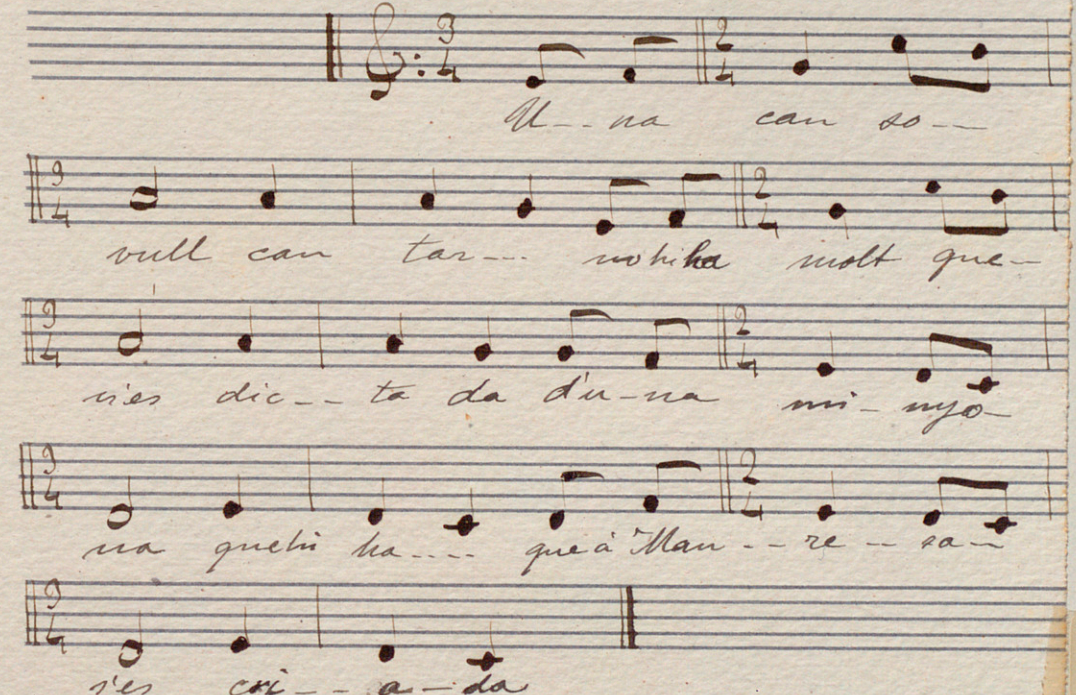

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent d'Olot

181

6

62

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La dona

Si n'hi ha una dona — en aquet carrer,
Que Ella renya al home — perque vespre ve.
lirón lireta
Perque vespre ve
lirón, liré.

— Calla, dona, calla — si nó, t'pegaré.
Baixant de l'escala — ni tira un morté
Si la n'ha tocada — y en terra caigué
Se'n va á trovar lo Batlle — y també al barbé
— Escoltemme jove — escoltemme bé:
Anemsen á casa — gobernemlo bé,
Denli xacolata, — malindros també,
Y aquellas cosetas — de cal adroguié.
lirón, lireta,
de cal adroguié
lirón, liré.

183. Procedent d'Olot

62

La dona

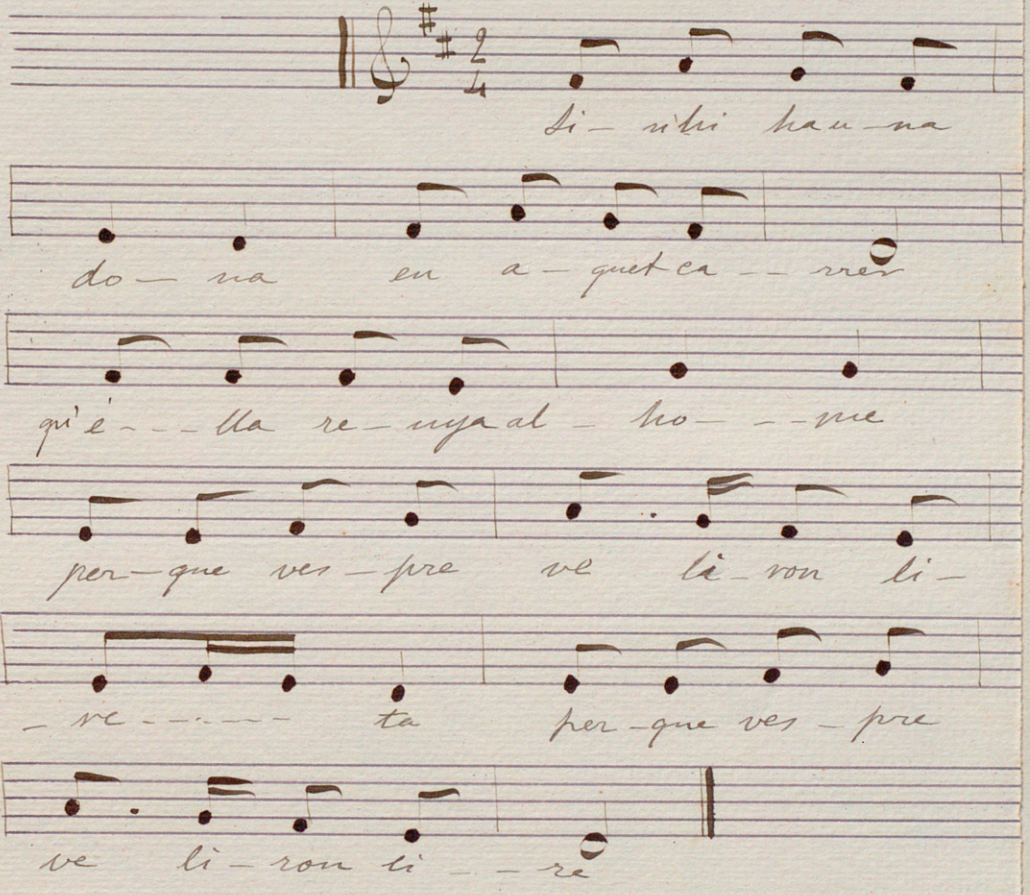

Procedent d'Olot

184

63

Aquí dalt de la montanya

Aquí dalt de la montanya,
La montanya de la Creu,
Si hi ha una capelleta
Que s'en diu S. Bartomeu.

Aquí dalt de la montanya,
La montanya del Rey moro,
N'han gornit una campana
Al troncas de blat de moro.

Aquí à dalt de la montanya
N'ha un home geparut,
Que de tan bell fart de corva
Les calsas li han caigut

Aquí dalt de la montanya,
Mare, deixeumi anar.
Pro, no, per cullir castanyas

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

No més per saltar y ballar

#

Aquest any casan las blancas.
Las que 'n tenen més de dot;
Un altre any serem nosaltres
Si baixa algun cerdanyot.

#

Aquest any casan las blancas
Un altre any qui casarán?
Casarán las morenas
I jo aniré al devant.

Procedent d'Olot

186

Aquí dalt de la montanya

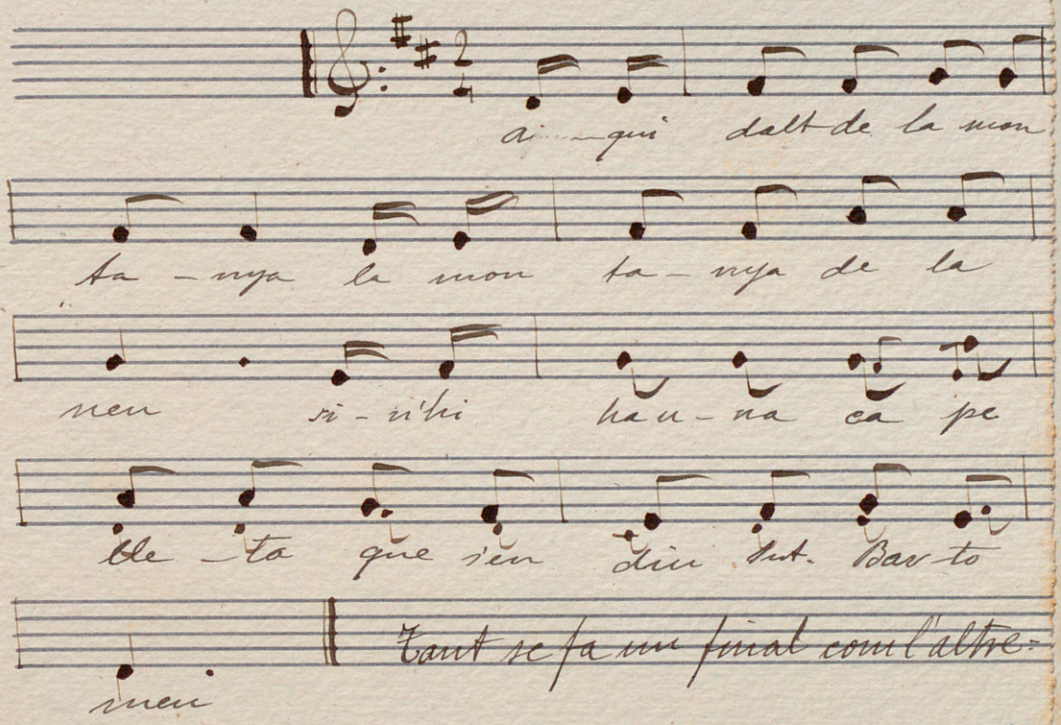

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

Procedent d'Olot

64

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Els soldats cap à la guerra

Barcelona cuitat grant, — grant bandera n'es posada
Bandera de foch y sanch. — ¡Ay quinas guerras tant malas!

Soch soldat,

Soch soldat del Rey d'Espanya.

Soch soldat.

Si ni habia un soldat ras — que à la mida no arrivaba
Ja ni donen els tres sous — qu'es la regla acostumada.
Com son à l'embarcació — tot son cansóns y riallas
Quan à Cádiz varen ser — tot son sospirs y llantos.
— Barcelona ja no's veu — ja s'erem molt lluny de casa
Are be el trist pensá — ab els pares y ab las mares.
Di Deu vol ja tornarem — d'aquesta tant crudel guerra
El dia que tornarem — tot seran festas y grescas.

soch soldat

Soch soldat del R. d'Espanya

soch soldat

189

Procedent d'Olot

~~Tefic~~ Tota a 2/4 ?

64

Els soldats cap á la guerra

Bar-ce lo-na ciu tat

grant grant ban-de-ra ries po-

sa--- da ban-de-ra de foch y

sang ¡ay! qui-nas gue-

rras tant ma-las-soch-sol dat

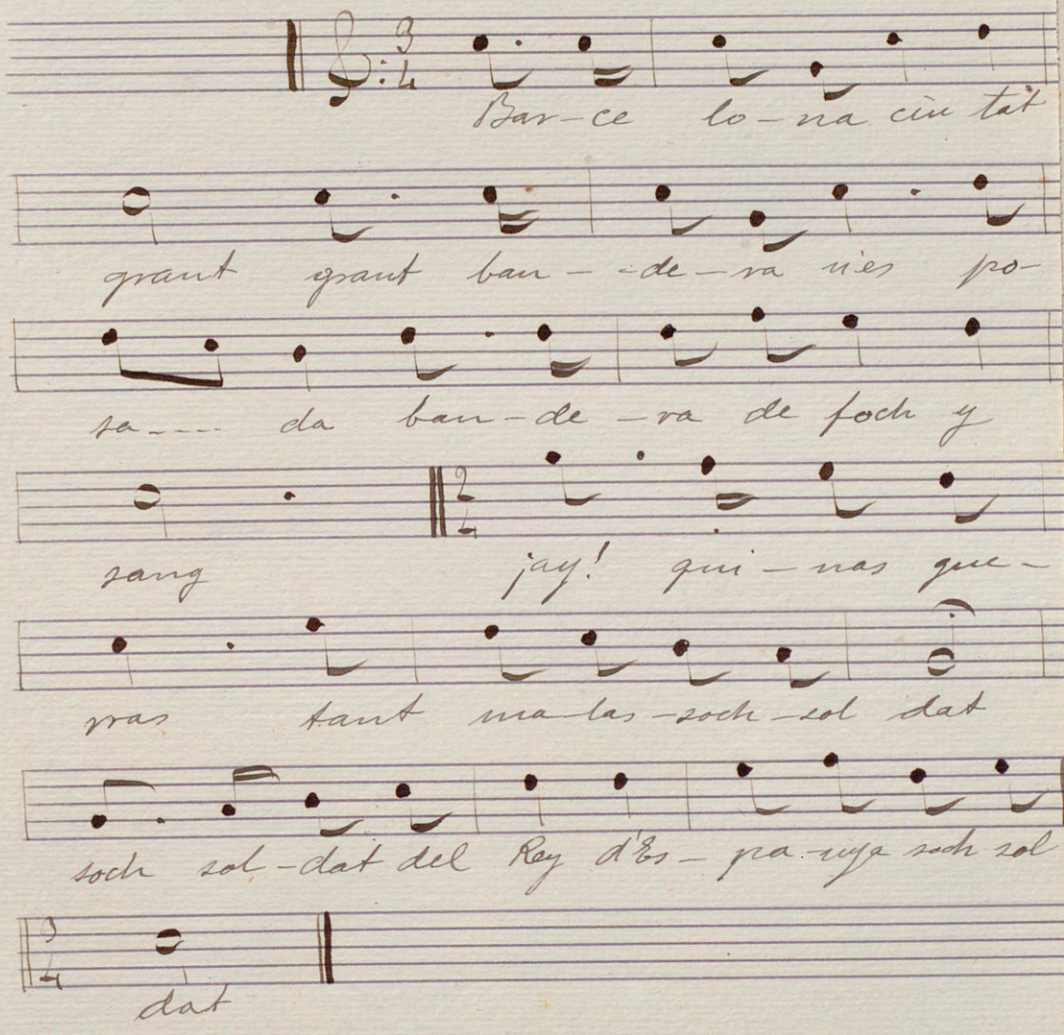

soch sol-dat del Rey d'Es-pa-nya soch sol

dat

Procedent d'Olot.

190

68

65

¡Ay la ciutat de Barcelona!

¡Ay la ciutat de Barcelona – ay qué trista deu estar!
Allí ahont no tocan cap campana – ¡ay d'allí ahont tantas que n'hi ha.
Aquesta pujada es molt cansosa – ¡minyons per amor de Deu!
Un porró de vi durem – per agafar coratje
Perque pugnem tirar avant – nostre viatje.
Quan a Puigsarola serem – gran vista descobrirem
Pujarem a Montjuich – qui es cinta de la
Y allí veurem als mariners – com paran vela.

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent de Olot

191

¡Ay la ciutat de Barcelona!

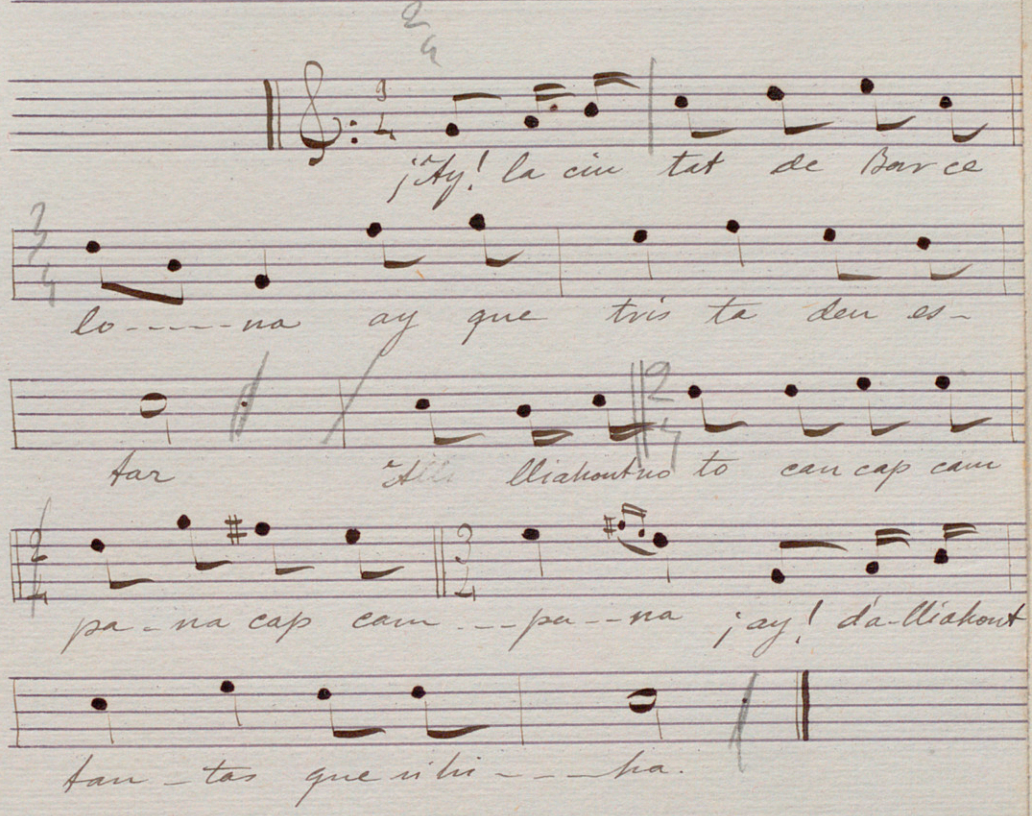

Procedent d'Olot

66

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La Mare de Deu del Cuerpo

En el mar n'hi ha un trevall — que tots los mariners ploran,
També plora D. Lluis — que hi té la seva senyora.
— "¡Ay Mare de Deu del Cuerpo — ajudeumos are qu'es hora!
¡Ay Mare de Deu del Cuerpo — á mi m'apar que son sorda!
— "No soch sorda D. Lluis — no et digue desque t'escolti,
Ans quant ballavas à dalt — malehia ma persona.
Ara que't veus en trevall — en reclamas ma corona.
— "¡Ay Mare de Deu del Cuerpo — Una capella vos faré à Roma
Si m'treyeu d'aquet trevall — una altre dins Barcelona.
Y el dimoni ho ha sentit — de l'altra banda de l'aigua
— "Qué m'en donas marinet — que jo t'en trauré del aigua?
— "Ja t'en daria un navi tot carregat d'or y plata
— "No vull plata ni vull or — que'n voldria la teva ánima
— "La meva ánima no l'hauràs — que es d'un Dios que me l'ha dada.

193 Procedent d'Olot.

X

La Mare de Deu del Cuerpo

Molt poqueta poquet

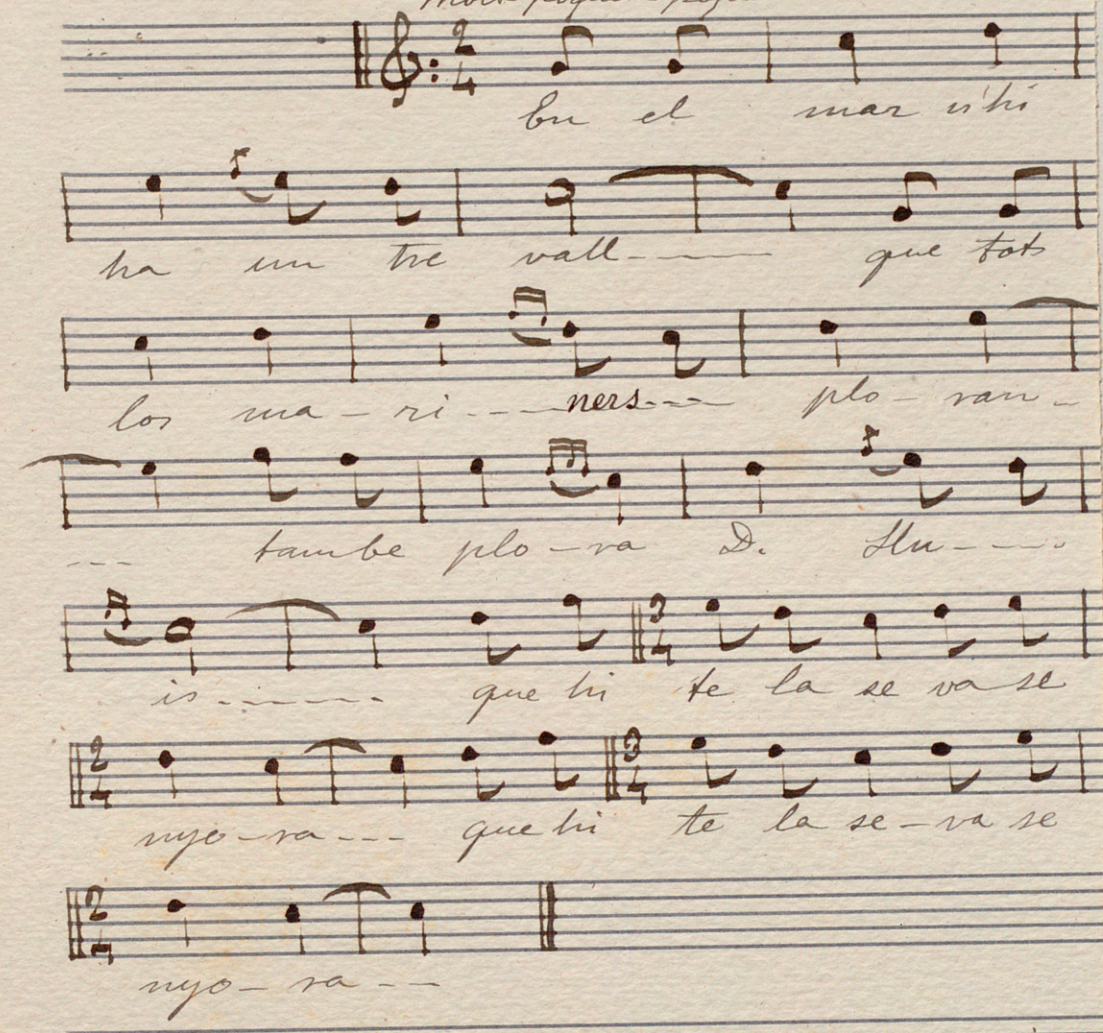

Procedent d'Olot

194

59

67

El jovenet y la Teresó

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Quan jo siere ~~petitet~~ jovenet — gastava gran alegria
Já'n sonava 'l fluviol — fluviol y el tamborino.

Tray tra-la-ra — la-ra-ra-ró
Tray tra la-ra — lom la lay-na

El fluviol siriere d'or — y el tambor de plata fina;
Meriani cantant y xiulant — à la porta de la nina.
Las noyas d'aquell carrer — totas en finestra aixían.
La que més volía jo, — aquella may ni es aixida.
— "¿Qué 'n tenin, vos, Teresó — que vos no'n siguén aixida"?
— "M'han casada ab un bailet — ~~tot~~ carregat de gelosía".
— "Si volen Teresó — jo mateix vos el mataría"
— "No pot ser galant jovenet — molta falta à mi'm faría".
— "Quant jo 'n soch malalteta — éll ni'en fa caldo de tripa;
Ell ni'en posa l'olla al foch, — ab tres cuarters de gallina.
Quan el caldo será fet. — "Aixécat aixécat Teresina.
Que t'he som fet un caldet — que ni la Reyna 'l pendría".

195 Procedent d'Olot

67

El jovenet y la Teresó

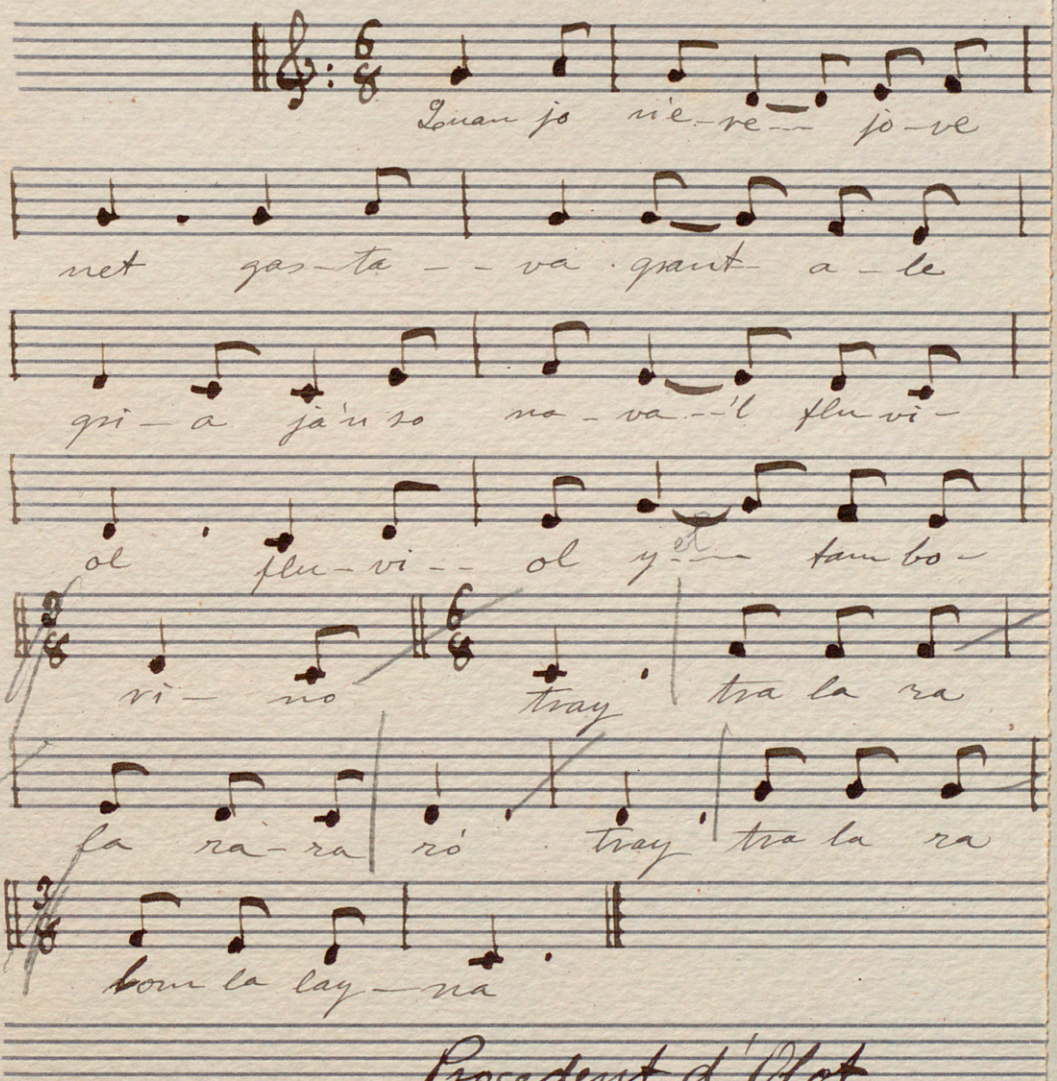

Procedent d'Olot

Seguir el compàs 6/8

60

196

68

BIBLIOTECA ORFEO CATALÀ BARCELONA

El soldat forsat

A la voreta del mar — s'en presenta una galera.
Que n'hi han dos mil soldats: — companyia noble y bella.
Els uns eran voluntaris — y els altres forsats n'eran.
Ni habia un de forsat — que sempre plora y lamenta.
El capitá ho ha sabut, — capitá de la galera.
— = ¿Donchs qué 'n tens tú forsat — de qué ploras y 't lamentas?
— = El dia qué 'm van quintar — era 'l de bodas y festas =
Jo ploro mon dols amor — casada viuda y donsella =
— = Ja n'en dirás tú forsat — si n'era bonica ó lletja? =
— = De bonica es com un sol, — resplandeix com una estrella =
Ja l'en porto retratada — dins la copa del sombrero.
Quant el capitá l'ha vist — prompte s'enamora d'ella.
— = No t'espantis, nó, forsat — que tú tornarás ab ella =
Centes dobles t'en daré — per rescat de la galera,
Y altres tantas t'en daré, — per recordansa meva.
Y á l'entrada de fosch — el forsat ja s'en lliberta.
Al punt de la mitja nit — ja n'erriva á casa seva
Al moment sens descansar — ja n'en truca á la porta.

— "Baixa a obrir dols amor meu, — ton marit tens a la porta"
— "Vos no sou lo meu marit — mon marit es a la guerra"
— "Baixa a obrir dols amor meu, — o sino 'ls moros me prenen"
Tot baixan de l'escala — sent gran soroll de cadenas
Al obrir de la porta — ja pres y lligat el tenen.
— "Aquí tens lo anell d'or — del dia que 'ns prometerem.
"Adeusiau mon amor, — ab salut ens tornem a veurer;
Si en aquest mon no 'ns veyem — al altre ja 'ns podrem veurer.

"Aquesta cansó es recullida a Olot

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

68

El soldat forsat.

a ♯?

Poc à poch

A la vo-re-ta del mar s'en-pre-sen ta u-na ga-le--ra que n'hi han dos mil sol dats compa--nyi--a no--bley be lla, compa-nyi--a no--ble y be-lla

Procedent d'Olot

199

69

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La mala muller

Ja m'en trucan á la porta — Duy. Rosa baixa á obrir
— =Sin siguessiu D. Francisco — prompte baixaría á obrir,
Si es altre caballero — que'm deixi calssar y vestir=
— =D. Francisco soch senyora — y el que solía venir.
En una ma hi porta la llave — y en l'altre 'l candil
Y al obrir de la porta — ja se li apaga 'l candil
— =Válgam, valgam Deu del cel — y el gloriós Snt. Gil=
— =No s'espanti, nó, senyora — no s'espanti pera mí;
Que 'ls recons d'aquesta casa — ja 'ls en solía seguir=
Ja l'assenta en cadira d'or — y ab tres coixins de setí
Ja ni'n renta los peus ab rosas — y essencia de llessamí
Ja l'aixeca y fent brasset — ja s'en van cap á dormir.
Toca una hora, tocan dugas — D. Francisco res va dir
— =¿Donchs que'n te lo D. Francisco? — ¿no ho solía fer aixís?
¿Qué te por d'estar malalt — ó está cansat del camí=?
— =No tinch por d'estar malalt — ni estich cansat del camí;
Are n'estava pensant: — de qui sont aquets tres xichs?
— Son de vos, lo D. Francisco — el mitja y el més petit

69

La mala muller

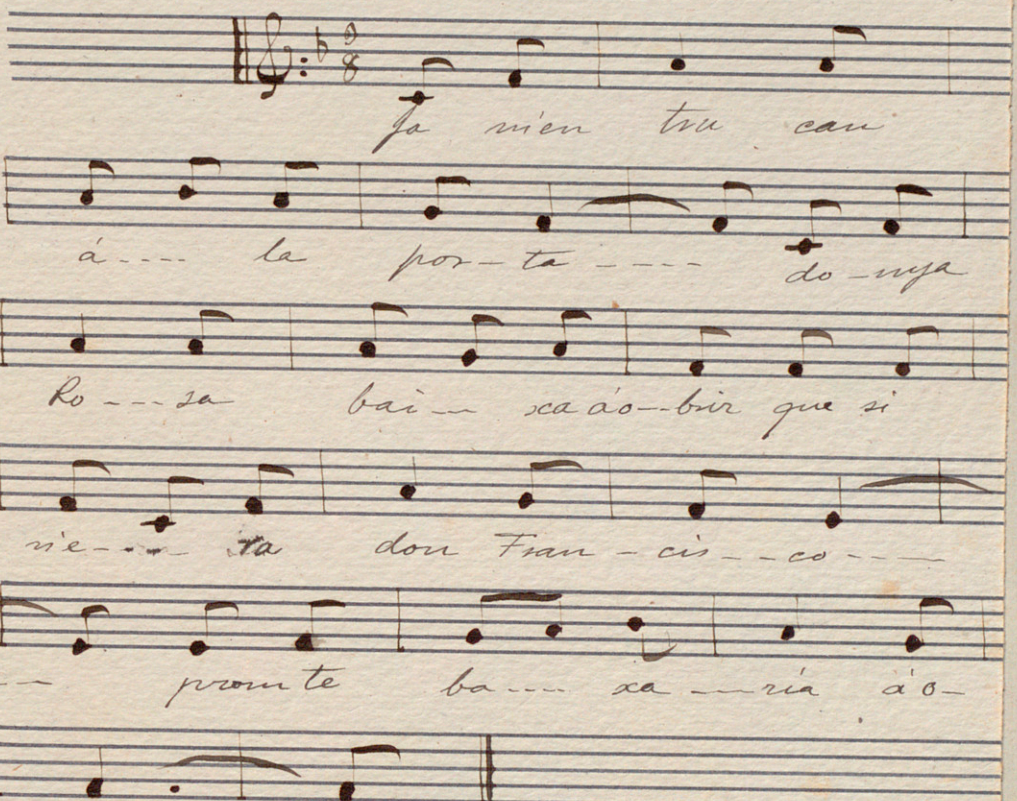

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

Procedent d'Olot

203

Menos el mes gran Sr. — qu'es del traydó del marit.

— "No ho digas tant alt Sra. — qu'ell ho podria sentir"

— ¡"Sy trista y desgraciada — qu'he parlat per morir"!

— "Ara m'estava pensant — de ferte un llarch vestit

El vestit en será blanch — y el coll de carnessí.

Enviarás la teva mare — que t'el vinga á cosir;

Enviarás á D. Francisco, — que t'el vinga á posar.

— "Mon marit avans que'm matés — tres paraulas deixem dir.

Trech lo cap á la finestra — y eixas paraulas va dir:

— "Noyes, vindes y casadas — prenemne ejemple de mí

Quant tinguen lo marit fora — á ningú baixéu á obrir

Que hos pensaréu es el macó — y es el traydó del marit."

Recullida á Olot.

69

La mala muller

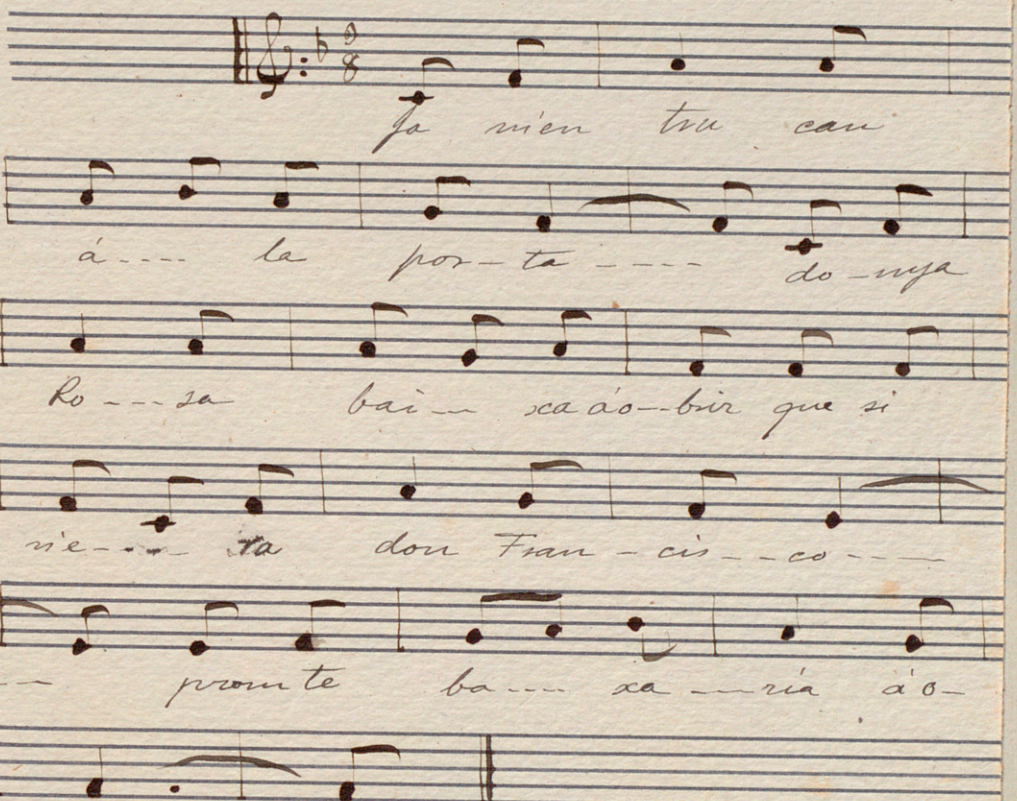

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

Procedent d'Olot

203

70

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

El grantcompte d'Olivé

El grantcompte d'Olivé sempre li burxan l'orella,
Sempre ni estan burxan — que s'en ha d'anar à la guerra
A cremar vilas y llochs — fins al lloch de Riu d'Arenas.
A cremar una capella — que Sta Coloma 's deya.
Y à cremar un sacerdot — mentres que la Missa deya.
Y à cremar capa y casulla — y el calzer y la patena.
Y al Santíssim Sagrament, — qu'alabat sía per sempre.
Devant dels pares y mares — deshonravan las donzellas.
Entraren dins Barcelona — 12 mil gent forastera
En capa de cegadors — com si fos en temps de sega;
Tots anavan preparats — per fer una bona feyna.
N'enviaren carta al Rey — de lo que passa à la terra
— Llicencia els hi dat jo — molta mes s'en podan pendrer
Y també 'ls hi ha dit — que n'axissin com poguessen
Surten tots los catalans — pera defensar la terra
El Bisbe 'ls va benei — ab la ma dreta y l'esquerra
— Estén, estén, catalans — estén estén à l'Andiencia

205

No hi podem estar Sr. — massa grossa ens l'han feta.

Procedent d'Alot

206

X

70

El grant compte d'Olivé

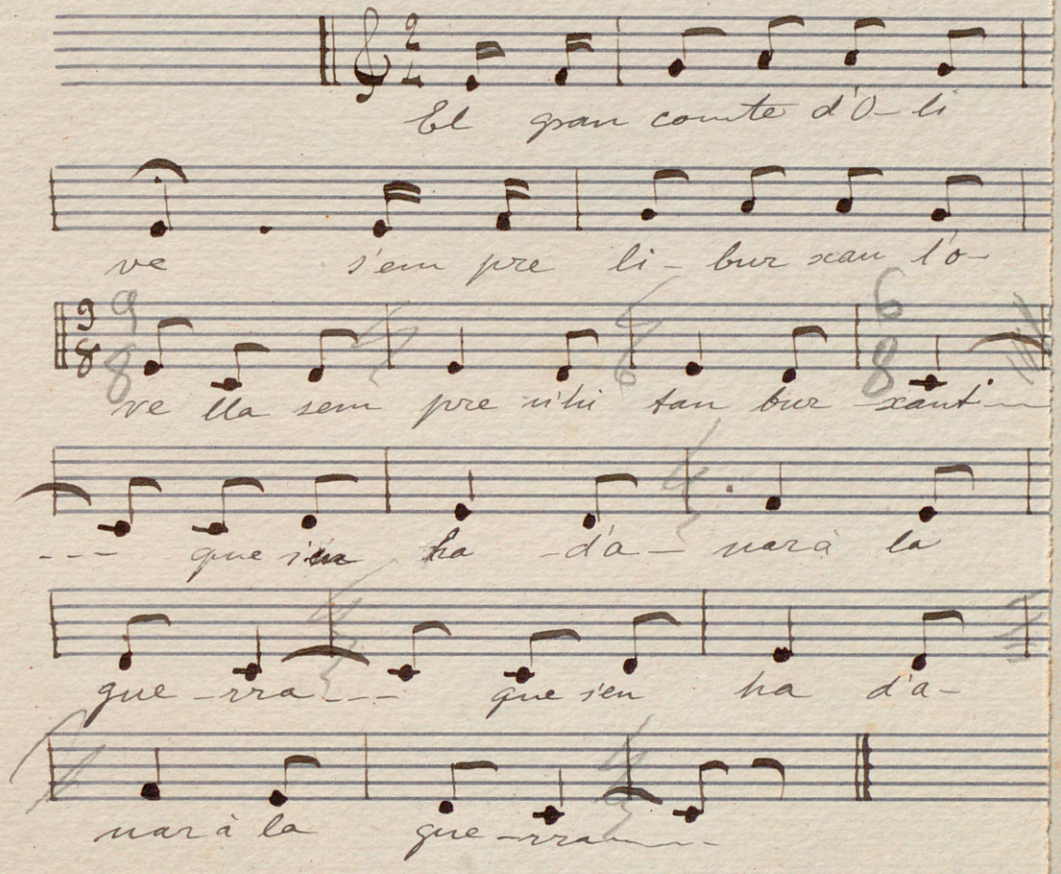

Procedent d'Olot

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

207

71

65 22 21 22/65

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La presó de Perpigná

En vint-y-set d'agost erem — quia mi'm van gagafar
Si ni en prenen y ni en lligan — y à la presó'm fican
~~Y à la presó que'm fican~~ — Perpigna s'en diu per nom.

¡Ay! ¡qu'es trista la presó — y que amarg el hi habitar
En una torre entorrada — y en una sitja ensitjada
Que ni hi plou ni hi toca'l sol!

¡Tristas de las nostres mares — quant ellas ho sabrán
De tenir un fill à l'ercoba — despullat y ab sensa roba
Y ab manillas à las mans!

Escalas de la presó — son fetas d'un gran valor;
Quant las pujo cada día — las pujo ab alegría
Y las baixo ab gran tristor.

Reixas de la presó — no hi passa més qu'un plat
La furquilla y la cullera; — de porons no se ni hi trencan
Perque no ni passa cap

209

La mare quant me ve a veurer — no fa més sinó plorar
Jo li'n dich cada vegada: — no ploréu la meva mare
Que Deu nos ajudará

La meva mare m'en ve á veurer — á dintre de la presó
¡Ay fill meu quant jó't criaba — tanta alegría qué'm davas,
Y are m dons sinó tristó!

La meva maré'm ve á veurer — tota vestida de dol
Ab aquell vestit tant negre — s'entristeix l'ánima meva
Y nó'm don pas cap consol.

— ¡Ay mare tenín la daga — ay mare véusela aquí!
¡Doneume tres punyaladas — travesseume las entranyas
Per vos sofriré al morir!

— Fill meu si mata't volía — temps ha que serías mort
A Perpigna tens una tía — que per nom se diu María,
Robadora del amor.

Robadora de los hombres — y de tú més que de ningú
Ja'n tocan las campanillas — qu'es hora d'anar á morir
— Mare ja podén fugir.

Els jutjes de l'Audiencia — tots firman contra de mi
¡Ay Deu pare, perdoneume — y la Verge dels Dolors,
Tingum pietat de mi!

Quant ne ve l'ultim moment — à veurer ni han convidat;
Jo no puch menjar ni veurer — ¡ja podén pensar y entendrer
Lo men cor com deu estar!

Aqueste cansó es recullida d'Olot.

71

La presó de Perpinyà

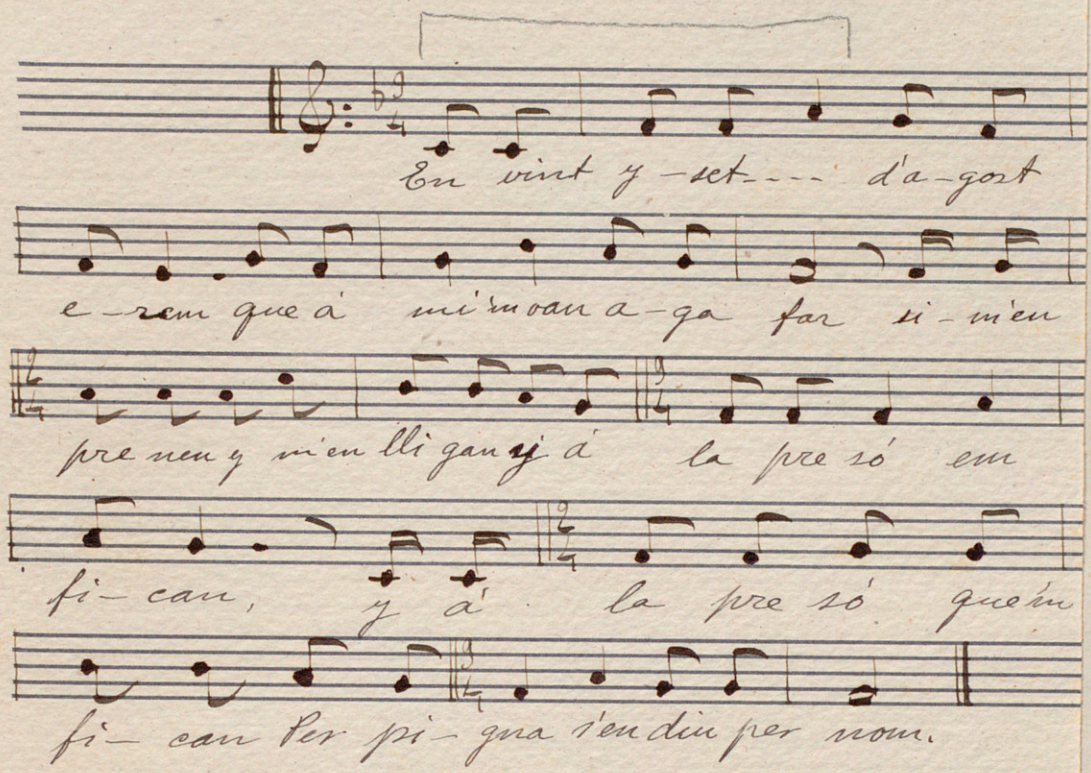

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

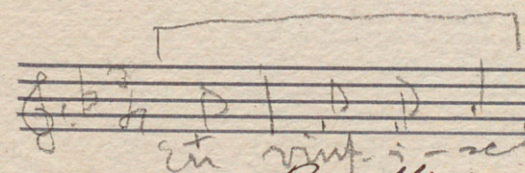

(2)

Recullida á Olot

72

Un cor entristit

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

= Ara ve lo mes de maig — engalada primavera =
= ja 'n canta 'l rossinyolet — per las altas arboledas. =
= ¿Qui 'n farà 'l trist del meu cor — si nit y dia està en pena? =
= Nit y dia estich pensant — l'amor meu quant lo podré veure. =
= Un dia jo l'encontrí — à la porta de l'Iglesia =
= Acada llavi hi té un clavell — à cada galta una roseta; =
= Alta y primeta de cos — ¡Ay quina hermosa donsella! =
= Y es com aquell que va al hort — y en trova la fruita verda; =
= Ell la deixa madurar — y en vá, altre se la menja: =
= Fadrinets que festejen — de mi prenen advertencia: =
= No hos fieu del festejar — si volguèu be à cap donsella =
= Que 'l volguèu las bé de cor — si es mes fort que cap cadena =
= Las cadenas son de brusch — y molt crudels ne son ellas; =
= A Valencia are m'en vay — à ferme enterrar à l'Iglesia =
= A n'el reto hi posaran — que he mort per una donsella.

Recullida à Olot.

213

Un cor entristit

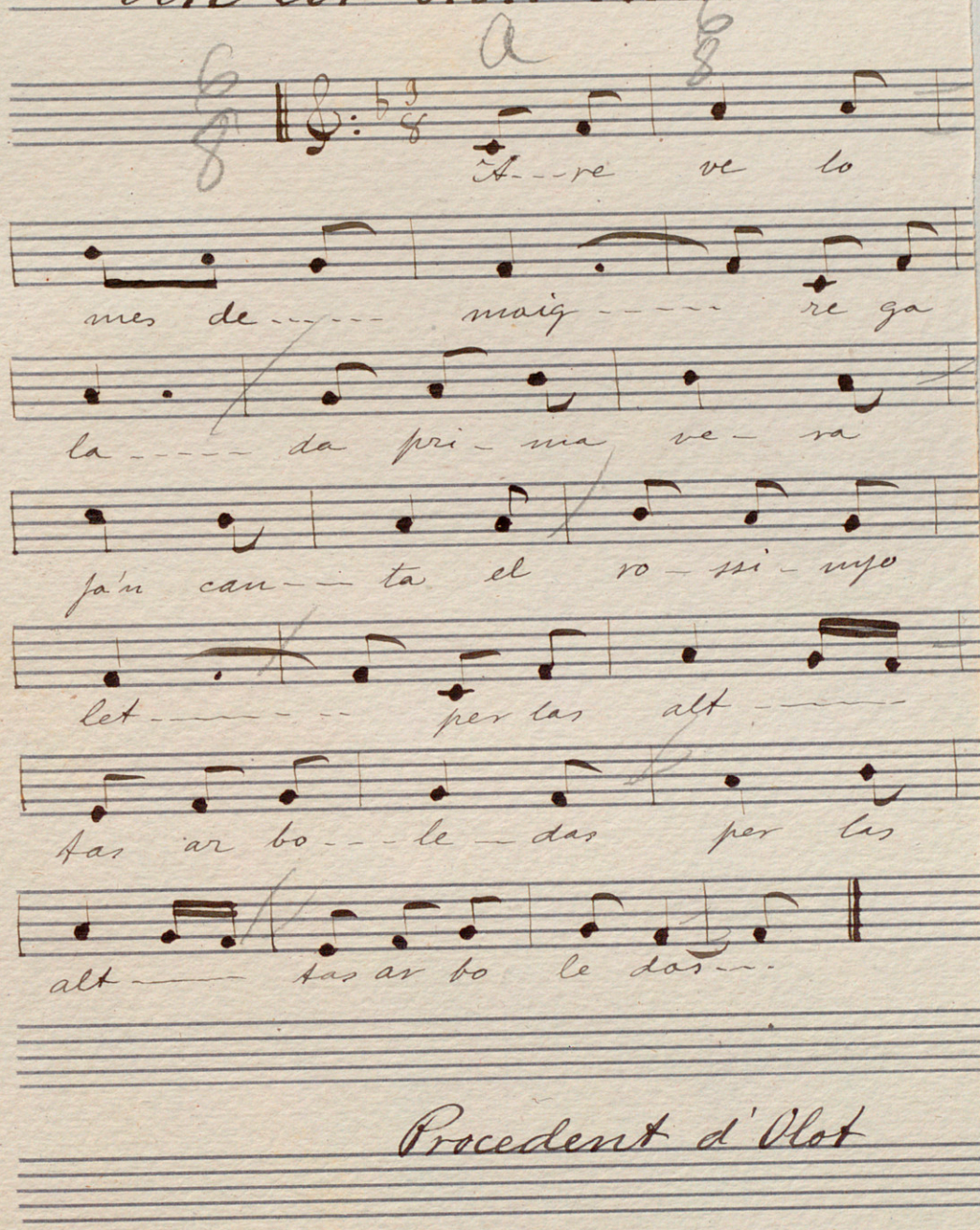

Procedent d'Olot

73

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

El pobre passetjant.

Un dia 'm passejava — carrer amunt y ~~carrer~~ avall
ja 'm encontro tres nineta — tres ninas galáns.

Me 'l tornan galán
daridera
Me 'l tornan galán.

Jo 'ls en dono el bondia — y me 'l tornan xiulant.
— "Feuli caritat senyoras — á un pobre passetjant;"
"No li fessen del més negre — feuli del més blanch.
La senyora es carinyosa — ni baixa un pa blanch."
— "No es pas aixó senyora — lo que demanam
Demanam la carretera — per anar á Oran."
— "Baixa baixa Marieta — ves fins el portal"
La filla ni es atrevida — passa més endevant.
— "¿Per serviruse senyora — ahont teniu el galant?"
— "Mon aimant es á la guerra — soldat de cavall.
Sempre estich ab gran cuidado — si m'el mataran."
— "No vos el mataran senyora — qui es al seu devant."
A casa la seva aimada — tot seguit s'en van
— "Adéu siau pare y mare — y tots els meus jermáns.

Si nibaquessin casadeta — Al'edat dels quinze anys
Are no'n seria dada — ab un passetján
— "No soch passetjant senyora — que soch rich maroxan"
"Anemsen amor men, — que'l temps va passant"
— "Adeussian pare y mare — tots adeussian;
Que es aquet el men amor — el que més'm plan."

Me'l tornan galán,

Darideta,

Me'l tornan galán

Recullida à Olot.

El pobre passetjant

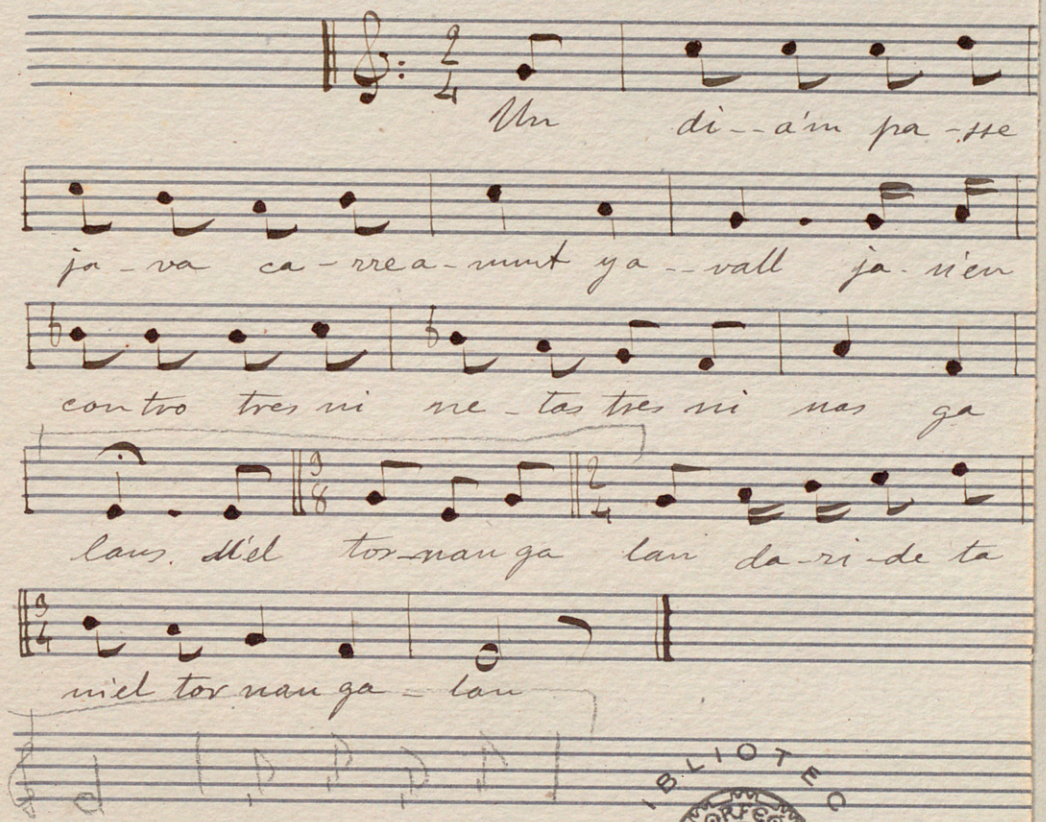

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedència d'Olot

74

L'anguila maresa

Pujarem costas amunt — dret à Sut Grau y als Angels
No direm res à ningú — sinó escorfollar bochacas.
Respost
Lo que ni aconsola à mí — es l'anguila maresa
Si l'han agafada à l'Urgell — per alla à prop de Manresa
Ni varen llevar lo cap — dins ni feyan una Iglesia
Cent personas caben dins — totas son gent de noblesa
Ja'n tocaban un ballet — y el cargol molt be'l ballava
El llimach per tot detrás — també'l repuntajava
El galápatu els hi diu — si'l volen à l'entrada
Galápat ja pots venir — que tots tres ballarem sardana

+ Trali-ra-ri lay
Trarilom, traylom, traylare
Tralirarilom

BIBLIOTECA
ORFEO CATALA
BARCELONA

Procedent d'Olot

219

L'anguila maresa

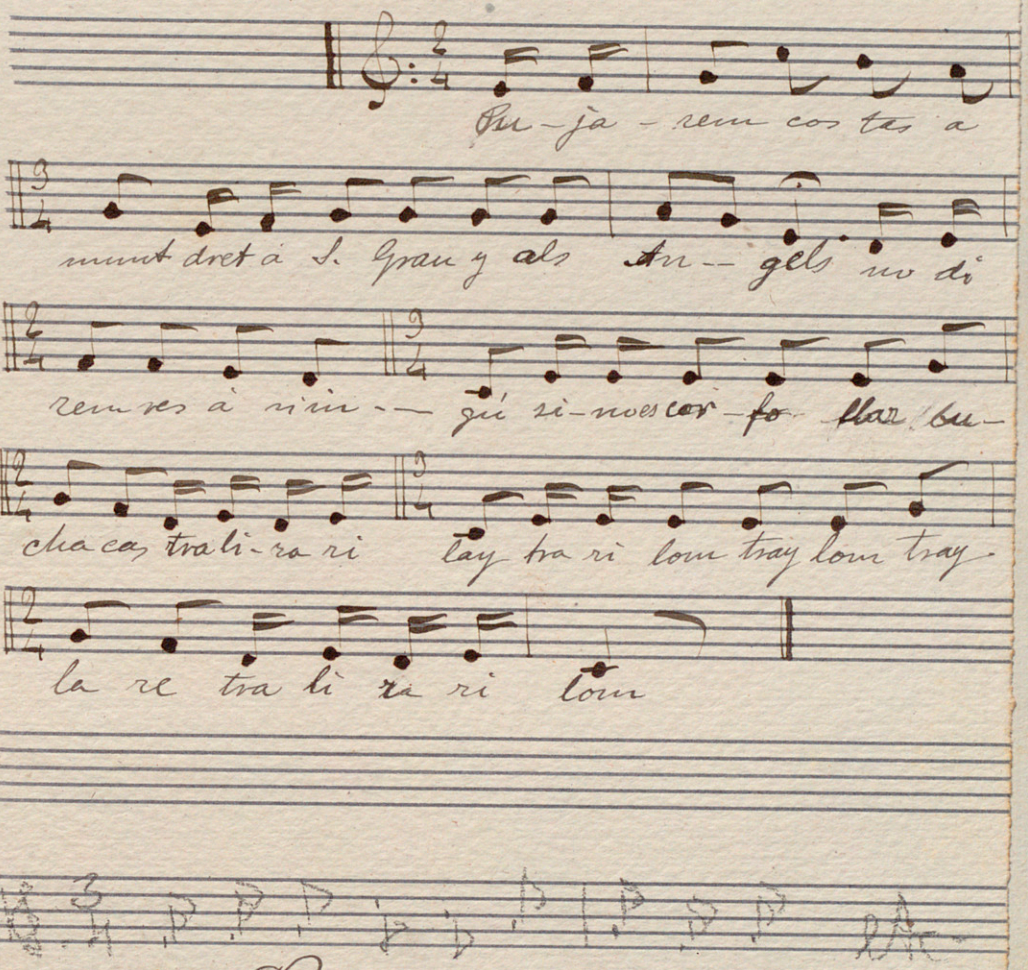

Procedent d'Olot

75

¿Ahont anéu Mare de Deu?

— "¿Ahont anéu Mare de Deu? — ahont anéu tant arriscada?"
— "Aqui à baix ab un vehinat — que una dona mi demana"

Dalt del cel,

Dal del cel tinguém posada

Dalt del cel.

— "No hi anéu Mare de Deu — que es una dona molt rara"
— "Ab aquestas vull anar — que tothom las desempara.
Diu, qu'ha nascut un infant — més bonich que l'aigua clara.
L'anirán à batejar — à las fonts de Sta Clara.
Sut Joseph sera padri — Sta Clara la comare.

Dalt del cel,

Dalt del cel tinguém posada,

Dalt del cel.

BIBLIOTECA ORFEO CATALA BARCELONA

Procedent d'Olot. 221

¿Ahont aneu Mare de Deu?

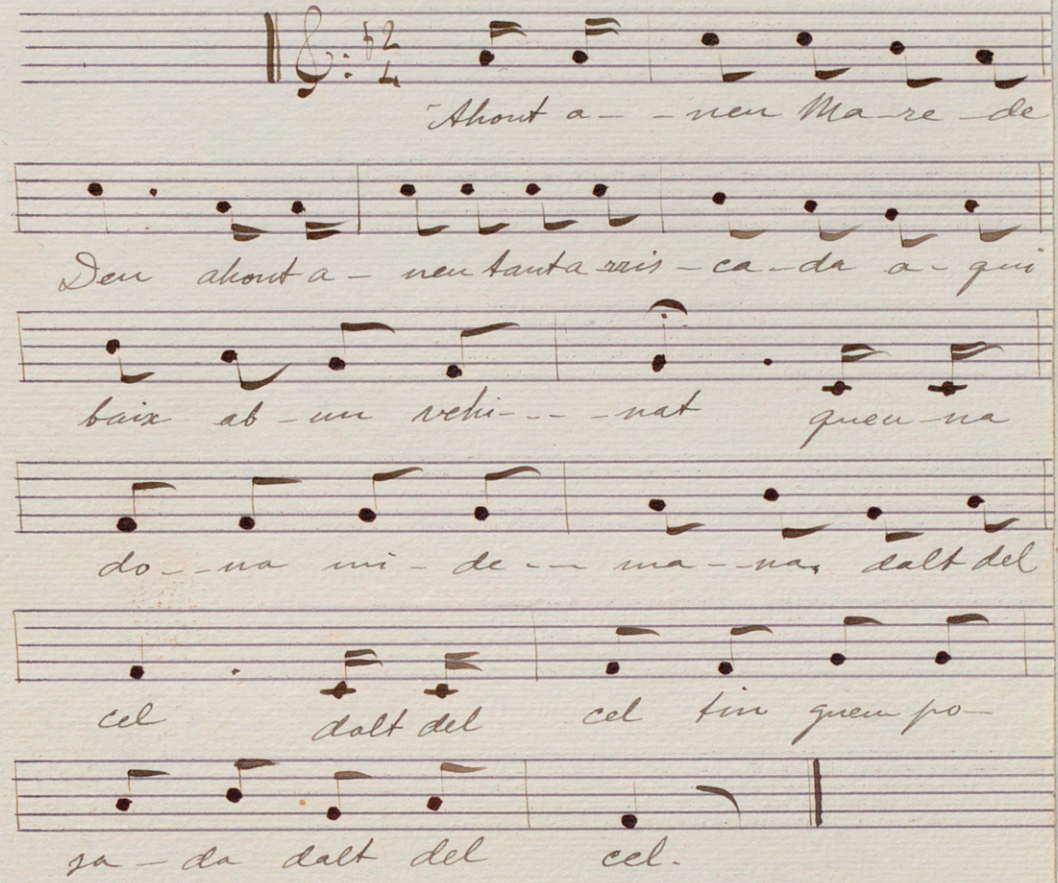

Procedent d'Olot.

222

76

La dama desconeguda

Si n'han fetas balladas — al rost de Sut Francesch
Si n'i ha aixit una dama — que no saben qui es.

Sona viola, sona
sona lo ball cortés.

Las robas qu'ella porta — no saben de qué es,
Dotze sastres que li tallen — y à cosi vintitrés.
Quant las robas ne son fetas — ja la dama no hi es.
Dihuent que se l'ha emportada — el traydó del francés

Sona, viola, sona
Sona lo ball cortés

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

Nota: [Lo rost de Sut Francesch es el nom d'un turó del voltant d'Olot.] (Nota del col·lector)
Procedent d'Olot

La dama desconeguda

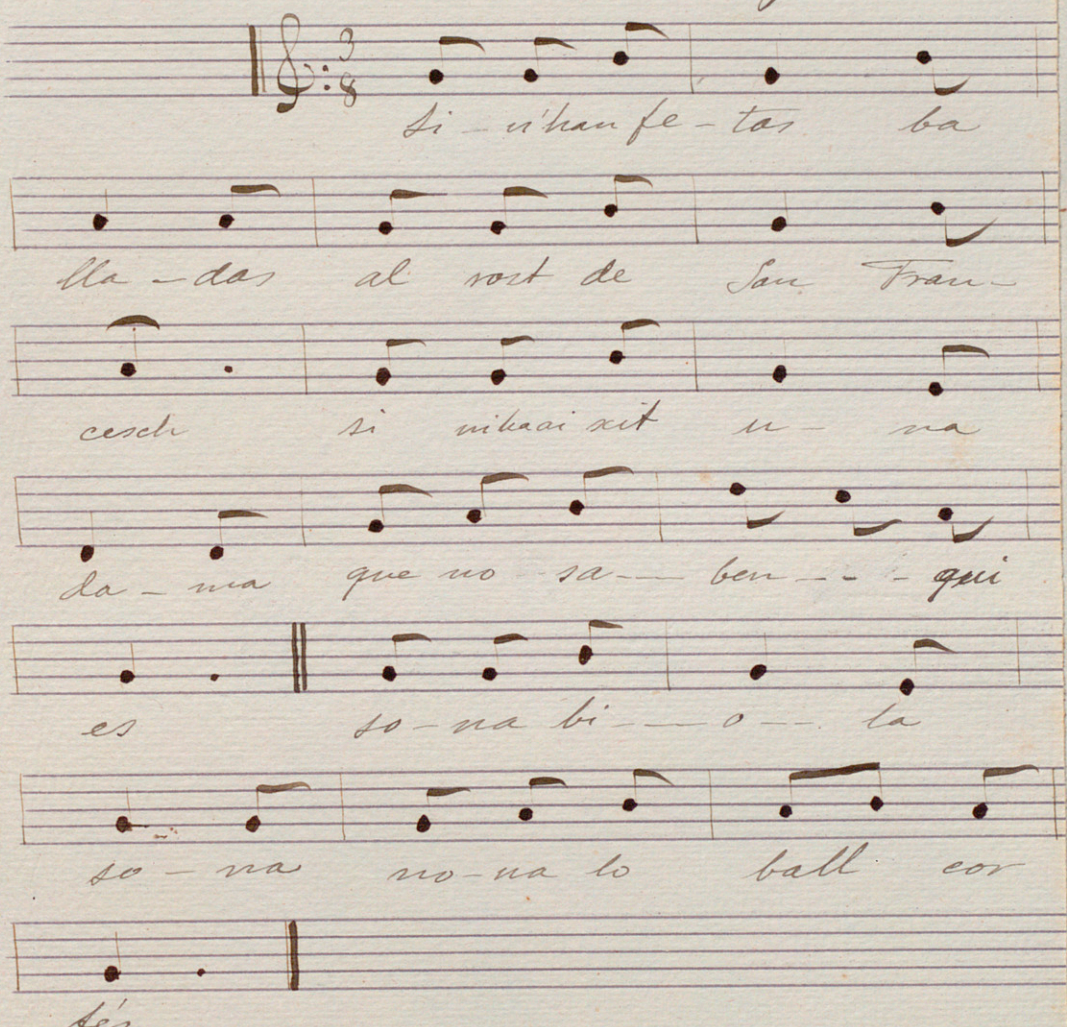

Procedent d'Olot.

224

77

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

La muller de D. Alberto

— "Si poqués venir una noche — la passaria sense + gens de por."
— "Jo be vindria una noche — per una y dugas, y tot."
— "D. Berto se n'es anado — á montanyas de Lió
Be sé'l mangeus sin els cuernos — y altres animals ferons."
Mentres diu eixas paraules — D. Berto á la porta fou.
Ab un pen fou á la porta — y ab els brassos al baleó.
— "Baixa á obrir Roseta y alma — rosa de primer valor."
Y en baixant de l'escala — ja'n transmudava 'l color,
Y al obrir de la puerta — ja'ls transmudava pitjor.
— "Donchs que tens Roseta y alma — rosa de primer valor?
Estás tocada del vino ó tens el mal de l'amor"?
— "No estoy tocada del vino — ni sento el mal de l'amor
Que soch perdut una llave — del més alto mirador."
— "Si l'hats perduda de plata — d'or fino tel faré jo."
— ¿"De qui es aquell chavallo"[1] — que porta la sella d'or"?
— "Vostre es, marido, vostre — mon pare vos le envió."
— "Gracias ne dono á ton pare que de chavalls ja'n tinch jo."

225

[1] tal com ho pronuncian

— ¿De qui es aquell chico — del més alto mirador?

— Aquell ni es el meu hermano — el meu hermano mayor.

— Si aquell fos el teu hermano — bé l coneixeria jo?

— Que baixi, que baixi D. Carlos — que peleyarem los dos

Si D. Carlos paleyaba — D. Berto encara pitjor.

Procedent d'Olot.

226

La muller de D. Alberto

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

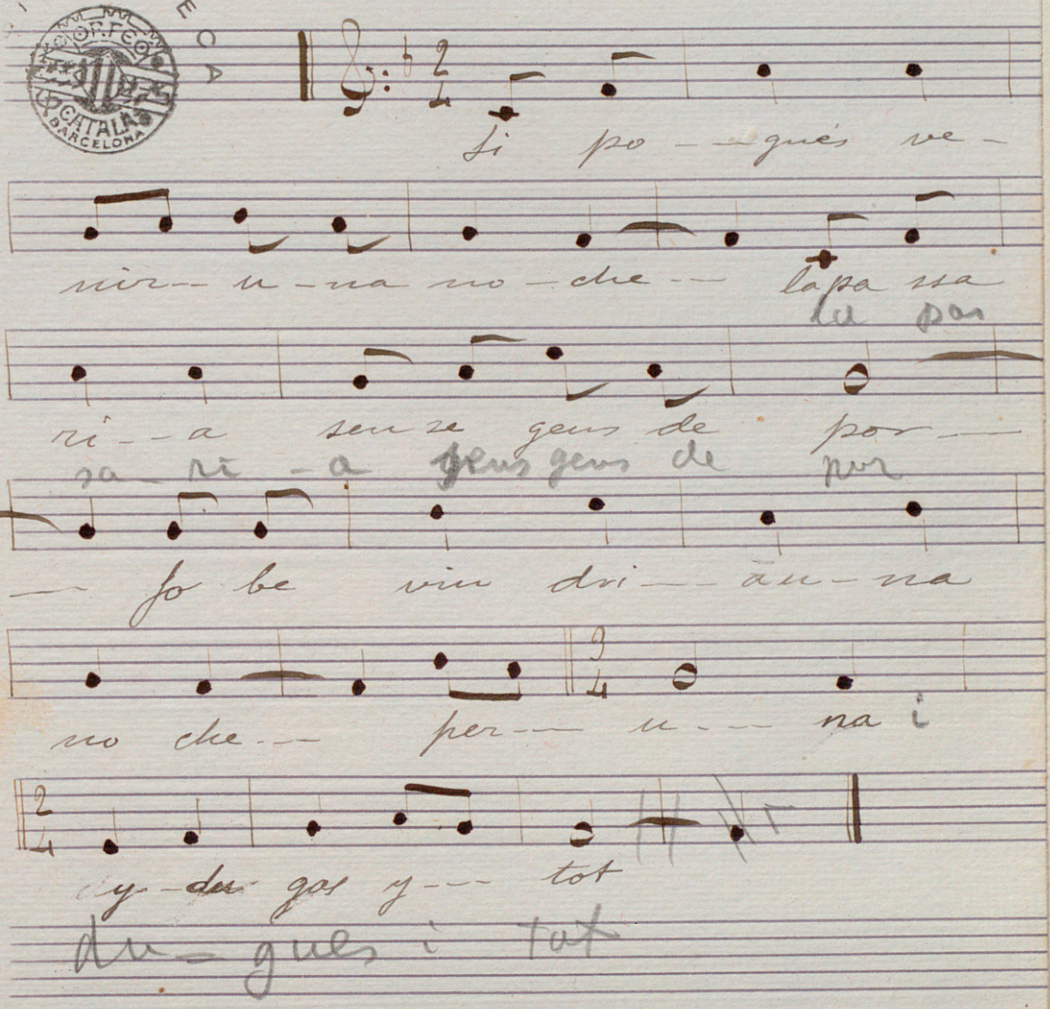

Procedent d'Olot.

78

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Una carbassa més

"No t'espantis tu, pagés — te'n cercaré una pubilla
Si l'irem á demanar — ab tota bonra y cortesía.

Adéu, pagés del Montmany
Que del Vallés n'ets la rissa

"Allí á la plana de Vich, — á una casa molt rica,
Direm si tenen moltons — que pera comprarne venía.
L'amo respongué que sí, — que de molt bons en tenía.
— "No veníem no pels moltons — que veníem per la vostra filla"
Ella qu'ho ha sentit — en finestra n'es aixida.
— "¿Qui es aquet jovenet — que diu qu'ha mi'm pendría?
— "N'es el pagés del Montmany — per devall de la Garriga".
— "Pare no mi hi prometéu perque no mi casaré.
En té més llana al clatell — que las ovellas de cria;
Porte més carbassas ell — que un carro no portaría"

Adéu pagés del Montmany
Que del Vallés n'ets la rissa

Procedent d'Olot.

229

Una carbassa més

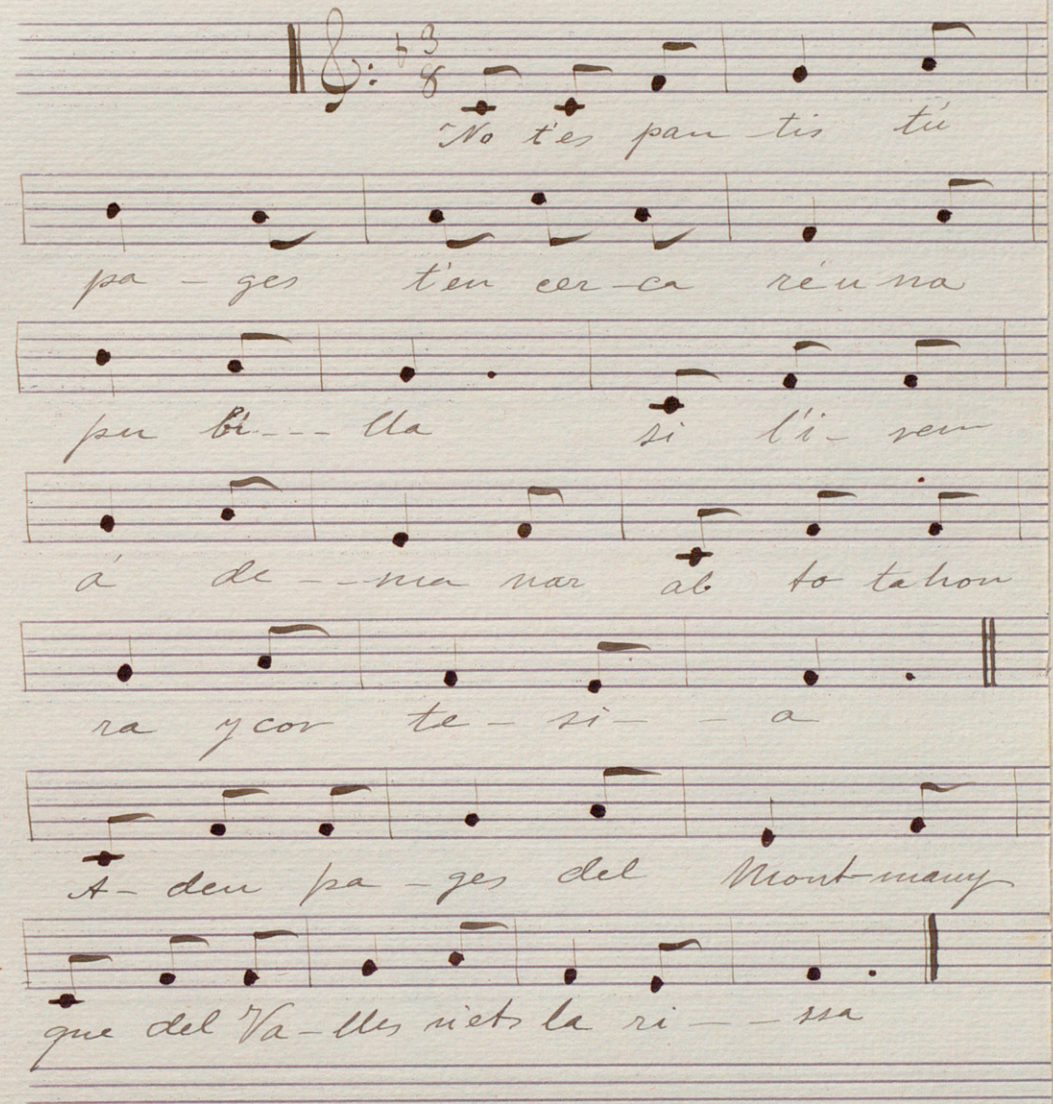

Procedent d'Olot

79

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

El segador

N'han baixat tres segadors — N'han baixat de la muntanya
N'han baixat à l'Empordà — à segar una temporada

Adiós,

Adiós, Pepa galana

Adiós.

Quant ne son à mig segar — un dels tres ja sospirava.
— "¿Qué sospireu vos jovenet — de qué sospireu vos are"?
— "Passo penas del amor — y trevalls de l'enamorada".
Ella que ho ha sapigut — n'hi ha enviat una carta;
Que deixés està'l segar — y 's pugés à la muntanya.
Que'n viuria tant regalat — com el peix dintre del aigua.
Segadó aplega'l serró — y la fals molt ben plegada.
Quant ne es al pont de Ripoll — n'encontra l'enamorada
— "Enamorada Deulaguarti — rosa fresca y regalada:
Jo are vinch à cumplir — la carta que m'has enviada.
— "No t'hi dit pas aixó nó — t'enviat qu'era casada".
Ja s'arrenca un punyal — y li'n dona punyalada
Ab una ja n'tingué prou — que del cor l'ha atravessada

—"No burlarás traydora nó —de mi una altre vegada."

"Adiós,

Adiós, Pepa galana, adiós.

"Aquesta cansó es arreplegada á Olot.

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

El segador

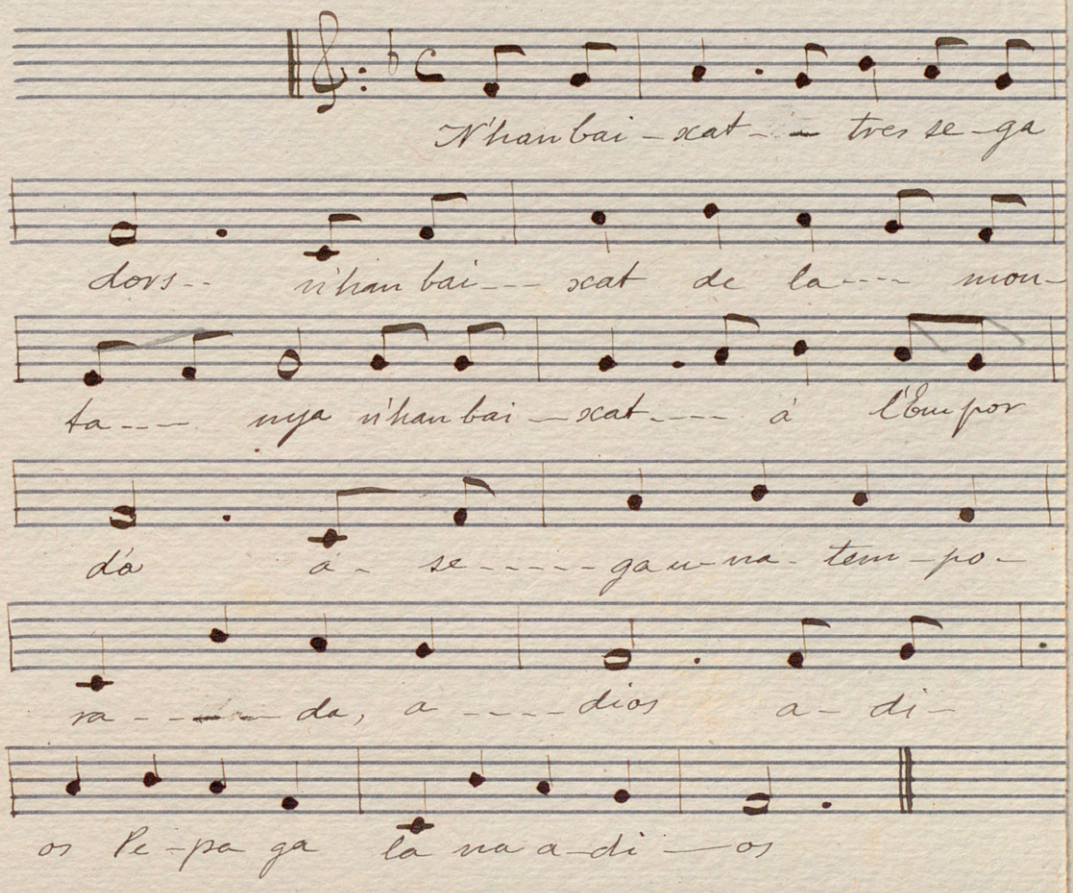

Procedent de Olot.

233

80

17
18
17
52

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

El matrimoni fals

Passejantme per ciutat — à Barcelona una tarde
Vaig sentir una trista veu — puntajant una guitarra.
Feyà'l so molt destrempat, — dugas cordas l'in mancaban.
— "A mí no'm pesan grillóns — ni tampoch cadenas malas.
A mí'm pesa, als quinze anys — som quedat sens pare y mare.
Una tía que jo'n tinch encomanat hi estava.
Ha posat l'amor en mí, — tot lo que podía darme.
Men feya anar ben vestit, — també bonas botonadas.
No hi habia res al mon — que jo no hi dongués passada.
Passant jo pel seu carrer — bonas fletxas ni en tirava,
Y jo de bona voluntat — també alguna ni en tirava.
Son pare ho ha sabut — ja no vol que ab mí se case
No volen que's casi ab mí — perque dihuent que es cosa rara".
— "Si me n'han dat un concell — de deixá al pare y la mare;
Que'ns habiam d'endur — de casa l'or y la plata,
Y també la tassa d'argent — y tot lo més bo de casa".
"Si me n'hant dat un concell — que'ns anessim à Fransa
Que correguessim pel mon — com dos matrimonis falsos

235

Allí varem passà algun temps — que la gent ja murmuraven
Ens volían els papers — els papers que no portavam
Ell n'ha fugit una nit — à n'ella ja l'han agafada
L'en fican à la presó — gran sentencia m'han dada.
Si m'fan cuatre quarters, — y el cap à una altre banda.
El cap es al Portal Nou — tancat dins una gabia.
— Si volèn saber d'hahont sou — sou d'allà ahont m'han batejada,
Sou filla de Barcelona — vila noble y regalada.

Procedent d'Olot.

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

80

El matrimoni fals

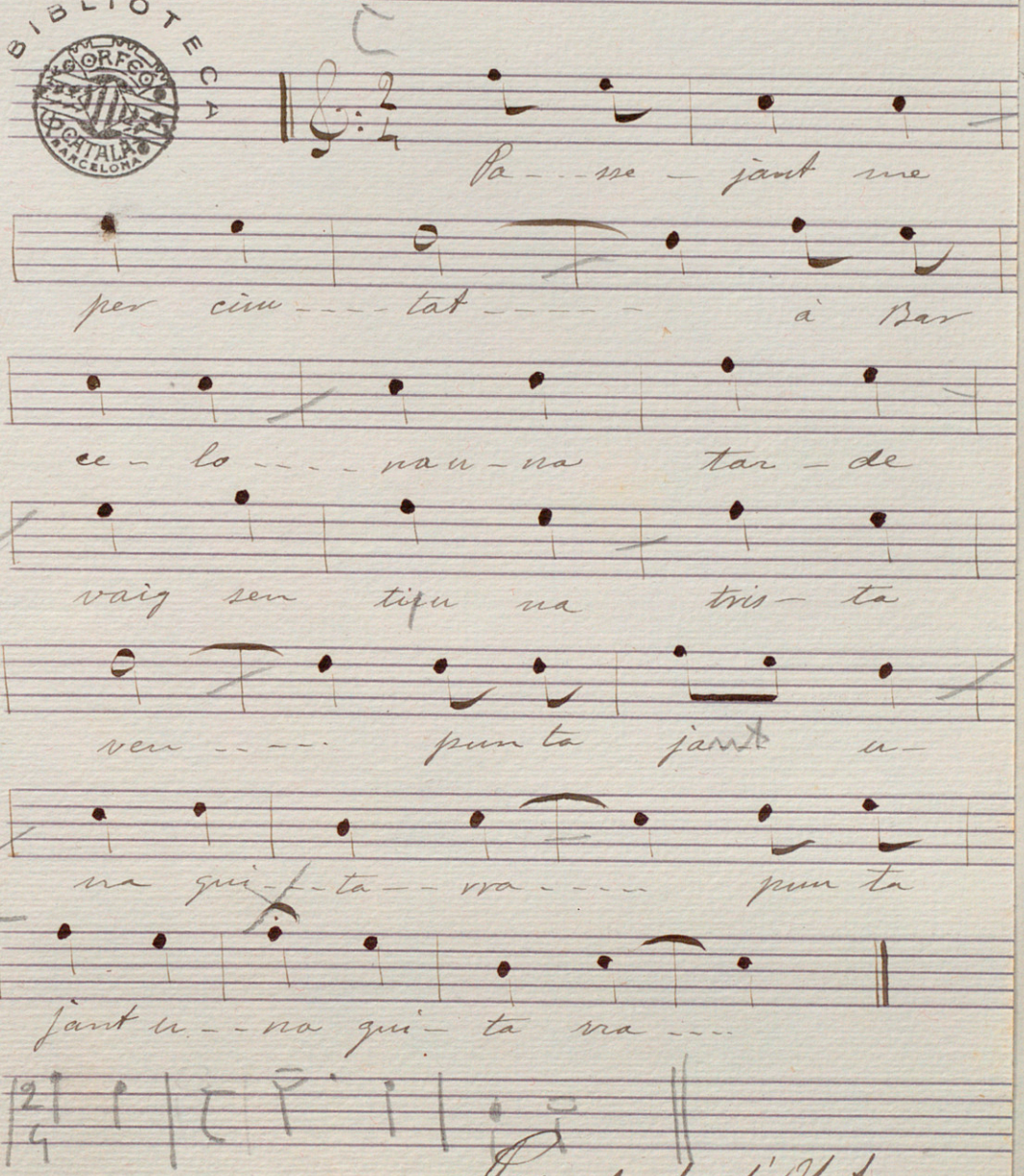

Procedent d'Olot

69

237

81

BIBLIOTECA
ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

El Compte de l'Aronge

El Rey n'ha fet escriure — birondón, birondón birondeta
~~El Rey n'ha fet escriure~~ — al compte d'Arongé.
Que te d'anar á la guerra — y ell no hi vol aner.
Te la dona bonica — no la'n gosa deixer.
Com veu que hi van per forsa — se n'ha determiné.
L'encomana á n'els sogres — que l'engovernin be
— "Adeussian amor — ben prompte tornaré."
"Tornaré per la Pascua — ó per la Trinité"
La Pascua n'es passada — la Trinité també
La dama es en finestra — veure el compte si vé
Ja'n veu venir tres patjes — tots vestits de dolé
— "¿Ay patjes los meus patjes — qué'n venin á porté"?
— "La nova que vos porto — no la volguén saber."
"Assenteuvos en cadira — que ja vos ho contaré.
El compte de l'Aronge — n'es mort y sotarré
N'hi han feta la fossa — al peu d'un orangé.
A la branca més alta — hi canta l'esparvé
A la branca més baixa — el rossinyol també."

Dihuent en son llenguatje: — "Dama que hi fas aquí?
— "Espero'l meu marit — qui es sotarré aquí"
— "¿Qué pagarías dama — de tenirlo á n'aquí"
— "Pagaría Tolosa y la meitat de Paris"
— "Tolosa no n'es vostre — qu'es del vostre marit."
— "Pagaría un riu d'aigua — que'n fa corra tres molins:
L'un de sucre y canyella — l'altre de l'or més fi,
L'altre es de las ninetas — que agradan als fadrins.

/ Biriondon, biriondon, biriondela.

Recullida á Olot.

81

El Compte de l'Avonge

BIBLIOTECA ORFEO CATALÀ BARCELONA

El Rey n'ha fet es

criu re bi_ron don bi_ron don bi_ron

de_ta el Rey n'ha fet es_criu_re al

Compte d'A_von_gé Que

te_d'a_nar à la gue_rra bi_ron

don bi_ron don bi_ron de_ta que'n

te d'a nar à la gue_rra y éll no hi vol á_

ner

Tant se torna al 𝄋 com à dalt.

241

Procedent d'Olot

82

BIBLIOTECA
ORFEO CATALÀ
BARCELONA

En Joan y la Rita

De tantas que'n tinch — no se quina pendrer
Si pendré la Rita — ó la Magdalena
Trom lay-rà la ra lay,
O la Magdalena.
Val molt més la Rita — que'n te l'amor ferme
Com n'estich malalt — élla m'en ve á veurer.
A l'espona del llit — élla si assenta.
— = Denvosguart Joan, — donchs com va la febra = ?
— = A mi m'han sangrat — ja m'en pots ben creurer =.
Si allarga la ma — l'in don una prenda
+ A L'altre ma un mocadó tot brodat de seda:
+ Ni don una anell d'or, — de la pedra verda
Trom lay-ra la ra lay
De la pedra verda

243

Procedent d' Olot

En Joan y la Rita

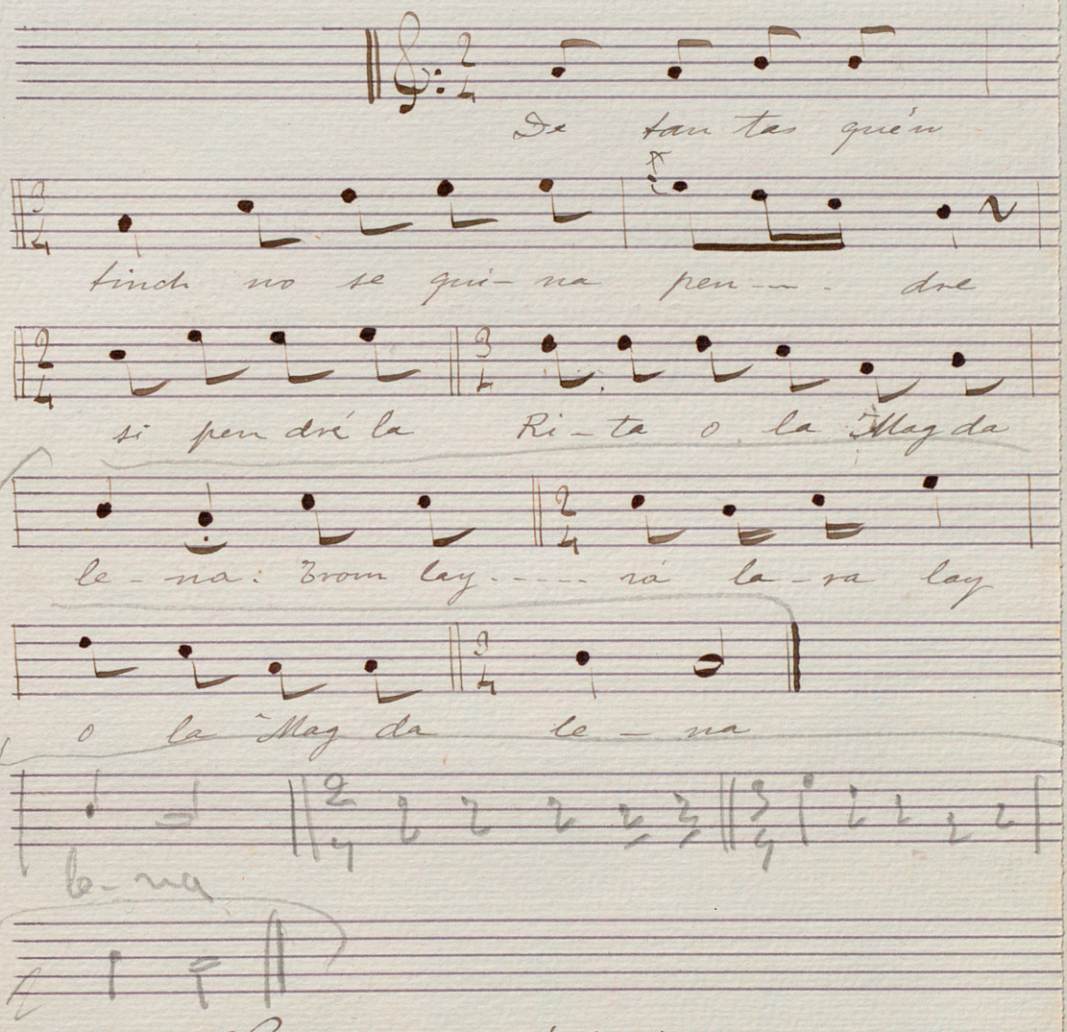

Procedent d'Olot

83

El cavaller viudo

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Tota la ciutat tenia – per poguerme passejar,
¡Sens tenir qui m'aconsoli – sino trista soletat!
Viurer, viurer cavallero
Viurer, viurer y no morir.

— =¿Ahont aneu, vos, cavallers – trigabau tant de venir=?
=¿Ahont aneu, vos, cavallero – ahont aneu tant dematí=?
— =Vaig à veurer à ma esposa – fa molt temps que no la he vist=
Quant s'ha sapigut la nova – ell ja s'era pel camí
— La teva senyora ha morta – que jo la he vista morir
El dia del soterro – jo l'ofici vaig oir.
A tothom donan candela – à tothom menos à mí.
Las sevas criaturetas – jo totas las vaig vestir,
Y las finestras de casa – jo bé las vaig cubrir.
— =Jo vull veurer à ma senyora – y que mi sapigue morir=

"Ab la punta de l'espasa – la sepultura li'va obrir
– "Jo vull veurer ma senyora – jo mi vull despedir".
– "Aixécat, aixécat ma senyora; – aixécat, per la mort de mi"
– "No'n pot ser mon cavallero – que no'm podria tenir.
Si teus algun fillet – pósali el nom de mi
Que quant lo cridarás – t'en recordarás de mi.

Vidal

Procedent d'Olot

246

El cavaller viudo

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

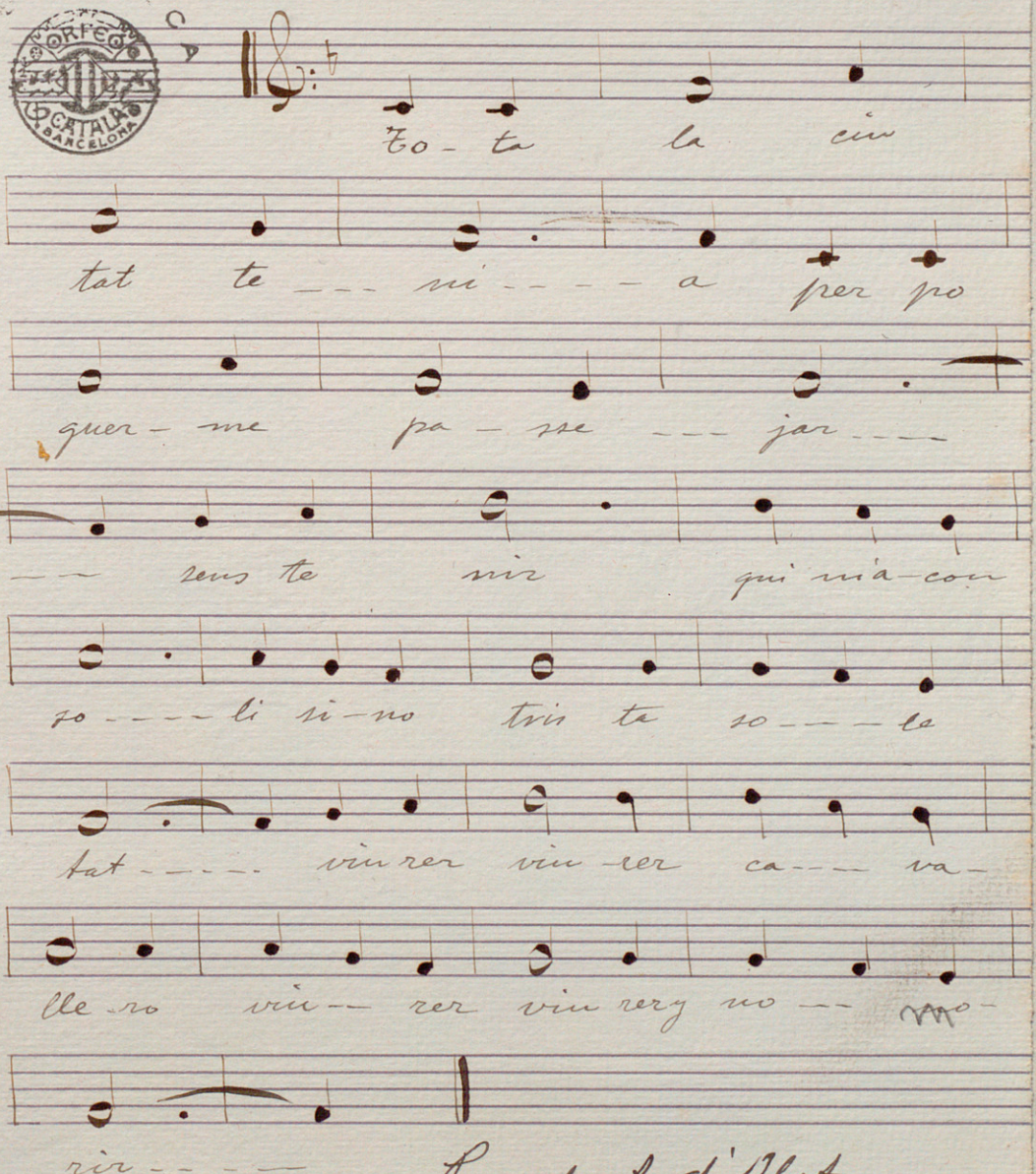

Procedent d'Olot

247

84

La bona mossota y el frare

La bona mossota — bon matí s'llevá,
Agafa los cantis — y á la font s'envá.
Ay, mare, aquet frare
May mi enganyará.

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Mentres els omplia — un frare hi arrivá.
—¿La bona mossota — del aigua m'en vol dar?
— Ni per ser bon frare — prou li costará:
Es fica ma en bottaca — cent duros n'hi da;
— Ni per ser bon frare — ni aquí prou hi ha.
Torna á obrir la bossa — altres tants ni da;
— Ni per ser bon frare — ni aquí prou ni ha:
Baixa de cavall — la mula ni da
— Ara jugueu frare — qui més correrá,
Vos per las costas — y jo pel bon plá.

Y al baixar d'un marge el coll s'entrencà

Ay mare aquet pare

May m'enganyarà

Procedent d'Olot

250

3
8

84

La bona Mossota y el frare

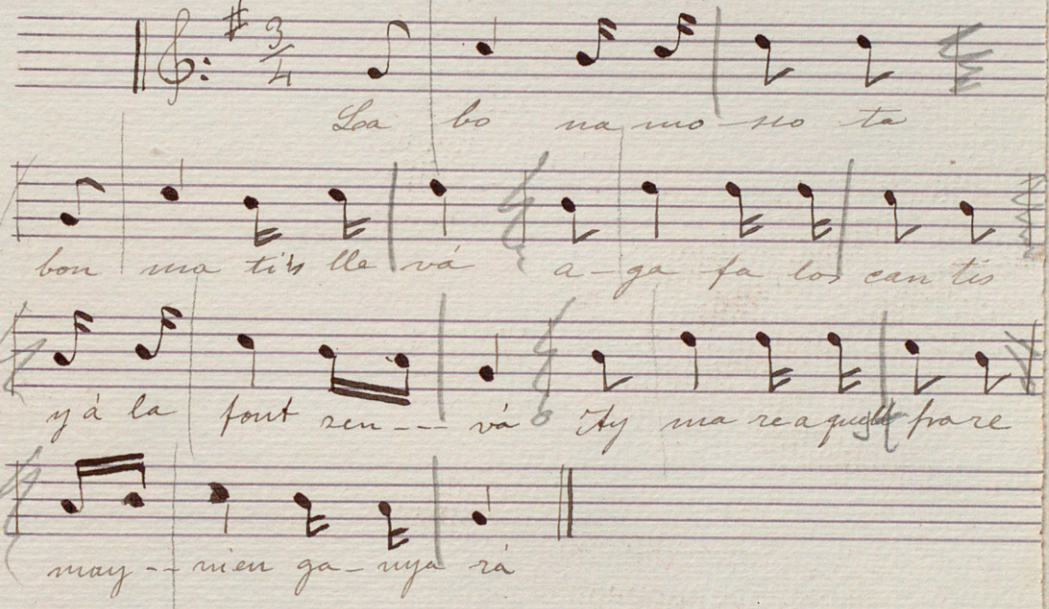

BIBLIOTECA
CORREOS
CATALUÑA
BARCELONA

Procedent d'Olot

251

85

¡Terra de San Feliu - - - - - -

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

¡Terra de Sant Feliu — terra de grant ufana!
No es que jo 'n siga filla, — la mare hi es enterrada.
¡Adéu galant terra adéu!
¡Mal haja qui t'ha criada!
Terra de Sant Feliu: — A Castelló fan balladas
No las fan pera mi — que las fan per una altre
Com no tenia mare — n'era mal inclinada
En cosas del festeig — n'era ben ensenyada
Un que 'n tinch — ni ha dit una paraula
— = Veges aquet fadri — veges si t'agrada =
Ell me n'ensenya un — jo men mirava un altre.
El dia que 'm van casar — malament l'empleavan.
Passavam el Collet — el vent nos enarbolava,
Feya un temps borrascós — com una tramontana.

Anem à la rectoría — à fer la cabalcada.
A n'un pedris que hi ha — jo mi som assentada.
De cinch llits llits que ri hi ha — à tots ri hi ha una bánna.
L'endemà al demati — la gent s'ho emportava.
Soleta vaig quedar — soleta, ab el cobre palla
El japó ~~nupcial~~ nuvial — per coixi mel posaba
I el vestit nuvial — per sobre ni el tirava
¡Miréus qu'in casament — tant bo, que'm figurava!

¡Adéu galant terra adéu!
¡Mal haja qui t'ha criada!

Procedent d'Olot

254

85

¡Terra de Sut. Feliu

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

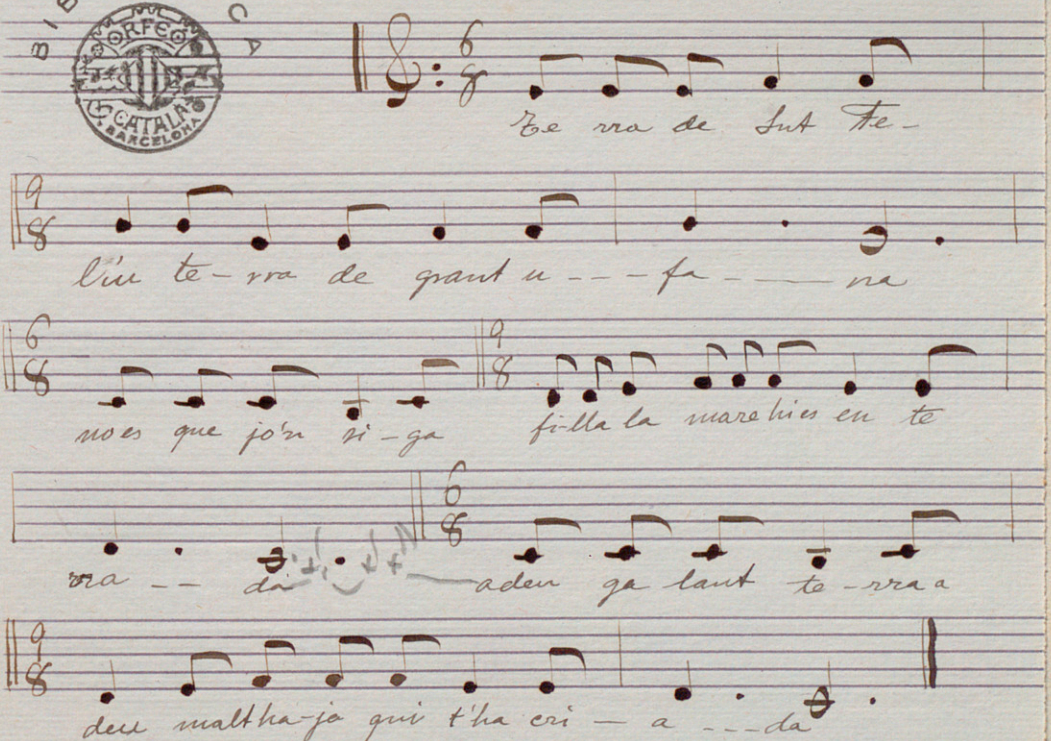

Procedent d'Olot

89

86

L'Agneta del Grié.

Ay, pares qué n tenim fillas — casculas á qui els agradi;
Si no volen ser pagesas — fen que sigan vilatjanas.

bon amor,

¡Cuánta de pena tú m'en donas
dins del cor!
Dintre del cor y las entranyas,
dins del cor

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Casculas ab un corder, — serán ben acordentades;
Que ab el pel de son bigoti — en fan borras y morrayas
Per amorrahi el chevablo — del herén Plana de Matas
¡Ditchosas son las minas — que poden ser pladejadas!
Que ab el vent de las faldillas — fan petá las argelagas.
Fadrinets que festegeu — no hi aneu á la montanya,
Que l'Agneta den Grié — hi te un festeig de durada.
L'herén Plana ho ha sabut — Promptament hi es baixada
— ² Agneta del Grié á Bilbal — be hi has d'anarhi

257

Ab el Vicari general — ve t'hi has de presentarti
El Vicari li va dir: — ¿A ni aquí ni hats dat paraula?
— "A ni en Coma de Borrassá — ab bon intent de casarme"
— "Lé heren Plana respongué: — A mi també me ni ets dada"
No me ni extranyo de tú — sinó de la teva mare
¿Si t recordas d'aquell día — y d'aquella matinada,
Qui estavam los dos tancats, cantats d'intre d'una cambra?

Bon amor

¡Quánta de pena tu m'en donas
dins del cor!
¡Dintre del cor y las entranyas
dins del cor!

Procedent d'Olot

258

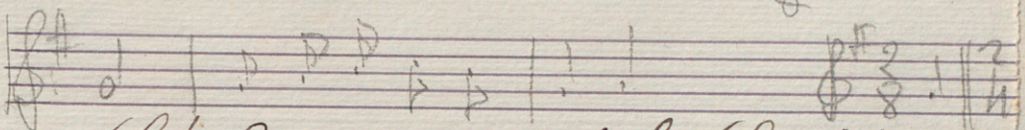

L'Agneta del Grié

BIBLIOTECA ORFEO CATALÀ BARCELONA

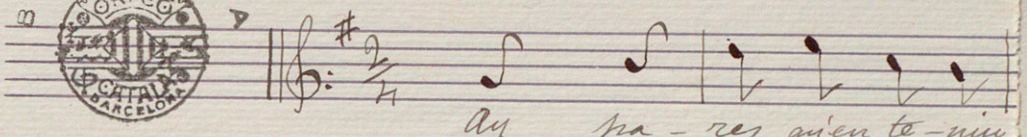

Ay pa - res qu'en te - niu

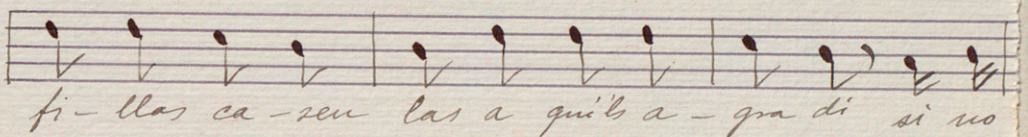

fi - llas ca - sen las a qu'ls a - gra di si no

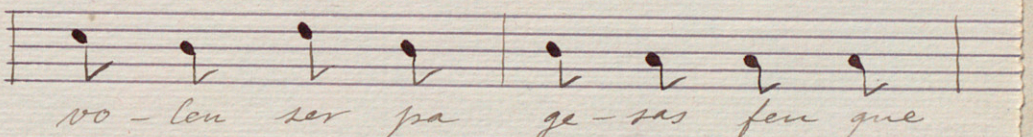

vo - len ser pa ge - sas fen que

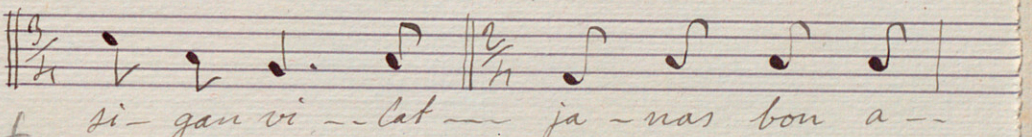

si - gan vi - - lat - - ja - nas bon a - -

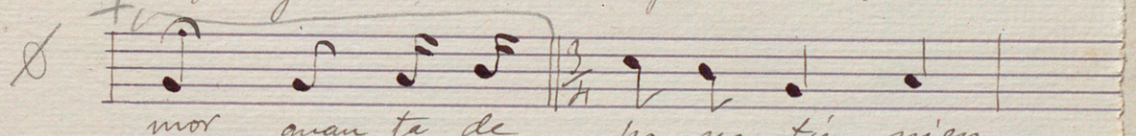

mor quan ta de pe - na tú - n'en

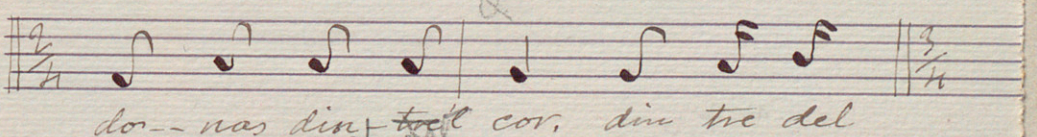

do - - nas din ~~tre~~ del cor, din tre del

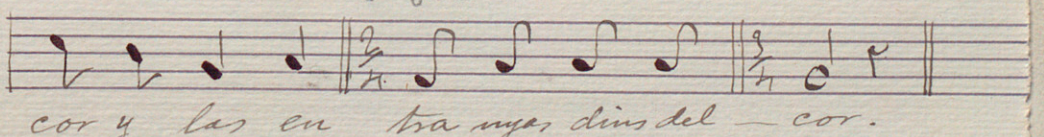

cor y las en tra nyas dins del - cor.

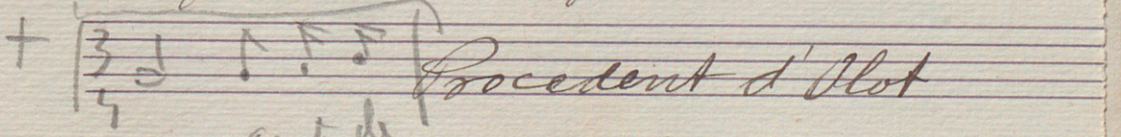

mor quanta de

Procedent d'Olot

87

D. Isidro

BIBLIOTECA
ORFEO CATALÀ
BARCELONA

Quant jo n'era petiteta — festejava á D. Isidro
El meu pare per contentarme — mel donava per marido.
¡Ay mont de Dios!
Tant bon punt van ser casats — prengueren molt mala vida
— Que si ho dich á n'el meu pare — dirá perque el prenía
Que si ho dich á la meva mare — de pena's moriría.
Que si ho dich á mas jermanas — son joves y no 's casarían.
Que si ho dich á mon jermá — te génit y mél mataría.
Y aixis val més que calli — que ni ho calli y que no ho diga.
No hi ha mujeres al mundo — que tingan el seny cumplido
Sinó aquellas que se callan — las faltas del seu marido.
Ja ni respongué una criada — de las tres que n'hi había:
— = Si jo fos de vos senyora — dintre del mar el tiraría =
D. Isido s'ho escoltava — del seu cuarto qu'escribía.
— = Cálla, cálla, tu, criada — cálla, cálla, criada mía;
Si no hi ha concells á casa — prous tú me n'hi posarías

Criado aplega la roba — y tùgat per despedida.

¡Ay mont de Dios

Procedent d'Olot

262

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

87

D. Isidro

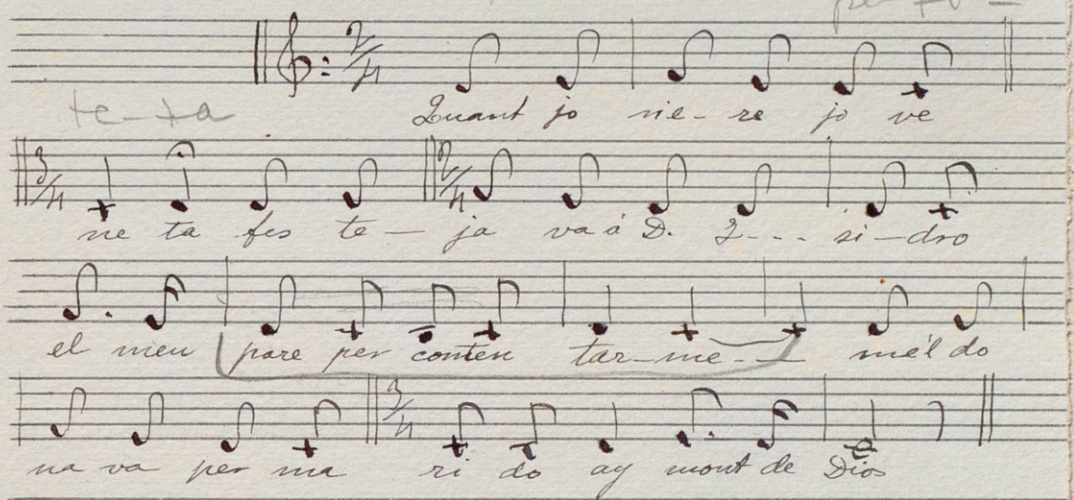

? pa. re con-ten-tant me?

mon pare

Procedent d'Olot

88

Diumenge de Rams

Are ve un S. diumenge — Diumenge de Rams;
Las taulas ne son paradas — de palmas y de rams.
A cada cap de taula — si ni hi había un banch
A l'un hi sen S. Pere — á l'altre hi sen S. Joan
Al mitj d'aquets deixebles — Jesus hi fa'l seu plan.
Jesús demana beurer — beurer ni van donant:
Sutje fel y vinagre — que ries lo més amargant.
— =Els hi enviaré un cástich — que s'en recordarán:=
=Faré aixugar las vinyes, — també los blats del camp;
Las criaturas xicas. — pel bressol morirán;
Els ancellets per terra — els molinés no moldrán.=

BIBLIOTECA
ORFEO CATALÀ
BARCELONA

Procedent d'Olot.

265

Diumenge de Rams

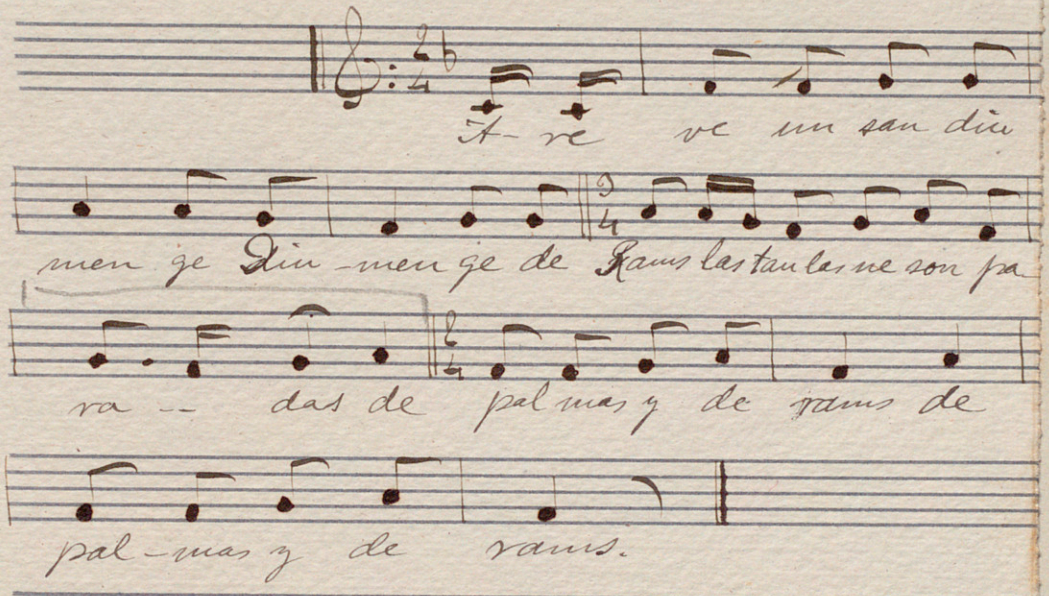

Procedent d'Olot

89

La Passió

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

¡Ay el rastre de la sangre — que'l bon Jesús ha derramado!
Tambe la Verge Maria — busca'l seu fill amado.
— ¿Qué hi fas aquí, tú mujer? — qué hi fas aquí llorando?
— ¿N'haurías vist passar — un hijo muy mal tratado?
— Dénme las señals señora — del vostre hijo amado
— N'es més blanch que la neu — més brillant que l'or y plata
Porta una creu en sus hombros — y una cadena arrastrada
Y una corona d'espinas — que'l seu cap atravessavan.
Per la calle donde iba — mare e hijo s'encontravan
Quant la mare vegé al fill — cau en terra y s'en desmaya
— Santos mios, santos mios — levanteu la mia madre
Sant Joan y la Magdalena — prompte s'en van al Calvari
De tant prest que hi arriben — ja estava crucificado.
Ja n'en posen en la creu — ja hi'n clavan els tres clavos

Ja ni'n donan la beguda — de sutje fel y vinagre.
Ja ni'n donan la llansada — en el seu diví costado.
La sangre que derramaba — en un cálzer l'han posada.
Senyor que se la beurá — en será molt venerado.
Será rey en aquet mundo — y en el altre coronado.
Ani aquesta oració dirá — tots los divendres del anyo,
Treurá una ánima de pena — y la seva si está en pecado.
Diren un Parenostre á la Verge Soberana
I també un Credo — á + Cristo + Crucificado.

Procedent d'Olot

268

89

Sa Passió

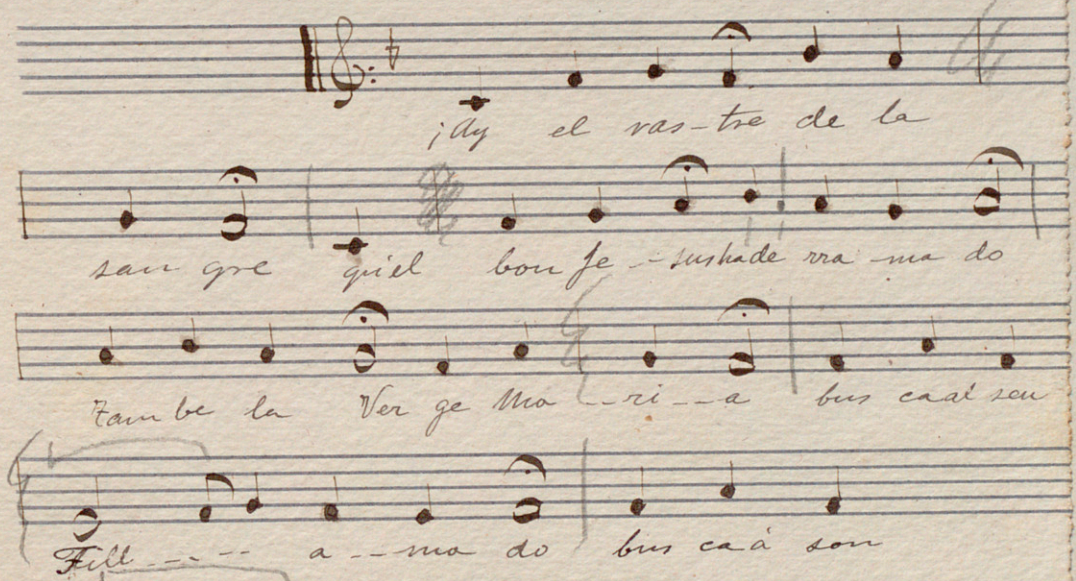

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent d'Olot

269

89

90

La muller del jugador

Mon pare me m'ha casada — ab un home jugador;
jugaria nit y dia, — jugaria el meu amor.

¡Ay, l'amor que me'n te de rendida!
¡Que rendida m'ien te l'amor!

La seva mare l'aconsolava — filla meva del meu cor,
Si no tens ningún diners — or y plata ja tindrs jo.
Anirem à parar botiga — à la plassa del Rossellò;
Botigue de sabatetes — y de llanas de tot colo.
Y en comprarem un clavatto — per anarà passeig los dos.

¡Ay l'amor que m'ien te rendida
¡Que rendida m'ien te l'amor.

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent d'Olot

271

La muller del jugador

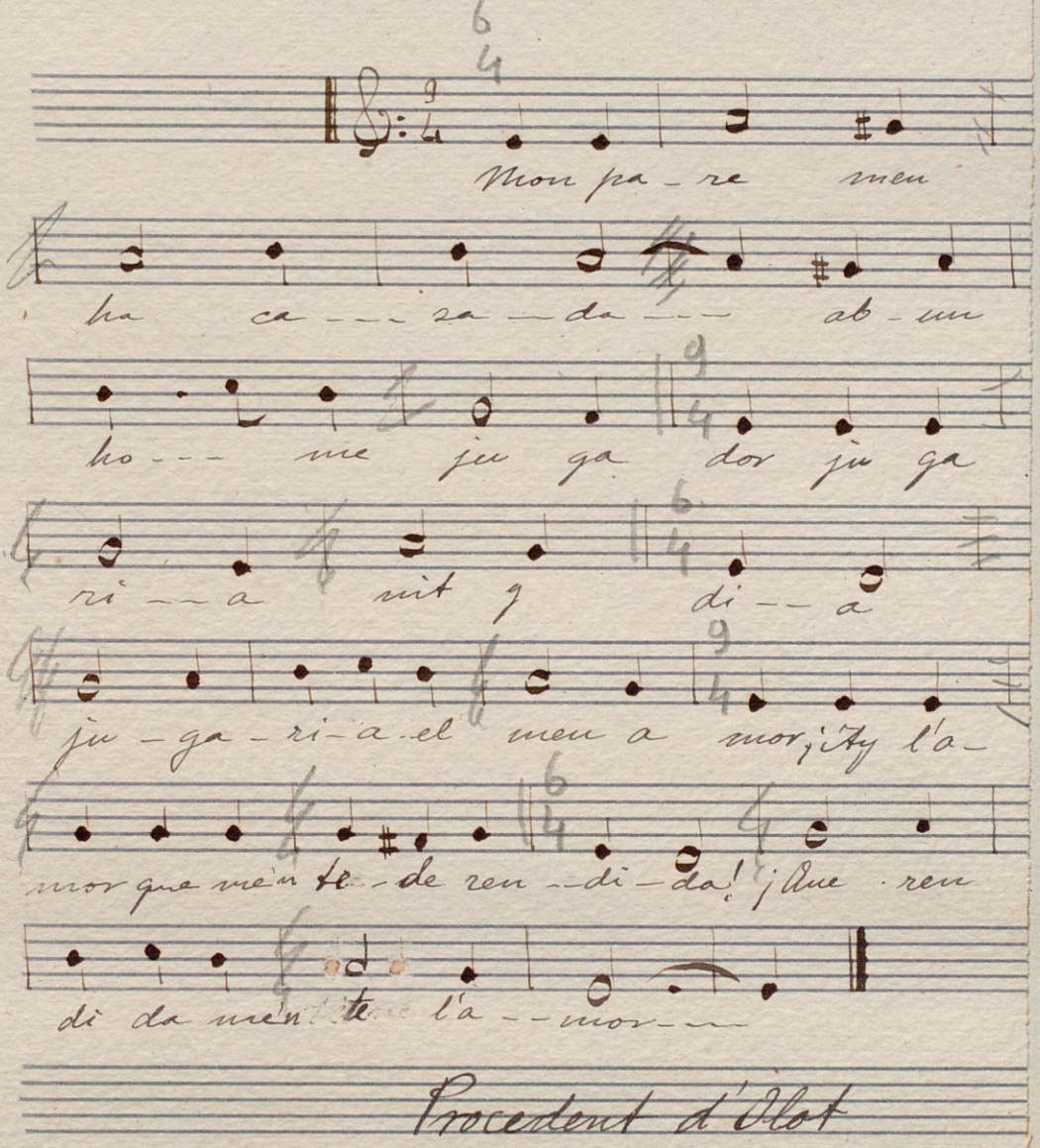

Procedent d'Olot

272

91

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

El Tinent de guerra

Als quinze anys ja soch soldat — als setze ja ere Quefe,
A ni els disset Coronel — y als divuit Tinent de guerra.

¡Amor meva!
¡Amor meva!

Encare que siga Tinent — el meu cor may ni está alegre
Perque sempre está pensant — ab aquella hermosa donzella.
— "Mira, te la casarán — mentres serás à la guerra."
Al cap dels set anys — ja se ni han plegat las guerras
Se ni han tencat els cuartels — Cada's cu à las sevas terras
Els casats ab las mullers — els fadrins ab las donzellas
Ja tinch carta del meu Rey — per anarmen à mas terras.
Passant jo pel seu carrer — la vaig veurer à la finestra
Ab un senyal que te al front — ab allò la vaig coneixer
Ja ni en pujo escala amunt — com si n fos à casa meva
Quant es al replá de dalt — ja ni encontra la mare seva
Jo li demano l'amor — casada, viuda ò donzella
La resposta que ni en fa — que la tenia promesa
Ab un soldat de cavall — dels set anys qu'es à la guerra

— No es à la guerra nó, — quies à la vostra presencia.
Dónem las tevas mans — que jo't donaré las meyas.
Que viurém com à casats — tal com ho mana l'Iglesia.

Amor meu!

Procedent d'Olot.

91

El Tinent de Guera

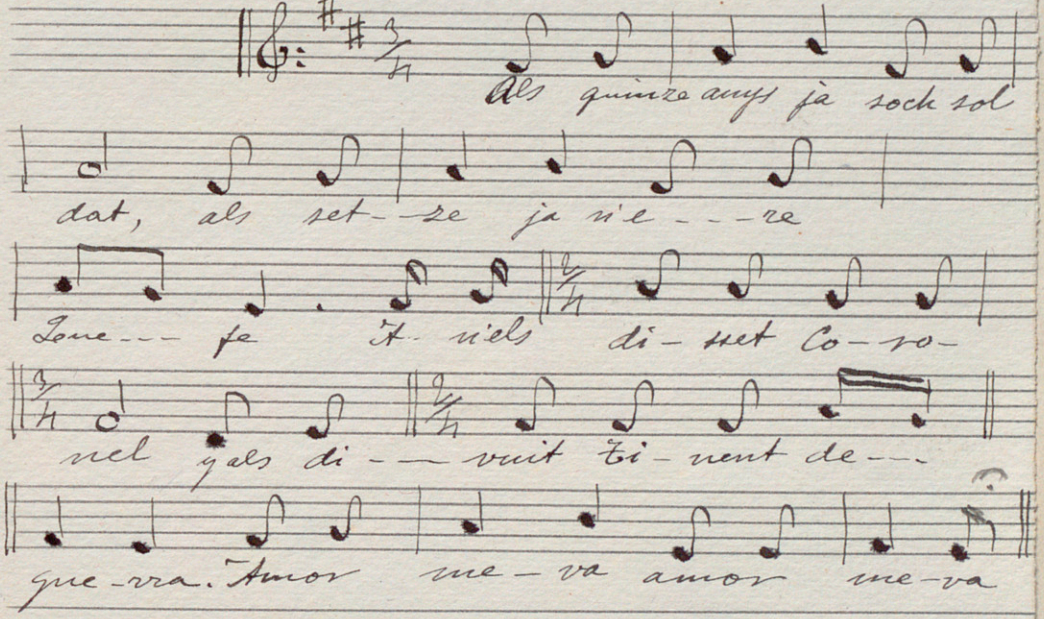

BIBLIOTECA ORFEÓ CATALÀ BARCELONA

Procedent d'Olot.

275